

● இறக்கை: 9 இறகு: 6 ●

காக்கைகள்

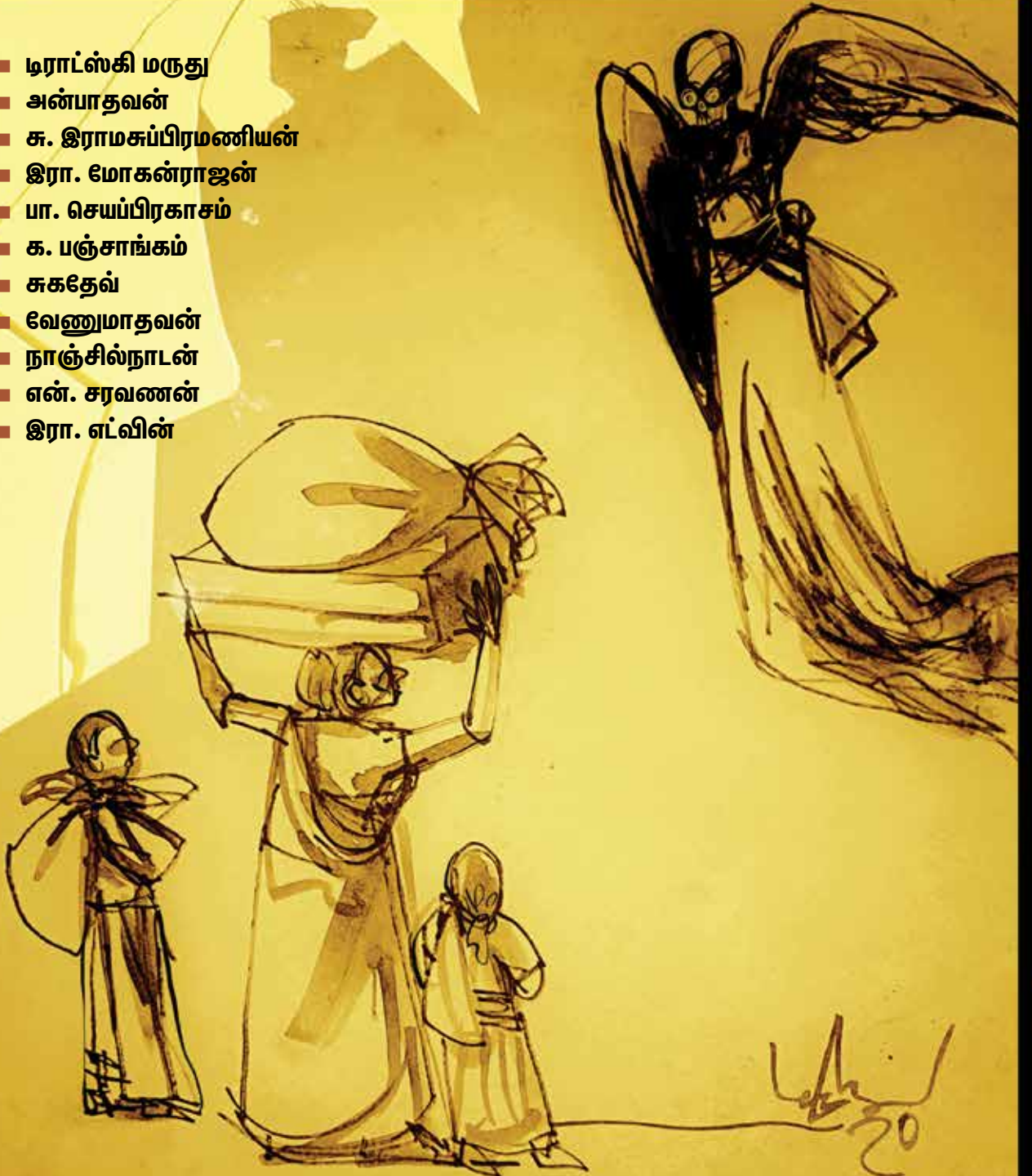
இலக்கிய மாத இதழ்

சுருதி

ஜூன்
2020

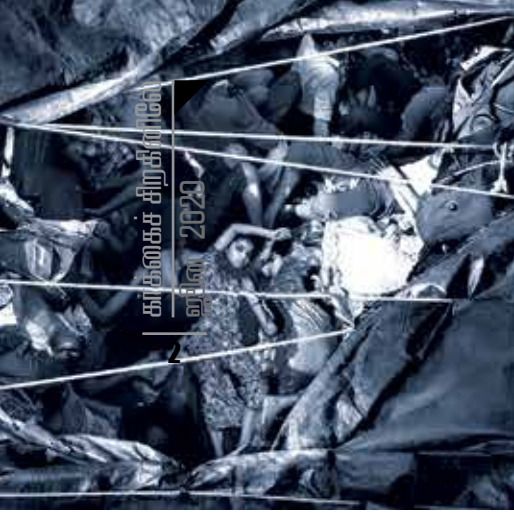
விலை
₹ 25

- டிராட்ச்கி மருது
- அன்பாதவன்
- சு. இராமசுப்பிரமணியன்
- இரா. மோகன்ராஜன்
- பா. செயப்பிரகாசம்
- க. பஞ்சாங்கம்
- சுகதேவ்
- வேணுமாதவன்
- நாஞ்சில்நாடன்
- என். சரவணன்
- இரா. எட்வின்

“ உறக்கத்தின் இடத்தில்
மரணத்தை நிறுத்தி
இரவின் நம்பகத்தை
எவர் பறித்தார்கள்”
- கவிஞர் இன்குலாப்

கங்கைக் கிழக்கிலே
மார்ச் 2020

திருவள்ளூர்வராண்டு 2051

ஆனி
ஜூன் 2020

ஆசிரியர்
வி.முத்தையா
9841457503

பொறுப்பாசிரியர்
க.சந்திரசேகரன்
9715146652

ஆசிரியர் குழு
இரா.எட்வின்
முகிலன்
அமரந்தா
கசன்

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்
கி.பி.அரவிந்தன்
வீர.சந்தானம்

நெறியாளர்கள்
டிராட்ஸ்கி மருது
க.பஞ்சாங்கம்

கே.எம்.வேணுகோபால்

புலம்பெயர் நாடுகளுக்கான
தொடர்புக்கு:

கனடா:

வி.மகேந்திரன்
V.Mahenthiran

Mahenthiran_v@hotmail.com

ஐரோப்பா:

க.முருந்தன்
K.Mukunthan

kmukunthan@gmail.com

காக்கையில் வெளியாகும் கதை,
கவிதை மற்றும் கட்டுரைகளின்
கருத்துகள், கட்டுரையாளர்களின்
கருத்தாகும். காக்கையின்
கருத்தாகாது.

எதை மறைக்க? எதைப் புதைக்க?

நா

ட்டில் பரவிய கொரோனா வைரஸ் கிருமியைக் கட்டுப்படுத்த ஊரடங்கு என்கிற நாடடங்குச் சட்டம் அறிவிக்கப்பட்டு 60 நாட்கள் முடிந்துவிட்டன. மே 31ஆம் தேதியோடு இந்தப் பொதுமுடக்கம் முடிவுக்கு வந்து கட்டுப்பாடுகளுடன் கூடிய இயல்பு வாழ்க்கை நடைமுறைக்கு வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால், கொரோனாத் தொற்று பாதிப்புகளின் எண்ணிக்கை இப்போதுதான் கட்டுக்கடங்காமல் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஏழை, நடுத்தர மக்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கும் அரசு மருத்துவர்களும் மருத்துவமனைகளும் தனித்திரு; விழித்திரு; விலகியிரு, என்றே இன்னும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அமைச்சர் பெருமக்களுக்கும் அவர்தம் பரிவாரங்களுக்கும் சிகிச்சை அளிக்கும் தனியார் மருத்துவர்களும் மருத்துவமனைகளும் கொரோனாவோடு வாழப் பழகிக் கொள்வதுதான் எதார்த்தம் என்கிறார்கள். நாட்டில் என்ன நடக்கிறது என்றே தெரியவில்லை. எது பொய்? எது மெய்? என்றும் புரியவில்லை.

பொதுமுடக்க அறிவிப்பை மத்திய அரசு அறிவித்தபோது இந்தப் பொதுமுடக்கம் எவ்வளவுநாள் நீடிக்கும் என்று யாருக்கும் தெரியாது. ஆனாலும் அத்தியாவசியப் பொருட்களை தேவைக்கு அதிகமாய் வாங்கிக் குவிப்பதில் கவனம் குவித்த மக்களில் சிலர், மளிகைக் கடைகளிலும் காய்கறிக் கடைகளிலும் மருந்துக் கடைகளிலும் வரிசைகட்டி நின்று செயற்கையான முறையில் அத்தியாவசியப் பொருட்களின் தட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். அடுத்த வேளைச் சோற்றுக்கு உத்திரவாதம் இல்லாத தினக் கூலி மக்கள் செய்வதறியாது திகைத்து நின்றனர்.

ஆனால், நாடு முழுவதும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் சுமார் ஒன்பது கோடி தொழிலாளர்களில் அடக்கப்பட்டு மிரட்டப்படும் அடைத்து வைத்துள்ள தொழிலாளர்கள் நீங்கலாக அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய் உதிரி உதிரியாய் வேலை செய்துகொண்டிருந்த மக்கள் உணவுக்கு உத்திரவாத மில்லாத நிலையில் கால்நடையாய் தனது பூர்வீக மண்ணுக்குப் புறப்பட்டனர். கையிலும் இடுப்பிலும் பிள்ளைகள்; தோளிலும் தலையிலும் சுமைகள்; ஆடு, கோழி, நாய்கள். வேகாத வெய்யிலில் நெருப்பாய்ச்சுகும் தார்ச்சாலைகளில் முதியவர்களும் குஞ்சுகளுவான்களும் நடந்துஓடும் அவலத்தை உலகம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. இது உலகில் வேறெங்கும் நடைபெறாத கொடுமை. காடு மலைகள் வழியாகவும், சாலைகள் வழியாகவும், ரயில் பாதை வழியாகவும் உயிரையும்

ஓவ்வொரு மாதமும் 1ஆம் தேதி உங்கள் கைகளில்

ஓவ்வொரு மாதமும் 29 அல்லது 30ஆம் தேதியில் 'காக்கைச் சிறகினிலே' அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது. 5ஆம் தேதிக்குள் இதழ் கிடைக்கப்பெறாதவர்கள் தொடர்புகொள்ள வேண்டிய செல்பேசி எண்: 98414 57503.

உறுப்பினர் கட்டணம்

தனி இதழ் விலை	ரூ.	25
ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	275
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	500
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	1250
மாணவர் சந்தா	ரூ.	200

(மாணவர்கள், கல்வி நிறுவனத் தலைவர் அல்லது துறைத் தலைவர் சான்றிதழோடு விண்ணப்பிக்க வேண்டும்)

காசோலைகள், வங்கி வரைவோலைகள் அனைத்தும் KAAKKAI, (A/c No. 60111010005660. SYNDICATE BANK, Triplicane, Chennai - 5. IFSC: Synb0006011) என்ற பெயருக்கு, சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும். பணவிடை (மணியார்டர்) மூலமும் சந்தா செலுத்தலாம்.

வெளிநாட்டு உறுப்பினர் கட்டணம்

ஆண்டுக் கட்டணம்	\$	30
-----------------	----	----

உறுப்பினர் கட்டணத்தை KAAKKAI, (A/c No. 60111010005660. SYNDICATE BANK, Triplicane, Chennai - 5. Shift Code : SYNBINBB 031) என்ற பெயருக்கு, சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை

288, டாக்டர் நடேசன் சாலை,

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005.

செல்பேசி: 98414 57503,

தொலைபேசி : 044-28471890,

மின்னஞ்சல்:

kaakkaicirakinile@gmail.com

முகநூல்:

<https://www.facebook.com/kaakkai.cirakinile>

kaakkai.cirakinile

உடமையையும் பணயம் வைத்து நடந்த மக்கள் அடைந்த துயரமும் இழப்பும் கொஞ்சமல்ல!

சரக்குவாகனம் மோதிச் செத்தவர்கள் எத்தனைபேர்? சரக்கு ரயில் மோதிச் சிதைந்தவர்கள் எத்தனைபேர்? பசி, பட்டினியால் பாதிவழியிலேயே மரணித்தவர்கள் எத்தனைபேர்? நோயின் தீவிரத்தால் மருந்து மாத்திரையின்றி ஆவி துறந்தவர்கள் எத்தனைபேர்? வறுமையும் வெறுமையும் தந்த துயரம், வன்மமாய் வெடித்ததில் ஒரு குழுவாய் நடந்து கொண்டிருந்தவர்களே ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக்கொண்டு உயிரை மாய்த்துக் கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்? அந்தக் கொடுந்துயரத்திலும் அந்த மக்களது பசியையும் வறுமையையும் பயன்படுத்தி பாலியல் கொடுமை செய்து சிதைக்கப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்? புதைக்கப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்? எல்லா நிகழ்வுகளிலும் மௌன சாட்சிகளாய் நாம் நின்று கொண்டிருக்கிறோம்.

இந்த 60 நாட்களில் கொரோனா பாதிப்பால் இறந்தவர்களை விடவும் நடைபயணம் செய்து கொண்டிருந்த புலம்பெயர் தொழிலாளர்கள் பசியாலும் பட்டினியாலும் விபத்தாலும் வன்முறையாலும் வன் கொடுமையாலும் உயிரிழந்தவர்கள்தான் அதிகம் என்றே அரசியல் பார்வையாளர்கள் சொல்கிறார்கள்.

அப்படியானால், இந்தப் பொதுமுடக்கத்தால் சாதித்தது என்ன? என்று கேட்டால், உலகின் மிகப்பெரிய வல்லரசு நாடுகளைவிடவும் இந்தியாவில் இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவு என்றும் இந்தியாவில் பிற மாநிலங்களைவிடவும் தமிழகத்தில்தான் இறப்பின் விகிதம் குறைவு என்றும் ஊடகங்களிலும் பொதுவெளிகளிலும் கொஞ்சம்கூட சலனமே இல்லாமல் சொல்கிறார்களே. சாவுக்கு சதவிகிதத்தை கட்டிக்காட்டும் கேவலத்தை இவர்கள் எங்கிருந்து கற்றுக்கொண்டார்கள் என்று தெரியவில்லை? அரசாங்கத்துக்கு வேண்டுமானால் ஒரு உயிரிழப்பு என்பது எண்ணிக்கையாகவும் சதவிகிதமாகவும் இருக்கலாம். இழந்த குடும்பத்துக்கு அது உயிர் இல்லையா? உறவு இல்லையா? குடும்பத்தின் ஆதாரம் இல்லையா? ஓவ்வொரு எண்ணிக்கையையும் ஒரு உயிராய்ப் பார்க்கிற மனிதம் ஏன் மரத்துப் போனது?

மொத்தத்தில் இந்தப் பொதுமுடக்கத்தால் விவசாயிகளின் வாழ்வாதாரம் அழிந்துவிட்டது. கிராமம் சார்ந்த சிறுதொழில்கள், வணிகம், வளர்ச்சி சிதைந்துவிட்டது. நடுத்தரக் குடும்பத்தின் நாளாந்த வாழ்க்கை கேள்விக் குறியாகிவிட்டது. அன்றாடங்காய்ச்சிகளும் ஊருக்கு வளமை சேர்த்த உழைப்பாளிகளும் அஞ்சுக்கும் பத்துக்கும் கையேந்தும் அவலநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து மக்கள் மீண்டுவர இன்னும் எத்தனை மாதங்கள், ஆண்டுகள் ஆகப்போகின்றன என்று தெரியவில்லை.

இந்த நிலையில் 'பாகிஸ்தான் எல்லையில் பதட்டம்'; 'சீனத்து எல்லையில் ராணுவக் குவிப்பு' என்றெல்லாம் செய்திகளைக் கசியவிட்டுக்கொண்டு, கூடவே வெட்டுக் கிளிகளும் காக்கைகளும் நாடுவிட்டு நாடு கூட்டம் கூட்டமாய் இடம் பெயர்ந்து வருவதாக ஊடகங்களில் காட்டி அச்சமூட்டப்படுகின்றனவே, இன்னும் எதை மறைக்க? எதைப் புதைக்க?

நடந்து நடந்து...

காலுக்குச் செருப்புமில்லை
கால் வயிற்றுக் கூழுமில்லை
பாழுக்குழைத் தோமடா - எம் தோழா
பசையற்றுப் போனோமடா
பாலின்றி பிள்ளை அழும்
பட்டினியால் தாயமுவாள்
வேலையின்றி நாமழுவோம் - எம் தோழா
வீடு முச்சூடும் அழும்

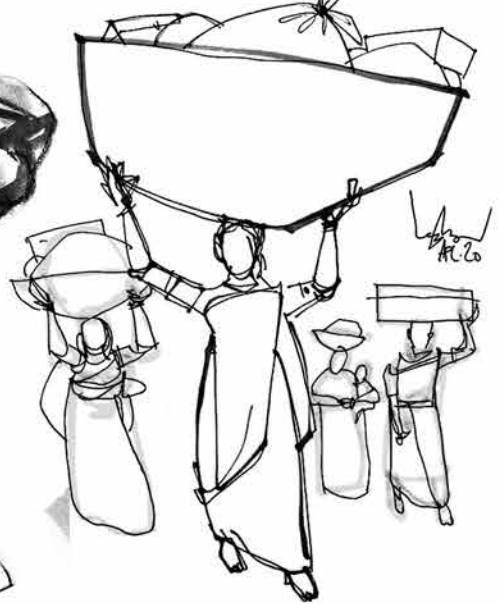
- தோழர் ப. ஜீவானந்தம்

புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்களின் வலிமிகுந்த நடைபயணத்தை எண்ணற்ற கோட்டோவியங்களாகப் பதிவு செய்து வைத்துள்ள ஓவியர் டிராட்ஸ்கி மருதுவின் ஓவியக் கோர்வையிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஓவியங்கள் காக்கை வாசகர்களுக்காக நன்றியுடன் இங்கே வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

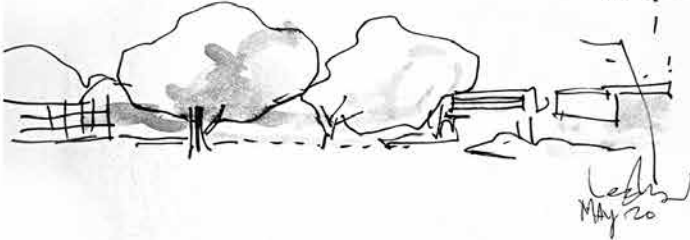
-ஆர்

செய்தியின்
நிலை
கூலியை
பிடிப்பதை
பிடிப்பதை
பிடிப்பதை

26-year-old
Hari Prasad
Migrant worker collapses and dies

he walked
around 100 km
from Bangalore
to his
native of
Mittapalle
village.

Leela
May 20

die on the streets

Loadman P. Ravi
at jafferkhampet

Leela
02.05.20
FROM
THE TIMES
OF INDIA
CHENNAI.

Leela
02 May 20

மேட்டுப்பாளையத்தில் தீண்டாமைச்சுவர் இடிந்து விழுந்து 17 மனித உயிர்களின் மரணம்.

தலித் என்பவன் இந்த மண்ணின் பூர்வ குடிமகன்தானே! அப்படி யானால் இந்த மண்ணுக்குச் சொந்தக்காரர்களான தலித்துகள், இந்தியச் சமூகத்துக்கு வெளியே நிறுத்தப்பட்டது எப்படி? அவர்களுக்கு உணர்வு குலம் குட்டைகள் மறுக்கப்பட்டது எப்படி? அவர்கள் உழுது பயி ரிட்ட நிலங்கள் அவர்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டு அவர்கள் விவசாயக் கூலிகளாக மாற்றப் பட்டது எப்படி? தங்களைத் தாங்களே கீழ்மையாக நினைத்துக்கொண்டு, தங்களுக்குத் தாங்களே அந்நியர்களாக மாற்றப்பட்டது எப்படி?

இந்த தேசத்தின் பூர்வகுடிகளான ஆதித் தமிழர்களான தலித் மக்கள் தாழ்த்தப் பட்டவர்களாக... ஹரிஜனங்களாக... அட்டவணை இனத்தவராக மாற்றியவர் எவர்...? இந்த ஆதிக் குடிகளின் வாழ்வியல் அனுபவங்கள் எத்தகையது?

எல்லா வினாக்களுக்கும் எப்போதும் விடைகள் கிடைப்பதில்லை. எனினும் சில அனுபவங்களை பதிலாகப் பெற இயலும்.

இன்று தமிழ் இயக்கியத்தை ஆணிவேர் வரை அசைத்துப் பார்க்கும் பேராற்றல்கள் பெண்ணியமும் தலித்தியமும் என்பார் வானம்பாடி கவிஞர் சிற்பி.

நவீன வாழ்வின் பல்வகைத் தாக்குதல் கனிலும் பாதிக்கப்படும் மனித வாழ்வின் அவலங்களை அவஸ்தையை, வலியை, புதிய மொழியில் புதிய சொல்லாடல்களோடு புரியும் படிச் சொல்வதும், வாசகர் உணர்ச்சி செய்வதும் நவீனத் தமிழ் படைப்புலகின் கடமை என்கிற நிதர்சனத்தை ஏற்றுணர்ந்து தலித் படைப்பாளிகள் இந்த நெடுஞ்சாலையில் இணைவதும், நீரோட்டத்தில் கலப்பதும் தவிர்க்க இயலாத அம்சமாகும். இந்தச் சூழலில் சுவை நுட்பங் களைக் கற்றுக் கொள்ளலும், சகப் படைப்பாளிகள் களுக்கு கற்றுக்கொடுப்பதும், இணைந்து செயல் படுவதும் தலித் படைப்பாளிகளின் இலக்கிய வாழ்வின் தவிர்க்க முடியாத கடமைகளில் ஒன்றாகும்.

90-களில் அண்ணல் அம்பேத்கர் நூற்றாண்டை யொட்டி ஏற்பட்ட பிரளயமாக தமிழில் தலித் படைப்புகள் வெகுவாக வெளி வரத் தொடங்கின. விமர்சகர் கவிஞர் இந்திரன் தமிழ் தலித் படைப்பு களுக்கு முன்னத்தி ஏராக இருந்தார் என்றால் மிகையாகாது.

என்.டி.ராஜ்குமார், விழிபா இதயவேந்தன், அன்பாதவன், அழகிய பெரியவன், இரவிக் குமார், யாழன் ஆதி, யாழினி முனுசாமி, அபிமானி எனப் பெரும்படையொன்று புறப்பட, ப.சிவகாமி அரங்கமல்லிகா, சுகிர்த ராணி, கு.உமாதேவி, சுசந்தி நாச்சியாள், புதியமாதவி யெனத் தலித் பெண்ணியம் பேசி இன்னொரு திசையில் விடிந்தது கிழக்கு. இத்தகையப்

பின்புலத்தில் தமிழ்த்துறை பேராசிரியராக நாட்டுப்புறப் பாடகராக தலித் அரங்கினை உருவாக்கம் செய்த பேராசிரியர் கே.ஏ.குணசேகரன், கவிஞராகவும் பரிணமித்த 'புதுத்தடம்' தொகுப்பில் தலித் வாழ்வியல் பதிவுகளை சற்றே விரிவாக இக்கட்டுரையில் காண்பதே நோக்கம்.

“சொல்லி அழுதுவிட்டால்
சுமை குறையும் என்றெண்ணி
சொல்லி அழ வந்தேன்
துக்கம் தூரத்தி வந்து
தொண்டையை அடைக்கிறது”

என ஒரு வாக்குமூலமாக தன் கவிதைகளை பதிவு செய்யும் கே.ஏ. குணசேகரன் கவிதைகளில் அவர் சந்தித்த கிராமிய வாழ்வின் சாதியத் தாக்குதல்கள் பெருந்தெய்வ வழிபாட்டு ஆதிக்கம் மக்கள் நேசித்து பூசிக்கும் மண் சார்ந்த குலசாமிகளின் பதிவுகள் எனப் பல்வேறு பார்வைகள் கலந்திருக்கின்றன.

சேரியில் இருந்து புறப்பட்டு நகரத்தில் படிக்கு மொரு மாணவன் அம்மாவுக்கு எழுதுகிறான்.

“நம்ம வீடும் சுடுகாடும்
பக்கமாயிருந்தாலே
பழகிப் போனதாலே
விடுதி அறையிலே தனியாயிருக்கப்
பயமத்து போயிருச்சு”

எளிய மொழியில் சேரிவாழ் மக்களின் அவல வாழ்வு பதிவாகும் அதேவேளையில் தலித் மக்களின் பயமற்ற வாழ்வும் சமமாக பதிவாகியிருப்பதை உணரலாம். இந்த 'பயமின்மை' என்கிற ஆதாரக்குணமே தலித் மக்களுக்கு வயிற்றுப்பாட்டுக்கானப் பாதுகாவல் பணியையும் கூடவே விபத்து / மரணம் என அபாயம் கூடிய பாதுகாப்பின்மையையும் தருகிறது.

“ஏரி நெறைஞ்சு போனா
'ராக் காவல்' பறையன்தான்
மடைதிறக்க வேணுமின்னா
தண்ணீரில் முங்குறது பறையன்தான்
ஏரி கம்மாய் ஆறு சீற்றம்
அறைந்து பறைதல் பறையன்தான்
எதுக்கும் பலி பறையன்தான்
பலியான பறையனுக்கு
'சாமி' பட்டம் கொடுப்பாங்க
செத்தா அய்யனாரு பொழ்ச்சா பறப்பய”

தலித் மக்களுக்கு 'பெயர்' என்பது ஓர் பிரச்சனை! அம்மாவும் அப்பாவும் பெரியவர் களும் வைத்த பெயரில் அழைக்கப்படுவது. பெரும்பாலும் நடக்காத நிகழ்வு சாதியம் தொழிலுமே பெயராகும் அவலம் இன்றும் தொடர்கிறதே... இதோ கவிஞரின் கவிதை வலி:

“எங்கப்பாவுக்கு....
'அழகன்'னு தாத்தா அழகுப் பேரு வச்சார்
'கருப்பா டேய்' னு எங்காண்டே
கூப்பிடுவார்

கருப்பான பள்ளு பறைக்கு நல்லபேரு
தீட்டாச்சு
கருப்புக்கும் கருத்துக்கும்
தூரம்னு பேச்சாச்சு

....
எங்காண்டே..
ஆபீஸ்ல என்னால காரியமாக 'சா'னு'
கூப்பிடுவாரு
டவுன்ல கண்டுகிட்டா
'கொண சேகரா' ம்பாரு
எங்கூரு பஸ்ஸிலே
'என்னப்பா' ன்னு சொல்வாரு
சேரியில் பாக்கையிலே
என்னடா ன்னு கேப்பாரு எங்காண்டே

மேற்கண்ட நான்கு காட்சிகளையும்படமாக்கி இணைத்துப் பார்த்தால் ஒரு துயரமான கூடவே குருரமான குறும்படம் கிடைக்கும். வானம் பார்த்த பூமியில் பிறந்து வளர்ந்த தலித் மக்கள் தம் பிறப்பிடத்தில் வேளாண் சார்ந்த பணிகளின்றி பசுமைப் பிரதேசங்களுக்கு புலம் பெயர்கிறார்கள் வறுமை விரித்தாடும். சீமையிலே வயல்காடுகளும் சொந்தமில்லாமல் வயிறு பிழைக்க கைகளே துணையென குடிசையை விட்டு, குடியிருந்த சேரியை விட்டு வேறு இடத்துக்கு இடம் பெயரும் உழைக்கும் ஒருகுடிமகனின் துயரங்களை எளிய மொழியில் பதிவாக்கியிருப்பது கே.ஏ. குணசேகரனின் சிறப்பு.

"உழைக்க வாய்க்கும் ஊர்களிலெல்லாம்
உழைத்துழைத்து கஞ்சி குடித்தோம்...
நாடோடி பிழைப்பெல்லாம்
நாய்ப் பிழைப்பு"

கே.ஏ.குணசேகரனின் கவிதைகளில் பெருமளவு தலித் மக்களின் வலி நிறைந்த வாழ் வியல் பதிவாக்கியிருப்பினும் பேராசான் அம்பேத்

காரின் அறிவுரையான 'கற்பி' ஒன்றுசேர், போராடு, எனும் மூதுரைக்கு ஏற்ப...

"மாடு வித்தப் பணத்திலே தான்
காலேசு படிக்க வேணும்
கவர்மெண்ட் வேலை கண்டு
கையெழுத்துப் போட வேணும்"

-எனக் கல்வியின் இன்றியமையாமையைக் கூறுபவரே போராளிக் குரலாக இசை முழங்கப் பாடுவார்.

"தமுக்கடிக்கத் தோல் வேணும்
தமுக்கடிக்கத் தோல் வேணும்
ஆட்டுத் தோல்... மாட்டுத் தோல்
ஏறிமேயும் எருமைத் தோல்
ஏய்ச்சு மேய்க்கும் ஆண்டைத் தோல்
தமுக்கடிக்கத் தோல் வேணும்..
டம டம டம டம
டமுக்கு டமுக்கு டமுக்கு"

இந்திய சமூக அமைப்பில் இருந்துவரும் தீண்டாமை சாதியப் பண்பாடு, சமூக மற்றும்

பொருளியல் விளைவுகளை எளிய மொழியில் எழுதியிருக்கும் இக்கவிதைகள் அனைத்துமே பேச்சுமொழியில் பதிவாக்கியிருப்பது தனிச்சிறப்பு! கவிதை-கிராம மக்களின் மதிப்பீடுகளைப் புதிய கண்டுபிடிப்புக்கு உள்ளாக்கி அவற்றை எடை போடும் போது, உழைக்கும் மக்களின் வறுமையையும் மீறி உயர்ந்து நிற்கும். அவர்களது ஆளுமையின் பெருமையை உயர்த்திப் பிடிக்கும் போது, சாதாரண மக்களின் பேச்சு நடையையும், உரைநடையையும், கவிதைக்கான கருவிகளாக்கு கிறது. இது வெளியிலிருந்து நம்மீது வந்து மோதும் ஏதோ ஓர் காற்றை எதிர்த்து நிற்கிறது... - என்பார் கலை விமர்சகர் இந்திரன். இது கே.ஏ.ஜி-யின் கவிதை அமைப்புக்கும் பொருந்தும்! பெருந்தெய்வ வழிபாட்டுக்கான கோயிலில் நுழைய முடியாத வேதனை ஒருபுறமிருக்க... தலித் மக்களின் புண்ணுக்கு புணுகு தடவும் விதமாக கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம் என சேரிமக்களைத் தூரவே வைத்திருக்க ஆதிக்கமொழிகள் ஆக்கி வைத்த பழமொழிகளை உடைக்கும் வகையில் சிறுதெய்வ வழிபாட்டை, மண்ணின் மக்கள் தெய்வங்களை வணங்கும் போக்கை பல கவிதைகளில் பதிவாக்கியிருக்கிறார் கவிஞர். கே.ஏ.குணசேகரன் கவிதைகளில் நாடகத் தன்மையும், மொழியோடு முயங்கி புதியப் பொருள் தரும் மக்கள் மொழியும் குறிப்பிடத்தக்கன. கே.ஏ.குணசேகரனின் கவிதையியக்கம் பல தளங்களில் இயங்குகிறது. செறிவும் செம்மாந்த மக்கள் மொழியின் எளிமையும் ஊரும் பாடுமாய் இணைகின்றன. தலித் மக்களின் வாழ்வியல் என்பது செவ்வியல் தன்மை கொண்டதல்ல அது வேதனையும் துயரமும் சொல்லவொண்ணா வலிகளால் ஆனது. 'புதுத்தடம்' தொகுப்பில் கிராமிய வாழ்வியல் அனுபவங்களை செதுக்கி யிருக்கும் கே.ஏ.குணசேகரனின் படைப்புகள் காலங்கள் கடந்தும் நிற்பவை வாசகனுக்கு வாசல் திறக்கும் தோழமை பூணும் கவிதைகள்.

காலவோட்டத்தில் கரையும் படைப்பாளி

மக்களின் நன்மை தீமையெல்லாம் குறித்துக் கவலையேதுமில்லை. கவலையெல்லாம் மாற்று மதம் வளர்ந்து விட கூடாது என்பதிலேயும், அதனை எவ்வகையிலேனும் கட்டுக்குள் வைக்க வேண்டுமென்கிற யாருடைய குரலையோ தம் குரலில் ஒலிக்குமாறு செய்துள்ளார் சோ. தர்மன். அதியற்புதமான படைப்பாளிகள் கால நீரோட்டத்திற்கொப்ப தங்களையும் கரைத்துக் கொள்வது படைப்புலகிற்கு மட்டுமல்ல சமுதாயத்திற்கும் கேடானது. ஏனென்றால் சமூக அவலங்களை ஏதோ ஒரு வகையில் அனைவருடைய பார்வையில் கொணர்ந்து, உரையாடல் நிகழ்த்துவதைப் படைப்பாளிகளே முன்னின்று தொடங்கினார். ஆனால் அவர்கள் சார்பு நிலையில் குழைந்து தங்களின் சுயமற்று, எவரையோ மகிழ்வுட்டவும் ஆதாயங்கருதியும் படைக்கையில், உண்மை பிறழ்ந்து படைப்புப் படைப்பாளியும் கூர்மங்கி தொலைந்தே போவார்கள்

ந

வீனப் புனைவுகளைத் தமிழுக்கு அளித்த மெச்சத் தகுந்த படைப்பாளிகளில் குறிக்கத்தக்கவர் சோ. தர்மன். மண்மணம் கமழும் எழுத்துகளை அதன் வீரியம் குறையாமல் அளித்தவர். இவருடைய 'சூல்' என்னும் படைப்பிற்காக நடுவணரசின் சாகித்திய விருதை வென்றவர். தூர்வை, கூகை, சூல் போன்ற புனைவுகளின் வரிசையில் 'பதிமுனாவது மையவாடி' இவரின் நான்காவது புதினமாகும். கூகை, சூல் போன்ற படைப்புகளில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகக் கிறித்தவத்தைத் தொட்டுக் காட்டிய தர்மன், கிறித்தவத்தையே முழுவதும் நடுவணமாக்கி உருவாக்கிய படைப்பே பதிமுனாவது மையவாடி. இப்புதினத்தை மிக எதார்த்தமான மொழியழகுடனும் விவரிப்புடனும் படிப்போரை ஈர்க்கும் வண்ணம் படைத்துள்ளார். விறுவிறு நடையுடன் கதையோட்டம் தொய்வில்லாமல் நகர்கிறது. காட்சி விவரிப்புகள், கிளைக்கதைகள், ஊடாடும் கதை மாந்தர் என எவ்விதமான உரசல்களும் நெருடல்களும் மின்றி படைப்பிலக்கியத்தின் தரமிகுந்த படைப்பெனவே கொண்டாடத் தோன்றும் படைப்பு.

ஆனால் இந்தப் புனைவின் பொருளும் களனும் அதன் மறைவில் ஒளிந்திருக்கும் கருத்தும் நஞ்சு நிரம்பியவை. எதார்த்தமாகச் சொல்கிறேன் என்கிற எண்ணத்தில் ஆபாசத்தை

எல்லையின்றி மிகுந்த வாஞ்சையுடன் பேசியுள்ளார் சோ.தர்மன். ஒருவேளை அது படைப்பாளியின் சுதந்திரம். அதனை எவராலும் கேள்விக்குட்படுத்த முடியாது என்கிற அவருக்குச் சார்பான குரல் எழவும் கூடும். ஒருவகையில் அது எழுத்தாளனுக்கான சுதந்திரமும் அவருக்கான நியாயமாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் இந்தப் புதினம் ஏராளமான கன்னியாஸ்திரிகளின், பாதிரிமார்களின், கிறித்தவக் குடும்பங்களின்

அனுபவத்தை எண்ணி நகைக்கத் தோன்றுகிறது. அவர்பெற்ற விருதினமீதும் ஐயுறுவதற்கு வாய்ப்பளிக்கிறது.

பாமா தனது 'கருக்கு' புதினத்திலும் ராஜ் கௌதமன் தமது 'சிலுவைராஜ் சரித்திரம்' என்னும் படைப்பிலும் கிறித்தவத்தை விமரிசனத்திற்குட்படுத்தி படைத்திருந்தார்களே அப்போது ஏன் அந்தப் படைப்பாளிகளின் மீது ஐயம் எழவில்லை? என்ற எதிர்வினாவும் எழும். அது

இந்தப் புனைவின் பொருளும் களனும் அதன் மறைவில் ஒளிந்திருக்கும் கருத்தும் நஞ்சு நிரம்பியவை.

ஒழுக்கத்தை எள்ளி நகையாடுகிறது. அதற்கு எந்த வகையில் நியாயம் கற்பிக்கமுடியும்?.

'கருத்தமுத்து' என்னும் கிராமத்துச் சிறுவனின் வாழ்வையொட்டியே இப்புதினம் பின்னப் பட்டுள்ளது. சிறுவயது தொடங்கி நடுத்தர வயதை எட்டும்வரையிலான அவனது வாழ்வும், அவன் சந்திக்கின்ற மாந்தர்களுமே இப்புதின மெங்கும் உலா வருகின்றனர். அவன் வாழ்வில் எதிர்கொள்ளும் மாந்தர்களில் பெரும்பாலோர் கிறித்தவர்களாகவும் அவர்கள் யாவரும் ஒழுக்கக் கேடான வர்களாகவும் வெளிப்படுத்துகிறது பதிமுனாவது மையவாடி.

தேவாலயங்களும் கிறித்தவக் கல்வி நிறுவனங்களும் ஆபாசத்தின் உறைவிடம் என்கிற படுமோசமான பார்வைகளைப் புதினமெங்கும் பரப்பியுள்ளார் சோ. தர்மன். இதனைப் படித்து முடிக்கையில் ஒரே ஒரு வினா நம்முன் எழுகிறது. இந்தப் புதினத்தில் முதன்மை மாந்தனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ள கருத்தமுத்து என்பவன் யார்? சோ. தர்மன்தான் கருத்தமுத்தா? என்ற வினாவிற்கு அவரே இல்லை என்ற பதிலை அளிக்கிறார். தாம் கேட்ட சாட்சிகளின் அடிப்படையில் இப்புதினத்தைப் படைத்திருப்பதாக நேர்காணல் ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார் சோ. தர்மன். (காண்க. தீராந்தி, பிப்ரவரி-2020) இதில் இடம் பெற்றுள்ள மாந்தர்களும் நிகழ்வுகளும் படைப்பாளனின் கற்பனையின் விளைவு என்பதும் அல்லது பிறர் கூறியவற்றின் அடிப்படையில் படைத்துள்ளார் என்பதும் அறிய முடிகிறது. பிறரின் வாழ்வனுபவம் என்றாலும் அதற்கு இவ்வளவு அதிகமான அளவில் காமம் இழைத்து கூறுவது பொறுப்புமிகு தரமான எழுத்தாளன் எனப் பேர் பெற்றவருக்குத் தகுமா? எழுத்துலகில் இவ்வளவு காலம் தொடர்ந்து இயங்கிவரும் படைப்பாளியின் படைப்புகளில் கிறித்தவ எதிர்ப்பு அதிலும் குறிப்பாக, இன்றைய தேசாபிமானிகளாகத் தங்களை வெளிப்படுத்துபவர்களின் குரலில் வெளிப்படும் சாயல் இவரின் எழுத்தில் திடீரெனப் பொத்துக்கொண்டு பாய்வது வியக்க வைக்கிறது. அவருடைய

இயற்கை. ஆனால் பாமா, ராஜ்கௌதமன் ஆகியோரிடம் அவ்விரு படைப்புகளிலும் இடம்பெற்ற தலைமை மாந்தர்கள் தாங்களே வெளிப்படையான - நேர்மையான ஒப்புதல் இருந்தன. அவ்வாறான ஒப்புதலேதும் சோ.தர்மன் அவர்களிடமில்லை. பாமாவும் ராஜ்கௌதமனும் தங்களின் படைப்பினுக்குத் தங்களின் வாழ்வனுபவத்தை முதலீடாக்கி புனைந்தனர். அத்தகைய நேர்மை சோ. தர்மனிடம் தென்படவில்லை.

"இத்தகைய கதைக்கருக்களை எழுதத் தொடங்கியதுமே தமிழ் எழுத்தாளனுக்குக் கைநடுக்கம் தொடங்கிவிடும். பலநூறு முற்போக்கு இடக் கரடக்கல்களால் ஆனது நம் புனைவிலக்கியச் சூழல். பல்வேறு சாதிய அடியோட்டங்களால் அலைக்கழிக்கப்படுவது. இவை இரண்டுக்கும் நடுவே ஒருவகையான 'சமநிலையை' பேணிக் கொள்ளவே நம் படைப்பாளிகள் எப்போதும் முயல்கிறார்கள். சோ.தர்மன் ஒரு கிராமத்துக் காரருக்கே உரிய 'வெள்ளத்தித்தனத்துடன்' நேரடியாகப் பிரச்சனைகளின் மையம் நோக்கிச் செல்கிறார். ஆய்வாளனுக்குரிய தகவல் நேரத்தியுடனும் கலைஞனுக்குரிய நுண்ணிய நோக்குடனும் ஒட்டுமொத்தமான சித்திரத்தை உருவாக்குகிறார் (ப - IX) என்று இப்படைப்பின் மீது வினா எழுப்புவது குற்றமாகும் என்பது போன்ற வழிகாட்டுதலை வாசகனுக்கு முன்னமே ஊட்டி விடுகிறார் எழுத்தாளர் ஜெயமோகன். ஏனெனில் கிறித்தவத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்குவதும் அதன் ஒழுங்கைக் கட்டுடைப்பதுமான செயலுக்கு இவர் அளிக்கும் வெகுமானம் ஆகும்.

ஜெயமோகன் தம் 'ஓலைச் சிலுவை'யை வசதியற்ற அப்பாவிகளிடம் அவர்களின் ஏழ்மையைப் பயன்படுத்தி கிறித்தவம் பரப்பப்பட்டது என்கிற கருத்தாக்கத்துடன் புனைந்திருப்பார். அது போன்றதொரு மனநிலையுடன் படைக்கப்பட்டிருக்கும் பதிமுனாவது மையவாடிக்கு வக்காளத்து வாங்கியதில் வியப்பேதுமில்லை. ஏனெனில் கிறித்தவத்துக்கு எதிரான மனநிலையை உருவாக்குவதற்கான ஆயுதமாக இவர்களுக்குப்

படைப்புகள் வாய்க்கப்பட்டுள்ளன. மாறாக, இது நன்கு தேர்ந்த படைப்பாளனின் மனத்துள் உதித்து - கருவாகி - பூத்துக் கிளம்பிய கற்பனையென்றாலும், அதற்கு இத்துணையளவு காமம் கலந்திருக்க வேண்டுமா? எனக் கேட்கவும் தோன்றுகிறது. மேலும் பிறர் வாய்வழியாகக் கேட்டு, புனைந்த இந்தப் படைப்பினுள், ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தை உள்ளீடாக்குவது எந்த வகையில் அவருடைய படைப்பிற்கு நீதி செய்வதாக அமையும். ஏனென்றால் 'மாதொரு பாகன்' என்ற புதினத்தை எழுதிய எழுத்தாளர் பெருமாள் முருகன், குறிப்பிட்ட சமூகத்து மக்களைக் கொச்சைப்படுத்தியதாக வெடித் தெழுந்தனர். விளைவாக மிகுந்த நெருக்கடிகளையும் மிரட்டல்களையும் வசவுகளையும் எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார் பெருமாள் முருகன். இறுதியில் ஏற்கெனவே பணிபுரிந்த கல்லூரியிலிருந்து வேறு கல்லூரிக்கு அரசே பணியிட மாறுதல் வழங்கி அவரைப் பாதுகாத்தது.

பெருமாள் முருகன் எழுதியதைப் போன்று சோ. தர்மன் குறியீடாகவோ பட்டும் படாமலோ எதையும் எழுதவில்லை. மாறாக, நேரடியாக மதத்தையும் அதன் புனிதத்தையும் கேள்விக்குட்படுத்துகிறார். கற்பனையில் விளைந்த ஒன்றுக்கு இவ்வளவு பெரிய வீரியத்தையும் சொல்லொண்ணா வன்மத்தையும் புகட்டல் தகுமோ? ஏனென்றால் இதுபோன்று மதத்திற்கு எதிரான காட்டமான படைப்பை - இழிவு கற்பிக்கும் படைப்பை வேறெந்த மதத்தின் மீதோ, அதை நம்புகின்ற வர்களின் நம்பிக்கையைக் குலைக்கும் வகையிலோ படைத்திருந்தால் பெரும் விளைவுகளுக்குள்ளாகி யிருப்பார் சோ. தர்மன். அவருடைய படைப்புச் சுதந்திரத்திற்குத் துணை நிற்கும் மனிதர்களே அவரை நிலைகுலையச் செய்திருப்பர்.

முறையற்ற உறவுகள் என்றும் அருவருப்புகள் என்றும் தோன்றுகின்ற இடங்களிலெல்லாம், பின்புலத்தில் விவிலியத்தின் கருத்துகளும் வசனங்களும் கூறப்படுவதைப் பதிமூனாவது மையவாடி எங்கும் பரவலாகக் காணமுடிகிறது. இதனை சோ. தர்மன் அவர்கள் திட்டமிட்டே படைத்துள்ளார். மாற்றுமதத்தினரின் நம்பிக்கையைச் சிதைப்பது எந்தப் படைப்பாளிக்கும் தக்கதாக இராது. அதற்காக என்ன நடந்தாலும் படைப்பாளி மௌனமாக இருக்க வேண்டுமென்பதும் இதன் பொருளல்ல. பிறரின் நம்பிக்கையைச் சிதைப்பதோ அல்லது ஒருசிறு பகுதியை மட்டும் கையிலெடுத்துக் கொண்டு ஒட்டுமொத்தத்தையும் சிதைக்கின்ற மனப்போக்கு என்றைக்குமே உகந்ததன்று. ஒரு சிறு துளியைக் கொண்டு ஒட்டுமொத்தத்தையும் சிதைக்கும் வண்ணமே பதிமூனாவது மையவாடி படைக்கப்பட்டுள்ளது.

பதிமூனாவது மையவாடியில் கருத்தமுத்துவின் நண்பனான ராயப்பனின் குடும்பம் பெரிதும் பேசப்பட்டுள்ளது. ராயப்பனின் அம்மா அந்தோணியம்மா, அக்கா ஜெஸ்ஸி, அவனுடைய

அண்ணன், அப்பா வியாகப்பின் ஆகிய அனைவரும் இறைவன் மீது பக்தி கொண்டவர்களாகவே அறிமுகம் செய்கிறார் சோ.தர்மன். நன்கு பக்தியில் ஊறிய குடும்பத்தினரின் யோக்கியதை என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? என்பதுபோல் ஒவ்வொருவரையும் ஒவ்வொரு வகையில் ஒழுக்கக் கேடானவர்களாகச் சித்தரிக்கிறார். வாரந்தோறும் தேவாலயத்தில் வழிபாடு செய்யும் கிறித்தவர்களே இப்படித்தான் என்பதுபோல, இவருடைய வர்ணனைகள் அமைந்துள்ளன.

அதேபோன்று, தலைமை ராயப்பனின் அம்மா அந்தோணியம்மாள் எப்பொழுதும் கடவுளையே நினைப்பவராகவும் பக்தியுடைய வராகவும் எந்நிலையிலும் ஆலயத்திற்குச் செல்வதைத் தவிர்க்காதவராகவும் புனையப்பட்டுள்ளார். ஆனால், அவரோ பாதிரியாருடன் தொடர்பு வைத்திருந்ததாகவும் அதனை, தன்னுடைய கணவன் நேரடியாகப் பார்த்துவிட்டதால் அவளை விட்டுப் பிரிந்து போனதாகப் படைத்துள்ளார் சோ.தர்மன். அந்தப் பெண்ணின் ஒழுக்கத்தை அவருடைய மகளைக் கொண்டே மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறார்.

“எங்கய்யா எங்க அம்மாவ விட்டுட்டுப் போயி வேற கல்யாணம் பண்ணுனதே, எங்கூர் பாத ராலதான். எங்க அம்மாவ திருத்தவே முடியல. கடேசில எங்கய்யா பாவம் என்ன செய்வாரு, ஊர விட்டே போய்ட்டாரு”(ப-212)

அந்தோணியம்மாளின் மகனான ஜெஸ்ஸி தன்னுடைய அம்மாவின் ஒழுக்கக்கேட்டினால்தான் தன்னுடைய அப்பா அம்மாவைவிட்டுச் சென்று விட்டதாக பல்வேறு சமயங்களில் எதிரொலிப்பதை இந்தப் புனைவெங்கும் காணமுடிகிறது. அதோடு அம்மா தொடர்பு வைத்திருக்கும் பாதரையும் தன் அம்மாவையும் பார்க்க தவிர்த்துவிட்டதையும் அவள் வாயிலாகவே வலியுறுத்துகிறார். மற்றொரு புறம் இளம் பெண்ணான ஜெஸ்ஸியை காமம் தலைக்கேறி அதனைப் போக்கிகொள்ள ஆண் தேடி அலையும் ஆண்பித்துப் பிடித்தவளாகப் படைத்துள்ளார் சோ.தர்மன்.

ஜெஸ்ஸி சர்ச்சில் பாதிரியாரின் பக்கத்தில் நின்று புகை தூபம் காட்டும் உபதேசியார் மகனுடன் ஓடிப் போய் ஒரு மாத காலம் வாழ்ந்து மீண்டும் தம் தாய்விட்டிற்கே வந்து விட்டதாகவும், அவள் தன் தம்பியின் நண்பனான ஒன்பதாம் வகுப்பு படிக்கும் சிறுவனிடம் தன் ஆசையைத் தணித்துக் கொள்ளும் பெண்ணாகக் காட்டியுள்ளார். அதோடு அவளும் அந்தச் சிறுவனும் சந்திக்கும் இடங்களையும் சூழலை சோ. தர்மன் அவர்கள் நீலப்படத்திற்கே உரிய கலையம்சத்துடன் விவரிப்பதும் அச்சூழலை வலிந்து புனைந்திருப்பதும் அவரின் எழுத்தைக் குறித்து எதையெதையோ எண்ணத்தூண்டுகிறது.

“ஜெஸ்ஸி முழு நிர்வாணத்தில் நின்று கொண்டு

முத்துவைக் கட்டிப் பிடித்தாள். முத்து அன்றுதான் குழந்தை இயேசுவாய் பிறந்தான்” (ப-88) என்பன சோ.தர்மனின் மிக மதிப்புவாய்ந்த அவரின் எழுத்தனுபவத்திற்குச் சான்றுகளாய் மிளர்கின்றன. அருவருக்கத்தக்க வகையிலான காமத்தைப் பேசுமிடங்களிலெல்லாம் விவிலிய வசனங்களை மிக நேர்த்தியாகக் கையாண்டிருப்பதைத் தன்னுடைய எழுத்தின் அபாரம் என்றும் அறிவு விசாரத்தின் அடையாளம் எனவும் எண்ணிக் கொண்டாரோ என்னவோ? அப்படி எண்ணியதால் பல்வேறிடங்களில் அத்தகைய உயர்ந்த உத்தியைக் கையாண்டுள்ளார்.

“வருத்தப்பட்டு பாரம் சுமக்கிறவர்களே நீங்கள் எல்லோரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள். நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன்.” என்கிற விவிலிய வசனத்தை விலைமாதுவின் வீட்டில் மாட்டும்படியான வசனத்தை ஏசுநாதர் ஏற்கெனவே கூறியிருக்கிறார் என்று விவிலிய வசனங்கள் வேறுவேறு மோசமான சூழலுக்குப் பின்புலமாகவும் அதனை எள்ளல் செய்வதற்கும் மிகுந்த லாவகமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அதேபோல தேவாலயங்களில் ஒலிக்கின்ற பிரசங்கங்களையும் முறையற்ற உறவுகள் நிகழும் சூழலுக்கான பின்புலமாக மாற்றி பயன்படுத்தியுள்ளார் சோ. தர்மன். கிறித்தவத்தின்மீது இவருக்கிருந்த தீராத கோபமெல்லாம் இந்தப் புனைவில் ஆபாசமாகவும் அருவருப்பாகவும் வெளிப்பட்டுள்ளது

கிறித்தவச் சமயப் பணியாளர்களாக அடையாளம் காணப்படுகின்ற பாத்திரிமார்கள் மற்றும் கன்னியாஸ்திரிகளின் ஒழுக்கம் எள்ளி நகையாடப்பட்டுள்ளது. பாத்திரிகள் உலகின் அத்தனை வகையான தீமையான செயல்களில் சிறிதும் மன உறுத்துதல்களின்றி ஈடுபடுவதாக இப்புதினம்

என்கிற நிலையிலே கிறித்தவ மதம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்கிற கருத்துகள் மிகவும் மென்மையாக நஞ்சேற்றப்பட்ட சொற்களாலும் காட்சிகளாலும் பின்னணிகளாலும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

‘விசுவாசம்’ என்கிற பாத்திரியை இப்புனைவு நல்லவர்-எளியோர்க்காக எல்லா உதவிகளையும் மனமுவந்து அளிப்பவர் -பாத்திரியார்களுக்கே ஒரு முன்மாதிரி எனப் பலவாறு வியந்தோதி வரும் படைப்பாளர், ஓரிடத்தில் பாம்பு கடித்து அந்தப் பாத்திரியார் இறக்க நேரிடுகையில், அந்தப் பாத்திரியின் கால் பக்கத்தில் அழும் பெண்ணுக்கும் இவருக்கும் நெடுநாள் தொடர்புண்டு என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார். அதிலும் இரு குழந்தைகளை அந்தப் பாத்திரியின் வழியாகப் பெற்றதாகவும் அதை அவளுடைய கணவன் நன்கறிந்தும் சகித்துக் கொண்டு இருந்து வருவதாகவும் இப்புதினம் விளம்புகிறது. இது மாதிரியான எண்ணற்ற அநாகரிகப் பதிவுகள் பாத்திரிகளின் மீது கூறப்பட்டுள்ளது. பாத்திரிகள் பிறருடைய பொருளுக்கு ஆசைப்படுதல் - பெண்களுடன் தவறான உறவு வைத்திருத்தல் - கல்விக் கூடத்தைச் சீரழித்தல் என அனைத்து வகையான அருவருப்புகளையும் கச்சிதமாக நிறைவேற்றுவவர்களாக இப்புதினம் முழுவதும் காணப்படுகின்றனர். தேவாலயத்தில் ஒழுக்கச் சீலர்களாகத் தென்படும் இவர்கள் அப்படிப்பட்டவர்கள் அல்ல என்பதை வலுவாகக் கூறுவதற்காகத் தன்னை மிகவும் வருத்திக் கொண்டுள்ளார் சோ. தர்மன். ஒழுக்கத்தையும் சமாதானத்தையும் போதிக்கின்ற பாத்திரிகளிடம் இவ்விரண்டையும் எதிர்பார்ப்பது முட்டாள்தனம் என்பது போன்றும், ஏனெனில் அவர்கள் அதற்கு

பாத்திரிகள் மட்டுமின்றி கன்னியாஸ்திரிகளும் அருவருப்புகளில் தாராளமாக ஈடுபடுகின்றனர் என்கிற போக்கில் பயணிக்கிறது பதிமுனாவது மையவாடி.

முன்வைக்கிறது. எளியவர்களின் ஏழ்மையைக் காரணம் காட்டி வெளிநாடுகளிலிருந்து பெறுகின்ற உதவிகளைத் தங்களின் ஆசைகளுக்கு இணங்கியவர்களுக்கு அளிப்பதை இது பேசுகிறது.

வறிய நிலையிலுள்ள பெண்கள் தங்களின் குழந்தைகளின் எதிர்கால நன்மைக்காகவும், கல்விக்காகவும் வேறுபிற வசதிகளுக்காகவும் தங்களையே வாரி வழங்குவதையும் இப்புதினம் முன்வைக்கிறது. இப்புதினத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள பாத்திரிகளில் பெரும்பான்மையோர் அயோக்கியத் தனத்தின் கடைந்தெடுத்த மாதிரிகளாக்கப்பட்டுள்ளனர். ஒருபுறம் இறைபணியும் மறுபுறம் மனத்தைத் தங்களால் கட்டுப்படுத்த இயலாமல் உடலின்பதற்குப் பலியாவதையும், வாரந்தோறும் செய்த எல்லாப் பிழைகளுக்கும் ஞாயிற்றுக் கிழமையில் மன்னிப்புப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

நேரெதிர் நிலையில் இருப்பவர்கள் என்பதையும் வேறுபட்ட நிகழ்வுகளால் அடையாளப்படுத்துகிறார்.

பாத்திரிகள் மட்டுமின்றி கன்னியாஸ்திரிகளும் அருவருப்புகளில் தாராளமாக ஈடுபடுகின்றனர் என்கிற போக்கில் பயணிக்கிறது பதிமுனாவது மையவாடி. தங்களின் உணர்வுகளை அடக்கிக் கொண்டு, வெளித் தோற்றத்திற்கு அனைத்தையும் தவிர்த்தவர்களாகக் காட்சிப்படுத்துகிறது.

“பாதர்களும் பண்ணக்கூடாது, கன்னியாஸ்திரிகளும் கல்யாணம் பண்ணக்கூடாது” ‘ஆயுள் முழுக்க காமத்த அடக்கி அடக்கி ஓடம்ப வசப்படுத்தவே சரியாப் போகும், பெறகு எப்பிடி ஊழியம் செய்ய’ (ப-252)

தாம்பத்தியத்தில் விருப்பம் இல்லாத புஷ்பம் என்னும் கன்னியாஸ்திரி தொழுநோயாளிகளின்

இரத்தத்தையும் அழகையும் துடைக்கையில் தாம்பத்ய உறவின் மகிழ்ச்சியை அடைவதாக இப்புணவில் குறிப்பிடுவது அபத்தம்.

எனவே, தனிமனிதர் தொடங்கி பாதுரியார்கள், கன்னியாஸ்திரிகள் கல்வி நிறுவனங்கள் தேவாலயங்கள் எல்லா விடத்தும் காமமும் களவும் எல்லாவிதமான அவலங்களும் நிரம்பி வழிகின்றன என்பதைப் பல்வேறு போக்குக் காட்டி நிறுவ முனைந்துள்ளார் சோ.தர்மன். இதன் மூலம் தம்முடைய அடியாழத்தில் புதைந்திருந்த பெருங்கோபத்தைக் கீறிக் கொண்டு சுகம் கண்டாரா? அப்படியல் லாமல் இவை யாவும் கிறித்தவத்தில் புரையோடிய கசடுகள்; அதை வெளிக் காட்டியே தீருவேன் என்கிற உந்துதலா என்பது அவரே அறிந்த உண்மை. உந்துதல் எனில் எல்லா மதத்தின் கழிவுகளையும் இதுபோல் கூண்டேற்றினால் நலமே. முற்றிய எழுத்தாளரிடம் நாம் எதிர்பார்ப்பதும் அதுவே.

மடங்களையும் தேவாலயங்களையும் கிறித்தவக் கல்வி நிறுவனங்களையும் தனக்கான நீதியுடன் புனைந்துள்ள சோ. தர்மன், திராவிடர் கழகத்தையும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளையும் விட்டு வைக்க வில்லை. “ஒரு வாரமாக நகர் முழுவதும் ஒரே பிரச்சாரம், கறுப்புச் சட்டை அணிந்த வர்களின் ஊர்வலம். ஆட்டம், பாட்டம், கொண்டாட்டம். இருவரும் கூட்டத்தின் முன்வரிசையில் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். பேசிய அனைவருமே பிள்ளையாரையும், பிராமணர்களையும் பிடிபிடி என்ற பிடித்து வறுத்தெடுத்தார்கள். (ப-85).

பேசிய தலைவர்கள் எல்லோருமே பிள்ளையாரையும் பிராமணரையும் பற்றியே பேசினார்களே ஒழிய சிலுவையைப் பற்றியோ இயேசுநாதர் பற்றியோ ஒரு வார்த்தை கூட பேசாதது ஏன் என்று குழம்பினான். (ப-85). “தி.க.வைப் பத்தி பேச ஒன்னுமில்ல, அவங்க பிள்ளையாரையும் பிராமணர்களையும் ஒழிச்சிட்டாப் போதும் எல்லாம் சரியாப் போகும்னு சொல்வறங்க. (ப- 86).

சமூக நீதியில் பிற மாநிலங்களை விடவும் தமிழகம் மேம்பட்டு நிற்பதற்குத் தந்தை பெரியாரின் திராவிடர் கழகம் ஆற்றிய செயல்கள் குறைத்து மதிப்பிடத் தக்கதன்று. ஆனால் அதை நன்கறிந்த சோ. தர்மன் யாரையோ மகிழ்வுட்ட அதற்கெதிரான நிலையில் திளைத்துள்ளார். மதவாதங்கள் தீவிரமாகியுள்ள சூழலில் இவருடைய எழுத்து மேலும் பல அவசிய

அருகாமை
தூரம்
அழகியது

கனவுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு பூமி இருக்கிறது அங்கே நெரிசல்களுடன் பேருந்துகள் இயங்குகின்றன காய்கறிகள் கொள்ளை லாபத்தில் கை மாறுகின்றன கருத்து புழுக்கள் கண்ணாரம் காதோரம் நெளிய புரளி பொய்கள் கண்ணாமூச்சி காட்டுப்பூச்சி ஆடும் அறிவுரைகள் இலவசம் அனுபவங்கள் பிணை வசம் கண்ணுக்கெட்டும் தூரம் வரைக்கும் வார்த்தைகளற்ற வெற்றுடல்கள் இரை தேடும் இரையாய் பிணி தேடும் பிணியாய் எதைத் தேடும் மனமோ இதுதான் பூமி பந்தின் கனமோ தூரம் அருகாமையை செய்கிறது அருகாமை தூரம் செய்கிறது சரிக்கும் தவறுக்கும் இடைவெளி மறந்த போது தனக்கும் தனக்குமான இடைவேளை தேடுகிறோம் கூட்ட நடுவே அமுகுரல் ஒன்று அது எனதாகவும் இருக்கிறது உனதாகவும் இருக்கிறது அழ முடிவெடுத்த பிறகு யார் அமுதால் என்ன கண்ணீர் வந்தால் சரி...!

- யுத்தன்

மற்ற விவாதங்களைக் கிளப்பி விடுமோ என்று எண்ணுவதற்கு வாய்ப்பளிக்குகிறது. மதம் சார்ந்த கருத்துகளை அதிலும் எதிர்மறையான கருத்துகளை முன்வைக்கையில் அதன் விளைவு எதிர்பாராத வடிவங்களில் வெடித்துக் கிளம்பும். ஏனென்றால் இங்கு எவரும் மதத்தை மதமாகப் பார்ப்பதில்லை. மாறாக, தங்களின் மரியாதையாகப் பார்க்கின்ற மனநிலையில் ஊறியுள்ளனர். அவ்வாறிருக்க மாற்றுமதத்தின் அடிமடியில் கைவைப்பது போன்ற எழுத்துகளின் எதிர்விளைவுகள் அபாய கரமானதாகவே இருக்கக்கூடும். ஏனென்றால் இதுபோன்ற எதிர்விளைவுகளை ஏராளமாகக் கண்ட சமூகம் இது என்பது யாவரும் அறிந்த ஒன்றேயாகும். ஒருவேளை இதுபோன்ற எதிர்ப்பு உருவாகவேண்டுமென்ற நோக்கம் ஏதேனும் இப்புதின ஆசிரியரின் மனத்தின் அடியாழத்தில் மறைந்துள்ளதோ என்றும் ஐயுற இடமேற்படுகிறது.

கிறித்தவக் கல்விக்கூடங்கள் இந்து மாணவர் களுக்கு ஒன்றாகவும் கிறித்தவர்களுக்கு வேறாகவும் இருப்பதையும் புதினமெங்கும் பேசுகிறார். அதோடு கட்டுப்பாடுகள் நிறைந்திருப்பதைப் போன்று தோன்றினாலும், உண்மையில் கட்டுக் கடங்காத அவலட்சணங்கள் நிரம்பிய இடங்களாகக் கிறித்தவக் கல்விக் கூடங்கள் காணப்படுகின்றன என்பதை இப்புதினம் முன்வைக்கிறது.

‘சோ. தர்மன்’ இந்தப் புதினத்தை எதற்காகப் படைத்தாரோ அதன் ஒட்டுமொத்தச் சாரத்தையும், “நூத்துக்கு தொன்னூறு சதவிகிதம் இந்துக்கள் இருக்கிற நாடு இந்தியா. வெறும் பத்து சதவிகிதம் தான் மத்த மக்கள். அப்படியிருக்க நாப்பது சதவிகிதம் கல்வி நிறுவனங்கள் கிறிஸ்தவர்கள் கையில் குடுத்திட்டு மக்கள் யாருமே அநீதிக்கு எதிரா போராட வரமாட்டாங்கனு சொன்னா எப்பிடி போராட வருவாங்க. (பக்.320-321) என்னும் பகுதி விளக்குகிறது.

கிறித்தவக் கல்விக் கூடங்களின் வளர்ச்சியும் அது எளியோர்க்கான கல்வியளிக்குமிடமாக இருப்பதையும், எல்லா மக்களுக்கும் கல்வியைப் பொது ஆக்குவதையும் அனைவரும் விரும்புவர் என்று கூறுவதற்கில்லை. ஏனென்றால் கல்வி ஒரு மனிதனுக்குத் தாம் யார் என்பதை உணர்த்தும். தலை நிமிர்வை உண்டாக்கும். காலப்போக்கில் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தும். ஆனால் குறிப்பிட்ட சாரார் காலங்காலமாக, தாங்கள் மட்டுமே கல்வி உள்ளிட்ட மேன்மைகளைத் துய்க்க வேண்டுமென்ற விருப்புடன் உள்ளனர். மாறாக, கிறித்தவம் கல்வியை அனைவருக்குமானதாகப் பொது நிலையில் வைத்ததை அவர்களால் சகிக்க முடியவில்லை. அதோடு மதம் என்னும் மாய வலையைக் கொண்டு, தங்களின் கைக்கு அடக்கமாக வைத்திருக்க வேண்டுமென்ற ஆண்டாண்டுக்கால நினைப்பை கிறித்தவம் உடைத்தது. எனவே தங்களுக்கென்றே இருந்த கல்வி எல்லாருக்கு மாணதையும் தங்களுக்குட்பட்டிருந்தவர்கள் தங்களுக்குச் சமமாக உட்காருவதையும் சகிக்க முடிய

வில்லை. இவற்றிற்குக் காரணம் கிறித்தவமும் அது கொணர்ந்தளித்த கல்வியும் உறுத்தலை ஏற்படுத்தியது. எனவே அண்மைக்காலங்களில் கல்வியின் மீதான தாக்குதல்கள் குறிப்பாக, கல்வியைக் கடினப்படுத்துவதில் எளியோர்க்கு மிரட்சியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்கிற தீவிமரான செய்கைகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. அத்தகைய முன்னெடுப்புகளின் வடிவங்களில் இதுவும் ஒன்று. பொய்யை மீண்டும் மீண்டும் கூறுவதன் மூலம் உண்மையென அனைவரும் ஏற்பர் என்கிற மிகப் பழைய உத்தியை இந்த நவீனப் புனைவில் கையாண்டுள்ளார் சோ. தர்மன். இந்தியா இந்துக்களின் நாடு என்று ஒங்கி ஒலிக்கின்ற காலமிது. சோ. தர்மனின் குரலும் அந்தத் தொனியில் அமைந்திருப்பது அவருடைய மனமாற்றத்தையே காட்டுகிறது. ஒருவேளை உயரிய விருதுகளைப் பெறுவதற்கான பிரதி உபகாரமாக இருக்குமோ என்று எண்ணுவதற்கும் வாய்ப்புண்டு.

நாப்பது சதம் கல்வி நிறுவனங்கள் ரெண்டு சதம் ஜனத்தொகை உள்ள கிறிஸ்தவம் நிர்வகிக்கு. கேட்டா சிறுபான்மையோர் உரிமை யாராலும் ஒன்னும் செய்ய முடியாதுங்கான். முந்தியெல்லாம் பெரிய பெரிய ஊர்கள்ல வேதக் கோயில் இருக்கும், இப்ப சின்னச் சின்ன ஊர்கள்ல கூட ஏழெட்டுக் கோயில்க வந்திருச்சு. வேதக்கோயில் இல்லாத ஊரே கெடையாது. பத்து இருபது பேர் சேர்ந்தா போதும் ஒரு வீட்ட வாடகைக்குப் பிடிச்சு கொட்டடிக்க ஆரம்பிக்கறாங்க. கேட்டா ஜெபக் கூடம்ங்கிறான், துட்டு எங்கேயிருந்து வருதுனே தெரியல. இலவசங்க நெறய்யா குடுத்து வறுமையில் இருக்கிற மக்கள மதம் மாத்துறான், போற போக்கப் பாத்தா அடுத்த தலமொறையில் இந்தியா சிலுவை நாடா மாறிப் போனாலும் போயிரும்” (ப-321) என்று தேசாபிமானியாய் குமுறுகிறார் சோ. தர்மன்.

மக்களின் நன்மை தீமையெல்லாம் குறித்துக் கவலையேதுமில்லை. கவலையெல்லாம் மாற்று மதம் வளர்ந்து விட கூடாது என்பதிலேயும், அதனை எவ்வகையிலேனும் கட்டுக்குள் வைக்க வேண்டுமென்கிற யாருடைய குரலையோ தம் குரலில் ஒலிக்குமாறு செய்துள்ளார் சோ. தர்மன். அதியற்புதமான படைப்பாளிகள் கால நீரோட்டத் திற்கொப்ப தங்களையும் கரைத்துக் கொள்வது படைப்புலகிற்கு மட்டுமல்ல சமுதாயத்திற்கும் கேடானது. ஏனென்றால் சமூக அவலங்களை ஏதோ ஒரு வகையில் அனைவருடைய பார்வையில் கொணர்ந்து, உரையாடல் நிகழ்த்துவதைப் படைப்பாளிகளே முன்னின்று தொடங்கினர். ஆனால் அவர்கள் சார்பு நிலையில் குழைந்து தங்களின் சுயமற்று, எவரையோ மகிழ்வுட்டவும் ஆதாயங்கருதியும் படைக்கையில், உண்மை பிறழ்ந்து படைப்பும் படைப்பாளியும் கூர்மங்கி தொலைந்தே போவார்கள்.

‘ஏரிக்கிழவர்’ இயற்பியல் விதிகளை மீறினாரா?

‘ஏரிக்கிழவர்’ என்னும் அந்த அடிமரத்தை, நீருக்கடியில் கம்பிகளால் பிணைத்து, எங்கும் நகரவிடாமல் சிறைபிடித்து சோதனைசெய்ய முயன்றனர்.. அப்படி ‘ஏரிக்கிழவர்’ நங்கூரமிட்டு நிறுத்தப்பட்ட உடன், திடீரென வானிலை, தலைகீழாக மாறியது. மேகம் கருத்தது. மழை வரும்போல் தோன்றியது. ஒரு புயல் உருவாகி வீசத்துவங்கியது. அதிர்ச்சியடைந்த அறிவியலாளர்கள், ‘ஏரிக்கிழவரின்’ பாதுகாப்பை முன்வைத்து, உடனடியாக, கட்டப்பட்ட கம்பிகளை அகற்றி, பழையபடியே அது தன்னிச்சையாக நகரும்படி செய்தனர்.

LD

னிதனின் அறிவாலும், அதன் காரணமான அறிவியலாலும் விளங்கிக் கொள்ளமுடியாத இயற்கை விநோதங்கள் இந்த பூமியில் ஏராளமாகப் பொதிந்துகிடக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்றுதான், அமெரிக்காவின் ‘கிரேட்டர் ஏரியில்’, இயற்பியல் விதிகளுக்கு முரணாக, 120 ஆண்டுகளாகச் செங்குத்தாக மிதந்துகொண்டிருக்கும் (Floating vertically) ‘ஏரிக்கிழவர்’ (Old Man of the Lake).

1902ஆம் ஆண்டில், அமெரிக்காவின் ஓரிகான் மாநிலத்தில் (Oregon State), அந்த நாட்டின் ஐந்தாவது தேசியப்பூங்காவாக ‘கிரேட்டர் ஏரி தேசியப் பூங்கா’ (Crater Lake National Park).. உருவாக்கப்பட்டது. உண்மையில், அந்தத் தேசியப் பூங்கா, உறங்கும் எரிமலை (Sleeping Volcano) ஒன்றின் ‘கேல்டிரா’ மீது அமைந்திருக்கிறது. அந்த கேல்டிராவில்தான் கிரேட்டர் ஏரியும் (Crater Lake) உள்ளது.

சில எரிமலைகள் உமிழும்போது, குறுகிய காலத்தில் மொத்தமாக மேல்நோக்கி வீசப்படும் மேக்மா (Magma), அந்த எரிமலைத் திறப்பின்மீதே விழுவதுண்டு. அப்படி விழும்போது, மேக்மா குடுவைக்கு (Magma Chamber) மேற்பகுதியில் இருக்கும் பாறைகளை அரித்து, இல்லாமல் ஆக்கிவிடும். அதன் காரணமாக, மேக்மா குடுவை இருந்த இடத்தில், ஆழமான, அரைக்கிண்ண வடிவில் மாபெரும் பள்ளம் உருவாகிவிடும். அந்தப்பள்ளம்தான் கேல்டிரா (Caldera) என்று அழைக்கப்படுகிறது.,

அப்படி ஒரு கேல்டிரா, ‘மசாமா குன்று’ (Mount Mazama) என்று அழைக்கப்படும் 3,700 மீட்டர் (12,000 அடி) உயரமுள்ள எரிமலை, ஏறத்தாழ 7,700 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உமிழ்ந்து வீழ்ந்தபோது, (collapsed) உருவானது.. கிரேட்டர் (Crater) என்பது, அந்த கேல்டிராவில் அமைந்திருக்கும் எரிமலைத்திறப்பை (Vent) உள்ளடக்கிய வட்டவடிவ பள்ளமான நிலப்பரப்பு ஆகும். அந்தப்பள்ளத்தில் தேங்கிய நீர், 1,83,224 ஏக்கர் (74,148 ச.கி.மீ) பரப்பளவில் கிரேட்டர் ஏரியாக உருவாகிவிட்டது.

கிரேட்டர் ஏரியின் நீர் கண்களைப்பறிக்கும் அடர்நீலவண்ணத்தில் காட்சியளிக்கிறது. அது, காண்பவர் கண்களுக்கு விருந்தாக அமைவதோடு அந்த ஏரிக்கு ஒரு தனி அழகையும் தந்துவிடுகிறது.

1949 அடி ஆழமுள்ள கிரேட்டர் ஏரி அமெரிக்காவிலேயே மிகவும் ஆழமான ஏரி ஆகும். உலக அளவில், ஆழமான ஏரிகளில் ஒன்பதாவது

இடத்தில் உள்ளது. ஆழம் அதிகமாக இருப்பதனாலும், உயரம் காரணமாக அதுபெறும் நேரடி சூரிய வெளிச்சத்தாலும், ஏரிநீர் அழகிய அடர் நீலவண்ணத்தில் காணப்படுகிறது.

சூரியக்கதிர்களின் வெண்மை என்பது ஊதா, இண்டிகோ, நீலம், பச்சை, மஞ்சள், ஆரஞ்சு மற்றும் சிவப்பு என்னும் ஏழு நிறங்களின் கூட்டுக்கலவைதான். ஆழம்காரணமாக, அலை நீளம்கூடிய சூரியக்கதிர்களை, குறிப்பாக சிவப்புக் கதிர்களை ஏரிநீர் உட்கவர்ந்து விடுகிறது. அலைநீளம் குறைந்த நீலக்கதிர்கள் எதிரொளிக் கப்படுகின்றன. அந்த அறிவியல் காரணமாகவே, ஏரிநீர் அப்படி ஒரு நீலவண்ணத்தில் பார்ப்பதற்கு அழகாகத் தோன்றுகிறது. ஏரி அமைந்துள்ள கேல்டிராவின் விளிம்புகள் 7,000 அடி முதல் 8,000 அடி வரை உயரத்தில் அமைந்திருக்கின்றன.

கிரேட்டர் ஏரி ஒரு சுற்றுலா மையமாக உள்ளது. ஏரியின் கண்கவர் காட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு, அவிழ்க்கமுடியாத புதிருடன் அந்த ஏரியில் ஒரு அறிவியல் விநோதமும் உள்ளது. அதுதான், 120 ஆண்டுகளாக ஏரிநீரில் நேர்க்குத்தாக மிதந்துகொண்டிருக்கும், 30 அடி நீளம் கொண்ட துண்டிக்கப்பட்ட ஹெம்லாக் அடிமரம் (Hemlock Stump) நீர்மட்டத்திற்கு மேலே காணப்படும் மரம், 4 அடி உயரமும், 2 அடி அகலமும் உள்ளது.

ஏரியில், நேர்க்குத்தாக மிதந்து கொண்டிருக்கும் அந்த அடிமரத்தைத்தான் (Stump), “ஏரிக்கிழவர்” (Old Man of the Lake) என்று செல்லமாக அழைக்கிறார்கள். அது ஏன் விநோதம் என்பதற்கு, நீரில் பொருட்கள் மிதப்பது பற்றிய இயற்பியலை அறிந்துகொள்வது அவசியம்.

நீர்நிறைந்த குடம், காற்றில் இருப்பதைவிட தண்ணீரில் இருக்கும்போது எடை குறைவாக இருப்பது போலத் தோன்றும். ஆற்றில், குளத்தில் தண்ணீர் எடுத்தவர்களுக்கு இந்த அனுபவம் இருக்கும்.. தண்ணீருக்குள் இருக்கும்போது, அதற்கு அடியில் உள்ள நீரானது, குடத்தின்மீது, மேல் நோக்கிய அழுத்தம் ஒன்றை செலுத்தும். அது, குடத்தை, ஒருவர் தாங்கிப் பிடிப்பதுபோல இருக்கும். அதன் காரணமாகவே, தண்ணீருக்குள் இருக்கும்போது குடம், எடைகுறைந்ததுபோலத் தோன்றும்.

அதாவது, பொதுவாகவே திரவங்களுக்கு மேல்நோக்கிய அழுத்தம் உண்டு என்பதும், ஆழம் செல்லச்செல்ல அந்த அழுத்தம் கூடும் என்பதும் இயற்பியல் கூறும் அறிவியல்.

நீரில் மிதக்கும் சீரான அடர்த்திகொண்ட ஒரு

திடப்பொருளின் எடை ஒரு குறிப்பிட்ட புள்ளியில் கீழ்நோக்கி செயல்படும். அது, அந்த பொருளின் ‘புவியீர்ப்புமையம்’ (Center of Gravity). எனப்படும். நீரின் அழுத்தம் ஒரு குறிப்பிட்ட புள்ளியில் மிதக்கும் பொருள்மீது மேல்நோக்கி செயல்படும். அது, அந்தப்பொருளின் ‘மிதவைமையம்’ (Center of Buoyancy) எனப்படும்.

சீரான அடர்த்திகொண்ட பொருளொன்று நீரில் மிதக்கவேண்டுமானால், அந்தப்பொருளின் ‘புவியீர்ப்புமையமும்’, ‘மிதவைமையமும்’ ஒரே நேர்க்குத்துக்கோட்டில் (vertical line) அமைய வேண்டும். அதோடு, புவியீர்ப்புமையம் எப்போதும், மிதவை மையத்தைவிட கூடுதல் உயரத்தில் இருக்கவேண்டும்.

இந்த இயற்பியல் விதிகளின்படி, அதிக நீளம்கொண்ட மரம் நீரின் மேற்பரப்பில் அதன் நீளவாக்கில்தான் மிதக்க முடியும். அப்படித்தான் மிதக்கும் என்பதை நம்மில் பலரும் பார்த்திருப்போம். மாறாக, நீளம் குறைந்த, துண்டு மரம் நேர்க்குத்தாக மிதக்கும்.

எனவே 9 மீ (30 அடி) நீளம் கொண்ட ‘ஏரிக்கிழவர்’ என்னும் அடிமரம் (Stump), ஏரியில் நீர் பரப்பிற்கு இணையாகக் கிடைத்தளத்தில்தானே மிதக்க வேண்டும். இயற்பியல் விதிக்கு முரணாக எப்படி, நேர்க்குத்தாக மிதக்கமுடியும்? அதுவும் 120 ஆண்டுகளாக? அதுதான் மனிதன் புரிந்துகொள்ள முடியாத இயற்கை விநோதம்! மனிதனின் அறிவால் கட்டவிழ்க்கமுடியாத புதிர்!!

கிரேட்டர் ஏரியைப்பற்றி, அப்பகுதியில் வாழும் பழங்குடி மக்களால் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கும் பல்வேறு கதைகளுக்கு மத்தியில், ஏரியில் மிதந்து கொண்டிருக்கும் ‘ஏரிக்கிழவர்’ ஓர் அறிவியல் புதிதாகப் பார்க்கப்படுகிறது.

முதன்முறையாகப் பார்ப்பவர்களுக்கு, அந்த அடிமரம் ஏரியின் அடித்தளத்தில் நின்று கொண்டிருப்பது போலத்தான் தோன்றும். ஆனாலும், ஏரியின் ஆழம் ஏறத்தாழ 1900 அடி என்று அறியும் போதுதான் அந்த அடிமரம் மிதந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

மாத்திரமல்ல, அந்த அடிமரம் ஒரே இடத்தில் நின்றுகொண்டிருப்பதில்லை. மாறாக, ஏரியில் நகர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. சில நேரங்களில் மிகவும் விரைவாக நகர்கிறது. ஒரு சமயம் கரையோரம் நின்றால், மற்றொரு கணத்தில், ஏரியின் மையத்தில் நிற்கக்கூடியதாக அது இருக்கிறது. ஆனாலும், கடந்த 120 ஆண்டுகளில்

மிதந்துகொண்டிருக்கும் அந்த அடிமரத்தின் மீது ஒரு ஆள் ஏறி நின்ற போதும், அது கவிழாமல் நேர்க்குத்தாக மிதக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. 2012 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, உல்லாசப் படகுகள், 'மூத்தமனிதரை' நெருங்கிச் செல்வதுண்டு. அப்படி அருகில் சென்று பார்க்கும்போது, ஏரியின் மாசற்ற, தூய்மையான நீரானது, ஏரியில் அமிழ்ந்திருக்கும் மரத்தையும் ஒரு கண்ணாடிபோல மிகத்தெளிவாகச் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்குக் காட்டி விடுகிறது.

'ஏரிக்கிழவர்' ஏரியில் நேர்க்குத்தாக மிதப்பதற்கு, அறிவியல் அடிப்படையில், இரண்டு கருதுகோள்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. முதலாவதாக, பலநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிலச்சரிவு காரணமாக, ஏரிக்கரையில் உள்ள மலைச்சரிவிலிருந்து, ஹெம்லாக் மரம் (Hemlock tree) முறிந்து, சறுக்கி, கிரேட்டர் ஏரிக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கும். அப்படி வந்தபோது, அதன் அடிப்பகுதியில் வேர்களும் அவற்றில் சிக்கிய கனமான பாறைத்துண்டுகளும் இருந்திருக்கும். அந்தப் பாறைத்துண்டுகளின் எடை காரணமாக, 'ஏரிக்கிழவர்' நேர்க்குத்தாக மிதந்திருக்கும் என்பது, டோயர் (Doerr) அளிக்கும் விளக்கம்.

அது உண்மை என்று வைத்துக் கொண்டாலும், காலப்போக்கில், நீரில்

ஒரு முறைகூட அது கரை ஒதுங்கியதில்லை.

அமெரிக்க அரசு கேட்டுக்கொண்டதால், கிரேட்டர் ஏரியில் மிதக்கும் அடிமரத்தின் நகர்வு, 1938 ஜூலை 1 முதல் செப்டம்பர் 30 வரை கண்காணிக்கப்பட்டது. அப்படிக்கண்காணிக்கப்பட்டதில், அது நகர்ந்துகொண்டே இருப்பதும், சில நேரங்களில் மிக விரைவாக நகர்வதாகவும் அறியப்பட்டது. அந்த மூன்று மாதங்களில், 'ஏரிக்கிழவர்' 99.9 கி.மீ. (62.1 மைல்) நகர்ந்திருந்தது. 84 புதியபுதிய இடங்களில், ஏரிக்கிழவர் நிற்பதை அடையாளம் கண்டு பதிவு செய்திருந்தார்கள்.

1902-ஆம் ஆண்டில், கிரேட்டர் ஏரியின் பாறைகளை ஆய்வுசெய்ய அமெரிக்க அரசால் அனுப்பப்பட்ட ஜோசப் டில்லர் (Joseph S. Diller) என்னும் அறிவியலாளர், தனது ஆய்வறிக்கையில் 1896-ஆம் ஆண்டிலேயே கிரேட்டர் ஏரியில், நேர்க்குத்தாக மிதந்து கொண்டிருந்த அடிமரத்தை, தான் பார்த்ததாகப் பதிவுசெய்திருக்கிறார்.

'கரி வயதறிதல்' முறையில், அந்த அடிமரத்தின் வயது 450 ஆண்டுகள் என்று அப்போது வரையறுக்கப்பட்டது. துண்டிக்கப்பட்ட அந்த அடிமரம் (Stump) ஏரிக்கரையில் உள்ள மலைச்சரிவிலிருந்து முறிந்து, சறுக்கி ஏரிக்கு வந்திருக்கலாம் என்று நம்பப்படுகிறது.

மண் கரைந்து, அதனால் பாறைத்துண்டுகள் ஏரியின் அடியாழத்திற்குச் சென்றிருக்கும், வேர்களும் அழுகி, மூத்த மனிதர் ஏரிநீரில் மூழ்கியிருக்கும். எனவே 'டோயர்' முன்வைத்த அந்த கொள்கை மறுக்கப்பட்டது.

இரண்டாவதாக, மிதந்து

கொண்டிருக்கும் அடிமரத்தின் அடிப்பகுதிக்குள், தூய்மையான மாசற்ற ஏரிநீர் புகுந்து அடைபட்டிருக்கவேண்டும். அப்படி அடைபட்ட நீரின் எடை காரணமாகவே, 'முத்தமனிதர்' நேர்க்குத்தாக மிதக்கிறது என்று மற்றொரு கொள்கையை, ஜான் சலிமாஸ் (John Salimas) என்னும் அறிவியலாளர் முன்வைத்தார். என்றாலும் அதுவும் நிரூபிக்கப்படாத கொள்கையாகவே நீடிக்கிறது.

ஒன்றுமட்டும் புரிகிறது. அடிமரம் நேர்க்குத்தாக மிதப்பதால், அதன் அடிப்பகுதியின் எடை மிகுந்திருக்கிறது, அது எப்படி, எதனால் என்பதுதான் விடை சொல்லமுடியாத கேள்விகளாக நீடிக்கின்றன.

கிரேட்டர் ஏரி அங்கு வாழும் பழங்குடி மக்களுக்குப் புனித இடமாக இருக்கிறது.. 'ஏரிக்கிழவர்' ஏரியில் நேர்க்குத்தாக மிதப்பதற்கு எத்தனை அறிவியல் விளக்கங்கள் கொடுத்தாலும், அந்த ஏரியில் ஆட்சி செய்யும் மேல் உலகக் கடவுளான 'லாவோ' (Lao)தான் அதற்கு முழுமுதல் காரணம் என்று அங்கு வசிக்கும் பழங்குடி மக்கள் நம்புகிறார்கள்.

அதற்கேற்றாற்போல், ஒரு நிகழ்வும் அங்கு நடந்தது. 1988 இல், கிரேட்டர் ஏரியில் உள்ள 'விசார்டு' (Wizard) தீவுக்கருகில், அறிவியலாளர்கள் ஒரு சோதனை முயற்சியில் ஈடுபட்டனர்.

'ஏரிக்கிழவர்' என்னும் அந்த அடிமரத்தை, நீருக்கடியில் கம்பிகளால் பிணைத்து, எங்கும் நகரவிடாமல் சிறைபிடித்து சோதனைசெய்ய முயன்றனர்.. அப்படி 'ஏரிக்கிழவர்' நங்கூரமிட்டு நிறுத்தப்பட்ட உடன், திடீரென வானிலை, தலைகீழாக மாறியது. மேகம் கருத்தது. மழை வரும்போல் தோன்றியது. ஒரு புயல் உருவாகி வீசத்துவங்கியது. அதிர்ச்சியடைந்த அறிவியலாளர்கள், 'ஏரிக்கிழவரின்' பாதுகாப்பை முன்வைத்து, உடனடியாக, கட்டப்பட்ட கம்பிகளை அகற்றி, பழையபடியே அது தன்னிச்சையாக நகரும்படி செய்தனர்.

அறிவியலாளர்களுக்கு மேலும் ஓர் அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. 'ஏரிக்கிழவர்' விடுவிக்கப்பட்ட உடன் புயல் வீசுவது நின்றுவிட்டது. கார்மேகங்கள் விலகின. சூரியன் பொலிவுடன் ஒளிவீசத் துவங்கிவிட்டான். தற்செயலாகக்கூட இது நடந்திருக்கலாம். ஆனாலும், அதன்பிறகு அதுபோன்ற சோதனைகளில் அறிவியலாளர்கள் ஈடுபட்டதாகத் தெரியவில்லை.

கிரேட்டர் ஏரிக்கு நீர் வரும் வழிகள் என்று எதுவும் இல்லை. மழை நீரும், பனிக்கட்டி உருகும் நீருமே அந்த ஏரியின் நீராதாரம். மாத்திரமல்ல, ஏரியிலிருந்து நீர் வெளியேறும் வடிகால்களும் இல்லை. சூரிய வெப்பத்தில், நீர் ஆவியாகி அதன் காரணமாகவே ஏரியில் நீர் இழப்பு ஏற்படுகிறது. மழைநீரும், பனிக்கட்டி உருகும் நீரும் சேர்ந்து, சூரிய வெப்பத்தில் ஆவியாகும் நீரைச் சமன்செய்துவிடுவதால், ஏரியின் நீரளவு மாறாமல்

இருந்து வருகிறது. ஏரியில், அல்கே (Alge), வீழ்படிவு, வேதியல் உரங்கள் உள்ளிட்ட எந்த மாசுபடுதலும் இல்லை. ஏரியில் இறங்கி குளிப்பதற்கோ, நீந்துவதற்கோ, மாசுபடுத்துவதற்கோ அனுமதி இல்லை. கடுமையான சட்டங்களால், ஏரி நீரின் தூய்மை பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது..

கிரேட்டர் ஏரியில், மீன்கள் உள்ளிட்ட எந்த உயிரினமும் வசிக்கவில்லை. ஆறு வகையான மீன்கள் ஏரியில் விடப்பட்டன. அவற்றில், ரெயின்போ டிரவுட் (Rainbow trout) மற்றும் கொக்கனீ சால்மோன் (Kokanee Salmon) என்னும் இரண்டு வகையான மீன்கள் மட்டுமே தப்பித்து உயிர்வாழ்கின்றன.

120 மீட்டர் (394 அடி) ஆழத்தில், ஒருவகைப் பாசி (Moss) வளர்கின்றது. ஏரியின் நீர்மட்டத்தில் எங்குமே காணப்படாத அந்தப்பாசி, நீரில் அமிழ்ந்திருக்கும் 'ஏரிக்கிழவரின்' அடிப்பகுதியிலும் காணப்படுகிறது. அப்படியானால், கடந்த 120 ஆண்டுகளில், 'ஏரிக்கிழவர்', பாசி வளரும் ஆழமான நீர்ப்பகுதிக்கும் சென்றிருக்கவேண்டும் என்பதை அது நமக்கு உணர்த்துகிறது.

நேர்க்குத்தாக மிதக்கும் அடிமரம், வெள்ளிபோல வெண்மை நிறத்திற்கு மாறிவிட்டது என்று ஜோசஃப் டில்லரின் பதிவிலிருந்து தெரிகிறது.

கிரேட்டர் ஏரியில் 'ஏரிக்கிழவர்' நேர்க்குத்தாக மிதப்பதற்கு, ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையிலான அறிவியல் விளக்கம் எதுவும், யாராலும் இதுவரை முன்வைக்கப்படவில்லை.

இந்தச்சூழலில்தான், " ஒரு அறிவியலாளராக, 'ஏரிக்கிழவர்' நேர்க்குத்தாக மிதப்பதற்கான சரியான அறிவியல் காரணம் புரியாமல் இருப்பது, உங்களுக்கு ஒரு பிரச்சினையாக இல்லையா? " என்று கிரேட்டர் ஏரிப்பூங்காவைச் சேர்ந்த அறிவியலாளர் நைட்டனிடம் (Knighton) கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர் சிரித்துக்கொண்டே 'இல்லை' என்று பதிலளித்தார். அதோடு, "ஏரிக்கிழவர்' நீருக்கு வெளியே மிதப்பதும், தலையை ஆட்டிக்கொண்டே (bob), பயணிப்பதும், அவர் நமக்குக் கற்றுத்தர விரும்புகிற பாடம் என்றுகூட சொல்லலாம்" என்றும் நைட்டன் பதிலளித்தார்.

கிரேட்டர் ஏரியில், 'ஏரிக்கிழவர்' என்னும் அடிமரம், நமக்குத் தெரிந்து 120 ஆண்டுகளாக மிதந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால், உண்மையில் அதற்கும் முன்பு எத்தனை ஆண்டுகளாக மிதந்துகொண்டிருக்கிறது என்பது நாம் அறியாதது.

பிற்காலத்தில் எவரேனும் ஒருவர், 'ஏரிக்கிழவர்' ஏரிநீரில் நேர்க்குத்தாக மிதப்பதற்குச் சரியான இயற்பியல் விளக்கத்தைக் கண்டறிந்து, வெளிப்படுத்தக்கூடும்.. அப்போது இன்றைய புதிருக்கும் விடை கிடைக்கலாம். அதுவரை, நம்மில் வாய்ப்புள்ளவர்கள், 'ஏரிக்கிழவரின்' நகர்வைக் கண்டு, கொண்டாடி மகிழலாம்.

கொரோனா யுத்தத்தின் போர்வீரர்களும் பலியாடுகளும்!

போர் வீரர்கள் என்றால் போருக்கான சகல முன்தயாரிப்பிலுமிருப்பார்கள். ஆயுதங்கள் அவற்றில் முக்கியமானதாகும், எதிரியைத் தாக்குவதற்கும், தாக்கி வீழ்த்துவதற்கும், ஏன் தம்மைத் தற்காத்துக் கொள்வதற்கும் ஆயுதங்களே முக்கியமானவையாக இருக்கின்றன. வீரர்களின் தளபதி, தலைவன், அவனது அனுபவம், அறிந்து சொல்லும் செல்திசை, நோக்கம், திட்டம், இலக்கு, என்பன வெற்றிக்கு முக்கியமான ஆயுதமற்ற ஆயுதங்களாகும். 'வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும் துணைவலியும் தூக்கிச் செயல்' என்று போரியல் வகுக்கிறது வள்ளுவம். ஆயுதமில்லாது போருக்கு அனுப்புவது, வெறுங்கைகளுடன் போருக்குள் தள்ளுவது அவர்களைப் போராடு! நீதான் போர் வீரன்! உனக்கு நீயே கைத்தட்டிக் கொள்!, உனக்கு நீயே அகல்விளக்கேற்று! என்று சொல்வதற்குப் பெயர் போரும் அல்ல, அதைச் செய்பவன் வீரனும் அல்லன்! அதைச் செய்வதற்கு ஒருபோதும் வீரன் தேவைப்படுவதும் இல்லை. அதற்குப் பிறிதொரு பெயர் இருக்கிறது, அது பலி ஆடு!

ன் நெருங்கிய உறவு பையன் ஒருவர் ஆட்டோ ஓட்டுநர். காலையில் பள்ளிக்கு குழந்தைகளை கொண்டு போய் விடுவதிலிருந்து, மாலை அழைத்துவருவது, டியூசன் வகுப்புக்கு அழைத்துச் சென்று வருவது இடைப்பட்ட நேரத்தில் நியாயவிலைக் கடையில் வாங்கிச் சுமக்க முடியாதவர்களின் மூட்டைகளை வீட்டில் கொண்டு போய் இறக்குவதுவரை எல்லாமே ஆட்டோவை நம்பித்தான் செய்து கொண்டிருந்தார். ஆட்டோவை நிறுத்தும்போது இரவு எட்டுமணி ஆகிவிடும். பல சமயங்களில் இரவு ஒன்பது மணிகூட ஆகலாம். உலகம் ஆட்டோவில் விடிந்து, ஆட்டோவில் இருள்வதாக, சுழல்வதாக நிசமாகவே நம்பிக்கொண்டிருந்தார். உள்ளூரில் ஓடிக்கொண்டிருந்த தமது ஆட்டோவை, கொரோனா என்ற தொற்று உலகமெங்கும் தொடங்கி இப்படித் தான் சென்ற கொண்டிருந்தத் தெருவால் மறித்து நிற்கும் என்று கனவில் கூட நினைத்திருக்கவில்லை. கொரோனா அச்சம் பரவி ஊரடங்கு, தனிமனித இடைவெளி, முகக்கவசம் என்று பல சாலை பிரேக்கர்களைப் பார்த்தவருக்கு இந்தக் கட்டுப்பாடுகள் புதுவிதமான தடைகளாக மாறின. சாலைத் தடை வாழ்க்கைத் தடையாக மாறி ஒரு திங்களைக் கடந்துவிட்டது.

தொற்றுக்கான தடையோ, வாழ்க்கைக்கான தடையோ முழுமையாக நீங்கியபாடில்லை. வங்கிக் கடன்வாங்கி அதில் ஆட்டோ வாங்கி ஓட்டிவந்த அவர் வாழ்க்கையையும், வங்கியையும் இனி சமாளித்தாகவேண்டும். ஆட்டோ ஓட்டுவதற்கு முன்பு அவர் கட்டப்படாமலும் கம்பி வேலை பார்த்து வந்தார். அரசு சில தளர்வுகளை அறிவித்திருப்பதால் இப்போது கட்டப்படாமலும் செய்வதற்கான வாய்ப்பு சிறிதளவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அருகிலுள்ள கட்டப்படாமலும் அந்தப் பணியிலிருக்கும் தமது பழைய நண்பர்களிடம் பேசி இப்போது அந்த வேலைக்கு செல்கிறார். ஆட்டோவிலும் பார்க்க இது கொஞ்சம் சிரமமான வேலை என்றாலும் தெரிந்த வேலை கிடைத்திருக்கிறது. ஆட்டோ ஓட்டி வங்கிக் கடனை அடைக்கலம் என்றால், இவர் ஓடி ஆட்டோ கடனை அடைக்கச் சொல்லிவிட்டது அரசு.

ஆட்டோவே உலகமாக இருந்தவருக்கு இது எதிர்பாராததுதான். ஆனால் ஒரு அரசு இப்படி இருக்க முடியாது. அரசு என்பது ஆட்டோ கிடையாது. ஆனால் அப்படித்தான் இருக்கிறது. பரபரப்பான சாலையின் குறுக்கே நிறுத்திவைத்துவிட்டு இறங்கிப்போய்விட்டது. சாதாரண மனிதர்கள் இப்படிச் செய்ய முடியாது. அரசுக்கு முடியும். ஆனால் இதை செய்வதற்கானதல்ல அரசு. புதுப்புது வழிகளை கண்டடைவதும், தடைகளை அகற்றி முன்னேறுவதுமே அதன் பொறுப்பான செயற்பாடாக இருக்க முடியும்.

இந்த ஆட்டோ உறவினர் ஒரு பாணைச் சேற்றுப் பதம்தான்.

இன்னும் தமிழகப் பாணை முழுவதும் கண்ணீரில் கொதிக்கும் கதைகள் பல இப்படித்தான் இருக்கிறது.

கொரோனாவுக்கு நிறமிருக்கிறதோ இல்லையோ சிவப்பு, ஆரஞ்சு, பச்சை என்று நிறமற்றுப் போன வாழ்வுக்கு பலவிதமான நிறங்களைக் கொடுக்க முனைகிறது. அரசு, அதிலும் ரோசா நிறம், ஊதா நிறம் என வாரத்தில் இரண்டு நாட்களுக்கு வண்ணமடித்துக் கொடுக்கிறது அது. சுமுக விலக்கம், முகக்கவசம் என்பதைவிட இந்த வண்ணங்கள் ஈர்ப்பாகத்தான் இருக்கின்றன. காலையில் எழுந்ததும் நமது தெரு, ஊர், நகரம், மாவட்டம் என்ற நிறத்திற்கு மாறியிருக்கிறது என்ற எதிர்பார்ப்பு சுவாரசியமற்ற வாழ்வை கொஞ்சம் சுவாரசியமாக்கியிருக்கிறது.

ஒரு பச்சோந்தியைப் போல இருக்கிறது கொரோனா. ஒரு ஊருக்குள்ளேயே பல நிறங்களில் அது தன்னை அடையாளப்படுத்துகிறது. இருக்கிற இடத்திற்கேற்றாற் போல. வேலிக்கு ஓணான் சாட்சி என்பது போல அரசு, கொரோனாவைக் காட்டி தடை விதிக்கிறதா அல்லது தடைக்காக அரசு கொரோனாவைக் காட்டுகிறதா என்பதே இந்த கொரோனா காலத்தின் மிகப்பெரிய குழப்பமாக இருக்கிறது. ஆட்டோவை முடக்கி வைத்திருக்கும் அரசு, குடிசைகளுக்குத் தடைபோட விரும்பவில்லை. ஆட்டோ முக்கியமா, குடிசைகள் முக்கியமா என்றால் அரசுக்கு குடிசைகளை முக்கியம் என்று தோன்றுகிறது. ஆட்டோ பெட்ரோல் குடித்தால், ஆட்டோவும், அவரது குடும்பமும் மட்டும்தான் ஓடும். ஆனால் ஒரு குடிசை சாராயம் குடித்தால் அரசே ஓடும். அரசு இயந்திரம் பெட்ரோலில் ஓடவில்லை. சாராயத்தில்தான் ஓடுகிறது என்பதை இப்போதாவது நம்புவோம்.

ஒரு ஆட்டோ கார் வெறுத்துப்போய் சொன்னார். குடிச்சுட்டு ரோடில் மயங்கிக்கிடக்குற குடிசைகளை வீட்டில் கொண்டு போய் சேர்க்கவாவது அரசு ஆட்டோவை ஓடவிடலாமே..அப்படியாவது துருபிடித்துக் கிடக்கும் எங்கள் ஆட்டோ பழுதாவாமலாவது இருக்கும் என்றார்.

ஆசியாவின் மிகப்பெரிய சந்தை என்று சொல்லப்படும் கோயம்பேடு காய்கறிச் சந்தை இன்றைக்கு கொரோனா விநியோகிக்கும் நடுவமாக மாறிக் கொண்டுள்ளதாக அரசு கூறுகிறது. சென்னை மட்டுமல்ல பச்சை அல்லது ஆரஞ்சு வண்ணத்தை அடைய வேண்டிய தகுதியிலிருந்த கடலூர், தஞ்சை, திருவாரூர் போன்ற பகுதிகளுக்கு காய்கறிகளுடன் சேர்த்து கொரோனாவையும் ஏற்றி அனுப்பியதால் அந்த மாவட்டங்கள் மீண்டும் சிவப்பு மண்டலங்களாக பழைய நிறத்திற்கே சென்றுவிட்டன. கடைகாரர்கள் தொடங்கி சரக்கு ஏற்றி இறக்கும் பணியிலிருக்கும் பத்தாயிரத்திற்கு மேற்பட்டத் தொழிலாளர்களில் பலருக்கும் தொற்று ஏற்பட்டுள்ளதுடன், நாள் ஒன்றுக்கு பத்தாயிரக்கணக்கில் வந்து செல்லும் மக்களுக்கும் பரவியிருக்க வாய்ப்புள்ளதாக சொல்லப்படுகிறது.

மே 6 ஆம் திகதி மட்டும் சென்னையில் இதுவரையில் இல்லாதவகையில் 370 பேர்வரை தொற்று கண்டறியப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் யாதொருவருமே கோயம்பேடு காய்கறி சந்தையுடன் தொடர்புடையவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. தற்போது அந்தச் சந்தையுடன்

தொடர்புடையவர்களைக் கண்டறியும் பணி தொடங்கப்பட்டுள்ளது. வழக்கமாக அங்கு கடைபோடுபவர்கள் தவிர்ந்து சரக்கு ஏற்றியிருக்குபவர்களை ஒருவாறு கண்டறிந்தாலும், அன்றாடம் வந்து செல்லும் மக்களில் வாடிக்கையானவர்களை மட்டுமே சில கடைகாரர்களால் அடையாளப்படுத்த முடியும். வந்து செல்பவர்கள் எல்லோரும் வாடிக்கையாளர்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஒரு உதவிக் கண்காணிப்பாளர் தொடங்கி, காவல்துறை ஊழியர், என பலருக்கும் தொற்று கண்டறியப்பட்டிருக்கிறது.

மக்களை, பொது முடக்கம் வழி இறுக்கிப்பிடிப்பது பிறகு திறந்துவிடுவது. ஆற்று வெள்ளத்தை அணை போடுவது போலத்தான் போய் முடியும். பெருந்திரள் கூடுமிடமாக காய்கறிச் சந்தையை அரசு கவனிக்கத் தவறிவிட்டது என்று எப்படிச் சொல்லிவிட முடியும். தொற்றுக்கு முன்பாகவே கோயம்பேடு சந்தையை காய்கறிகளைப் போலவே சென்னையின் பல்வேறு இடங்களில் கூறுகளைப் பிரித்துப் போட்டிருக்கலாம். போட்டிருக்க வேண்டும். காவல்துறையும், நிர்வாக வசதியும் அரசிடம்தான் இருக்கிறது. பொங்கிவரும் மக்களுக்குப் பொறுப்பில்லை என்ற வகையில் பேசுவதற்கு ஒரு அரசு தேவையில்லை. வீடுவீடாக மளிகைப் பொருட்களையும், காய்கறிகளையும் அரசே கொண்டுபோய் கொடுக்கலாம். அல்லது ஏற்பாடு செய்யலாம். இலவசமாக கொடுக்க வேண்டும் என்பது கூட அல்ல. எல்லாம் கிடைத்துவிட்டால் மக்கள் வீதிக்கோ, கோயம்பேட்டுக்கோ வரப்போவதில்லை. அப்படி வருவதற்கு கோயம்பேட்டை சுற்றுலாத்தளமும் அல்ல.

தமிழக எல்லையைத் தாண்டி ஆந்திர, கர்நாடக எல்லையில் குடிமகன்கள் பல கி.மீ வரிசையில் நின்று சாராயம் வாங்கிச் செல்வதைப் பற்றி கவலைப்பட்டு சாராயக்கடைகளைத் திறக்கும் அதிகாரவர்க்கம், காய்கறி சந்தைகளில் நிற்கும் மக்கள் பற்றி கவலைப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆண்டுக்கு பலகோடி ரூபாய்களை அள்ளித்தரும் சாராய வருமானம் காய்கறிகளின் மன்றமுடி வரிகளில் கிடைக்காதுதான். சேன்ற நிதி ஆண்டில் 2018-19 இல் 31ஆயிரம் கோடி அரசுக்கு சாராயம் விற்றதில் கிடைத்துள்ளது. இதில் கால்வாசிக்கூட காய்கறிகளில் வருவதாய் இருக்காது. அப்படியிருக்க, அரசு குடிமகன்கள் மேல் காட்டும், பாசம், நேசம் எல்லாம் புரிந்து கொள்ளக்கூடியதே.

ஆனால் குடிமகன்கள் மேல் காட்டும் கரிசனத்தில் சிறிதளவேனும் குடிமனைகுடிவாசிகளின் மனைகளுக்கு, மனைவிகளுக்கு, பிள்ளைகளுக்கு காட்டினால் சிறப்பாக இருக்கும். மக்கள் நல அரசு என்ற சொற்பத்தின் பொருள் விளங்குவதாக இருக்கும். குடிக்காமல் இருக்கும் குடி மக்கள் வீடுகளும் விளங்குவதாகத், துலங்குவதாக இருக்கும். ஒரு பக்கம் தளர்வுகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டே மறுபக்கம் குடிகடைகளை அரசு திறப்பதால் என்ன மோசம் என்று கேட்கலாம். கிராமப்புறங்களில் நூறுநாள் வேலைத் திட்டம், நகர்ப்புற கட்டுமானப்பணிகள் போன்றவை செயற்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுத் தற்போது வேலைகள் தொடங்கி நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த நிலையில் 40 நாட்கள் குடியை மறந்திருந்தவர்கள் கண்களுக்கு நேராகக் கடைகளைத் திறந்து வைப்பதும், வேலை கிடைத்து நீண்டநாட்களுக்குப்

பிறகு கையில் காசு பார்த்ததும் முக கவசம் வாங்குவதா அல்லது வீட்டுக்குத் தேவையான மனிகைப் பொருட்கள் வாங்குவதா? சாராயம் வாங்குவதா என்ற கேள்வியில் ஒரு 'குடிமகன்' எதற்கு முன்னுரிமை தருவார் என்று சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை.

ஏற்கனவே வீட்டுத்தனிமைச் சிறையிருக்கும் குடும்பங்களில் பெண்களின் மீதான அழுத்தம் முன்னெப் போதையும்விட அதிகரித்துச் செல்கிறது. உலகம் முழுவதும் குடும்ப வன்முறை அதிகரித்துள்ளதாக ஐ.நா சபை எச்சரித்துக் கொண்டுள்ளது. குடும்ப வன்முறை என்றால் ஆணாதிக்கச் சூழலில் யார் வன்முறையாளர்களாகவும், யார் வன்முறையில் பாதிக்கப்படுபவர்களாகவும் இருப்பார்கள், இருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவு. சமையல் தொடங்க, தெருவில் இறங்கி காய்கறி, நல்ல தண்ணீர் என பெற்றுவரும் எல்லாச் சமையல்களும் பெண்களைச் சேர்ந்ததாக இருக்கும் நிலையில், இந்த கொரோனா தனிமைக்காலத்தின் சகல சமையல்களையும் பெண்களைச் சேர்வதாக, பெண்கள் சுமப்பதாகவே இருக்கிறது. இருக்கும்.

இந்த நிலையில் ஏற்கனவே பொருளாதார நசிவில் இருக்கும் குடும்பங்களில் அவசியப் பொருட்களுக்காக பெண்கள் சிறுசுச் சேமித்து வைத்திருக்கும் காசுக்காக ஒன்று குடிமகன்கள் கேட்டு சண்டையிட்டு வாங்கிச் செல்வார்கள் அல்லது, திருடிச் செல்வார்கள் இதுதான் நடக்கும். கொரோனாவும், குடிகாரர்களும், பெண்களைக் கொல்லாமல் கொல்வதாகவே இருக்கும். குடியை மறந்திருந்த தந்தை அரசின் புண்ணியத்தால் குடிக்கத் தொடங்கியதை அடுத்து மகன் ஒருவர் தீ குளித்து இறந்த

செய்தி வருகிறது. அது போல குடித்துவிட்டு வந்து தனது தாயையே கொலை செய்த மகன் என்று குடி குறித்த குறைவில்லா செய்திகளால் கொரோனாவுக்கு இணையாக நிறைந்து கிடக்கிறது தமிழகம். இனியும் இது போன்ற 'நல்ல' செய்திகள் வரத்தான் செய்யும். மதுக்கடைக்கு இழுத்து ஒரு வழிப்பறிக்காரனைப் போல மக்களின் காசைப்பறித்து கூடவே கொரோனா தொற்றையும் கொடுத்துப் பின் குடும்பங்களுக்குள் சண்டையை இழுத்துவிட்டு ஒரு 'குடி'மக்கள் 'நல' அரசு செய்யும் நெருக்கடியைவிட கொரோனா என்ன புதிதாய் நெருக்கடியைத் தந்துவிட முடியும்?

வேலை வெட்டி கிடைக்காமல் இருக்கும் நிலையில் இப்படி மதுக்கடைகளைத் திறந்து பொறுப்பில்லாமல் அரசே நடந்து கொண்டால் நாங்கள் எங்குதான் போவது என்று கண்ணீர் மல்க ஊடகங்கள் முன் கேட்கிறார் ஓர் குடும்பத்தலைவி. காசு பணம் இல்லைன்னாலும், கால்வயித்துக் கஞ்சி அது கூட கிடைக்கலன்னாலும் நிம்மதியா இருந்தோம் இப்ப அரசு, சாராயக்கடைகளைத் தொறந்துவிட்டு இருந்த நிம்மதியையும் பறிச்சிக்கிட்டது என்று குற்றம்சாட்டுகிறார் மற்றொரு பெண்மணி. குடிப்பது ஆண்கள் என்றாலும் பாதிக்கப்படுவது என்னவோ பெண்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

குடி ஒரு சமூக நோயாக, தனிப்பட்ட மனிதரின் நோய்குறியாக மாறிக் கொண்டுள்ள சூழலை, குடிஏற்படுத்தும் அசாதாரணமான நிலைகளை எடுத்துக் காட்டிவிடுகின்றன. மே 7 ஆம் திகதி திறக்கப்பட்ட மதுக்கடைகளின் வழி ஒரே நாளில் மட்டும் அரசுக்கு ரூ 370 கோடிக்கு மது விற்பனையாகியுள்ளதாக தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. அதுவே 8 ஆம் திகதி உயர்நீதிமன்றம் தாம் வகுத்துத் தந்த நெறிமுறைகள் ஒன்று கூட பின்பற்றப்படவில்லை என்று தடைவித்த அன்று மட்டும் 295 கோடிகளுக்கு மது விற்பனையாகிக் கொண்டுள்ளது. சாதாரண நாட்களில் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை 60லிருந்து 70கோடிகளுக்கு வகுலாகும். இதுவே பண்டிகை நாட்கள் என்றால் நூறு கோடிகளைத் தொடும் சென்ற தீபவளிக்கு 170 கோடி மதுவிற்பனையானதாக அரசின் குடித்துறையான டாஸ்மாக் தெரிவித்து. இத்தொகை, இவை போன்றவை பொழுது போக்கிற்காக குடிப்பவர்களால் ஏறும் எண்ணிக்கை அல்ல. குடி ஒரு நோய்கூறாக, கொரோனா போல ஓர் உயிர் குடிக்கும் தொற்றாக மாறிக் கொண்டுள்ள சமூகத்தின், ஓர் அழுகிய பகுதியின் முடை நாற்றமெடுக்கும் நோய்கூறின் அளவாகும். எதிர்காலத்தில் தொற்று நோய்களைவிடத் தமிழர்கள் எதிர்கொள்ளப்போகும் சவால் மிக்க நோய்க்கூறாக குடி இருக்கப்போதென்னவோ மெய்யாகும்.

கொரோனா தொற்று குறித்த வழிக்காட்டுதலுக்கான மருத்துவக் குழுவொன்றை அரசு ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளது. அது தரும் ஆலோசனைகளின் படியே ஊரடங்கு அதன் தளர்வுகள் என்பவற்றை அறிவிக்கிறது. மருத்துவர்கள் அடங்கிய அக்குழுவினர் அரசுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் கொரோனா குறித்து எச்சரிக்கையையும், வழிக்காட்டுதல்களையும் தந்து கொண்டுள்ளனர். இந்த நிலையில் சாராயம் குடிப்பது கொரோனா தொற்றை வரவேற்பதற்கு சமம் என்று ஏற்கனவே அக்குழு அறிவித்திருந்தது. மேலும் சமூக தொற்றின் அபாயம் கருதி பெருந்திரள் கூடுமிடங்களாகக் கருதப்பட்ட

சாராயக்கடைகள் மூடப்பட்டன. இந்த நிலையில் மீண்டும் அவற்றை திறப்பதன் வழி சமூக தொற்று மட்டுமல்ல குடிமக்களை எளிதில் கொரோனா தொற்றுவதற்கும் வழி ஏற்பட்டுவிடக்கூடும். இந்த இடத்தில் அரசு மருத்துவக்குழுவினரின் ஆலோசனையைக் கேட்டுத்தான் நடக்கிறதா என்கிற கேள்வி எழுவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை.

மதுக்கடைகள் திறப்பதை எதிர்த்துப் பல இடங்களில் கொரோனா அச்சத்தையும், ஊடரங்கையும் மீறி பொதுமக்கள் மறியல், ஆர்ப்பாட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். எதிர்கட்சிகளும் சமூகவிலக்கத்துடன் கூடிய பொறுப்பான ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்திக் கொண்டுள்ளனர். மேலூர் அருகே மதுக்கடையைத் திறக்கவிடாது பெருந்திரளாக கூடிய மக்கள் அதற்குப் பூட்டுப்போட்டு மூடிக்கொண்டுள்ளனர். அரசு குடிக்கச் சொல்கிறது. வேறு வழியே இல்லை, பணமதிப்பிழப்பு, பெருமுதலாளிகளுக்கு கடன் தள்ளுபடி, பொருளாதாரக் கொள்கைத் தோல்வி இவற்றையெல்லாம் கொரோனா தொற்றின் மேல் தொற்றிவிட்டுவிட்டு வெளியில் சொல்லமுடியாத மூலநோய் அவஸ்தைக்காரன் போல நடுவணரசு மக்களை எப்படியாவது குடிக்கச் சொல்லுங்கள் அது ஒன்றே தற்போதைக்கு அதிகாரவர்க்கம் பிழைக்க ஒரே வழி என்கிறது. அதிகாரவர்க்கம் பிழைத்தால்தான் கொரோனாவை ஒழிக்க முடியும். கொரோனாவை ஒழித்தால்தான் மக்கள் பிழைக்க முடியும். அது மக்கள் கையில்தான் இருக்கிறது. அவர்கள்தாம் போர் வீரர்கள். அவர்கள் கையில் இருக்கும் மது என்ற ஆயுதத்தால்தான் கொரோனாவை உறுதியாக ஒழிக்க முடியும். கையில் கொஞ்சம் ஆல்ஹாஹால், வயிற்றில் கொஞ்சம் ஆல்ஹாஹால் கழுவி ஊற்றுங்கள் கொரோனா ஒழிந்து விடும் என்பதே கொரோனா குறித்த விழிப்புணர்வுக்கு அதிகாரவர்க்கம் தரும் எதிர்கால விளக்கமாக இருக்கக்கூடும்.

பொருளாதார நெருக்கடி ஒரு சவாலாக இருக்கலாம் ஆனால் மதுக்கடைகள் வழி தொற்று பரவுமானால் அதன் பாதிப்பும் அதனால் ஏற்படும் பொருளாதார இழப்பும் இன்னும் அதிகரிக்கும் தவிர குறைவதற்கான வழி இருக்கப்போவதில்லை. மதுக்கடைகள் வழி தொற்றின் பரவல் அதிகரிக்கும் நிலையில் அதனால் பாதிக்கப்பட்டபோவது விளிம்பு நிலையினராகவே இருப்பார் தற்போது கோயம்பேடு சந்தையிலும் அதுதான் நடந்து கொண்டுள்ளது. அப்படி விளிம்புநிலையினர் பாதிக்கப்படும் போது அவர்கள் தொகை தொகையாக அரசு மருத்துவமனைகளுக்கே சென்றுசேர்வர். அரசிடம் அவர்களைக் கையாள்வதற்கான பெருமெடுப்பிலான வசதிகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தனியார் மருத்துவமனைகள் பக்கம் ஏழைகள் நெருங்கக்கூட முடியாது. செல்வினங்களை அரசு ஏற்றுக் கொள்ளுமானால் மதுக்கடை வருமானம் கூட போதுமானதாக இருக்காது இந்த நிலையில், உடனடியாக தனியார் மருத்துவமனைகளை அரசுடமையாக்குவதும், மதுக்கடைகளை மூடிவிடுவதுமே எதிர்காலத்தில் கொரோனாவை எதிர்கொள்வதற்கான மருத்துவ வழியல்லாத, மருந்து அல்லாத தீர்வாக இருக்க முடியும்.

பொது முடக்கமும், பொருளாதார முடக்கமும் வேறு வேறல்ல. மக்கள் இயங்கினால்தான் அரசு இயங்க

முடியும் மக்கள் இயக்கம் முற்றிலும் தடைபட்டுக் கொண்டுள்ளது. மக்களின் வாங்கும் சக்தி வெகுவாகக் குறைந்துவிட்ட சூழலில் விலைவாசி கட்டும் உயர்வை எட்டிக் கொண்டுள்ளது. இந்த நிலையில் தளர்வுகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள பட்டியலில் மக்களுக்கும் அரசுக்கும் பாதிப்பில்லாத வகையிலேயே இருக்க வேண்டும். மக்களின் பொருளாதாரம் மற்றும் சுகாதார மேம்பாட்டுக்கான தளர்வாக அவை இருக்க வேண்டும். அதற்கு நேர்மாறாக கொரோனா தொற்றுக்கான வாசல்களை அகலத் திறந்துவிடுவதாக அது இருக்கக்கூடாது. பொதுவில் இன்னும் ஒரு முகக்கவசம் மக்கள் எல்லோருக்கும் கிடைத்திருப்பதைக் கூட அரசினால் உறுதிப்படுத்த இயலாத சூழலே நிலவுகிறது. பிரதமரோ வீட்டிலேயே இருக்கும் வசதிகளைப் பயன்படுத்தி முகக்கவசம் செய்து பயன்படுத்தச் சொல்கிறார். அப்படிச் செய்ய வாய்ப்பில்லாதவருக்கு அரசு உதவும் என்று சொல்ல யாரும் தயாரில்லை. வீடு தேடி முகக்கவசம் கூட கொடுக்க நிர்வாக வலைப்பின்னல் இல்லை. இதில் கொரோனாவை எதிர்த்து வெறுங்கையுடன் போர்வீரர்கள் போராடுவது எப்படி?

யூடியூப் பார்த்து குக்கரில் சாராயம் தயாரிப்பவர்களைத் தேடி கைது செய்கிறது காவல்துறை. வயல்வெளிகளில் ட்ரோன்களைப் பறக்கவிட்டு காலக்கடன் முடிப்பவர்களை அலைகழிக்கவிட்டு அதைப் பதிவு செய்து பாடல்களையும், பகடிகளையும் இணைத்து இணையத்திலும், தொலைக்காட்சியிலும் ஒளிபரப்பச் செய்து தமிழ்கூறு நல்லுலகை கொரோனா பட்டத்திலும் வயிறு குலுங்க சிரிக்க வைக்கவும், கிச்சகிச்ச மூட்டவும் முயற்சிப்பது ஆபாசத்தில் முடிவதாக இருக்கிறது. ட்ரோன்கள் இன்னும் சற்று உயரத்திலும். சற்றே கீழாகவும் பறக்க முடியுமானால் இன்னும் பல காட்சிகளை அதனால் படம்பிடிக்க இயலும்.

குறிப்பாகக் காற்றில் கூட கொரோனா தொற்றி, உயிர்களைக் கொல்லும் என்ற அச்சம் விரவிக் கிடக்கும் நிலையில், மணல் கடத்தல்கள் தங்குதடையின்றி நடக்கின்றன. அரசு மதுக்கடைகளின் பாட்டில்கள் கடத்தப்படுகின்றன. நியாயவிலைக் கடைகளின் அரிசி, பருப்பு மூட்டைகள் அண்டை மாநிலங்களுக்கும், தனியார் கோடோன்களுக்கும் இடம் மாறுகின்றன. இவற்றை அரசு ட்ரோன்களால் கண்டறிய இயலாத வகையில் தயாரிக்கப்பட்டவையா எனத் தெரியவில்லை. கிராமப்புற குடிசைகளை நொக்கித் தாழ்வாகப் பறக்குமானால் ஆதரவற்றோரும், வேலையற்றோரும், அன்றாடம் காய்ச்சிகளும் மூலைக்கொருவராய் கிடப்பதைக் காண முடியும். அவர்தம் குழந்தைகள் தட்டுக்களை ஏந்தி தாயின் முகங்களைப் பார்த்தவாறு அழுவதைப் பதிவு செய்து கொள்ள முடியும் ட்ரோன்களுக்கு அப்படியான மனம் இல்லாதிருக்கலாம். அதை இயக்கும் அதிகாரவர்க்கத்திற்கும் இல்லாதிருப்பதுதான் தமிழர்களின் நெடுந்துயரம்.

கொரோனா என்பது நேரடியான கொடும் நோய்த் தொற்று இது ஏற்படுத்தும் நேரடி விளைவுகள் பக்கமிருக்க அது மறைமுகமாக ஏற்படுத்தும் விளைவுகள் தொற்றை விட பயங்கரமானவையாகவே இருக்கப்போகின்றன. எனவே கொரோனா நோய் தொற்றின் உப விளைவுகளையும் நாம் கொரோனாவுக்கு

இணையாகவே அதன் தாக்கத்தின் பகுதியாகவே பார்க்க, வேண்டியிருக்கிறது. வேலை இழப்பு, பொது முடக்கம், தொற்று ஏற்படுத்தும் சமூக பதட்டம், தனிநபர் பதட்டம், உளவியல் சிக்கல் என்று கொரோனா நோயின் மறைமுக விளைவுகள் கணக்கில் கொள்ளப்பட்டேயாக வேண்டும்.

தனிநபர் உளவியலுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக, கொரோனா நோய் உயர் இரத்த அழுத்தக்காரர்களையும், சக்கரையாளர்களையும் தாக்கும் வாய்ப்புகள் அதிகம் என்று சொல்லப்படும் நிலையில் அது சார்ந்த மாத்திரை மருந்துகள் விற்பனை கனிசமாக உயர்ந்திருக்கின்றன. இது மருந்து உற்பத்தி சார்ந்த வணிகத்தை உற்சாகப்படுத்தக்கூடும். அதே சமயம் சமூக, மற்றும் தனிமனிதப் பதட்டத்தை இது எவ்வகையிலும் தணிக்க உதவாது என்பது முக்கியமானதாகும். சாதாரண காய்ச்சலுக்கான பாராசிட்டுமால்கள் அட்டைஅட்டையாக மக்கள் வாங்கிச் சென்று இருப்பில் வைத்துக் கொள்வதாக மருந்துகடைகாரர்கள் சொல்கிறார்கள். வருமுன் காப்பது என்பது ஊடகங்கள், கொரோனா பதட்டம் என்பவை ஒரு நோய்கூறாக மக்களை தொற்றச் செய்துவிடுவதன் விளைவுகளாகும் இவை. சாதாரண தலைவலிக்கு மருந்தைத் தேய்த்துக் கொண்டவர்கள் எதற்கும் இருக்கட்டும் என்று அதற்கான மாத்திரை ஒன்றை சாப்பிட்டுவிட்டு தலைசாய்க்கின்றனர்.

ஊரடங்கு எப்போது தொடங்கும், எப்போது தளர்த்தப்படும் என்று தெரியாத குழப்பத்தால் ஏற்படும் பதட்டத்தில் தேவைக்கு மேற்பட்டப் பொருட்களை வாங்கிக் குவிக்கும் நிலைக்கு சென்று விடுகிறார்கள். இது கொரோனா தொற்றின் உபவிளைவின் அறிகுறி என்றால் தவறில்லை. பொருட்கள் சீக்கிரம் தீர்ந்துவிடும் என்று வரிசையை முந்துவது, சமூக இடைவெளியை மீறுவது எல்லாவற்றிலுமாக கொரோனாவின் சாயல் தென்படவே செய்கிறது.

பேரிடர் காலத்தை எதிர்கொள்ளும் முதிர்ச்சியின்மையை நமது அரசுகள் தொடர்ந்து வெளிப்படுத்தவே செய்கின்றன. பேரிடர் என்பது அந்த நோயை எதிர்கொள்ளும் அதே சமயம் அது ஏற்படுத்தும் விளைவுகளை சமாளிப்பதுமாகும். ஒரு சூறாவளி ஏற்படுகிறதென்றால் அதற்கு முன்னும் பின்னுமான நடவடிக்கைகள் முக்கியமானவையாகும், மரக்கிளைகள் முறியுமென்றால் முன்னதாக அதன் கிளைகளை அகற்றிவிடுதல், அதனருகிலிருப்போரை அப்புறப்படுத்திவிடுதல் இரண்டும் சேர்ந்தே பேரிடர் நடவடிக்கையாகும். ஆனால் சூறாவளி ஓயட்டும் என்று காத்திருப்பது அலை ஓய்ந்தபின் கடலில் குளிப்பதற்கு நிகராகும்.

கடந்த 7ஆம் திகதி விசாகப்பட்டணத்தில் எல்.ஜி.பாலிமாள் நிறுவனத்தில் ஏற்பட்ட சீன் வாயுக் கசிவில் ஏற்பட்ட உயிரிழப்பும், மகாராட்டிரத்தில் தமது கிராமங்களை நோக்கி நடந்தே கடக்க முயன்ற உத்திரபிரதேசவாசிகள் இரயில் விபத்தில் இறக்க நேரிட்ட நிகழ்வுகளும் வெவ்வேறாக தோன்றினாலும் கொரோனா பின்னணியில் பார்க்கப் போனால் இரண்டும் ஒன்றே. கொரோனா ஏற்படுத்திய சமூக அழற்சியின் விளைவுகள் என்றால் தவறில்லை. கொரோனா காலத்தில் அல்லது தளர்வு காலத்தில் கொடுக்கப்பட வேண்டிய முன்னுரிமைகளில் ஒன்றாக மூடப்பட்ட இது போன்ற

ஆலைகளின் நிலை என்ன, அவற்றை எவ்வாறு கையாள்வது என்பதாகத்தான் இருக்க வேண்டும். மதுக்கடைகளைப் போல எப்போது வேண்டுமானாலும் வந்து இது போன்ற ரசாயன ஆலைகளைத் திறந்துவிட முடியாது இரண்டும் ஒன்றல்ல. சாதாரணமாக ஊரடங்கில் மூடிக்கிடக்கும் கடைகளைத் திறக்கும்போதே ஏதேனும் ஆபத்தான விலங்குகள் உள்ளே இருக்கிறதா என்று பார்த்து எச்சரிக்கையாகத் திறக்க வேண்டியிருக்கிறது. எல்.ஜி.போன்ற பாலிதீன் தயாரிக்கும் ஆலைகளில் பல நாட்களாக மூடிவைக்கப்பட்டிருக்கும் சீன் போன்ற வேதி மூலப்பொருட்களின் நிலை என்ன என்பதும், அவை பாதுகாப்பாக உள்ளனவா என்பது குறித்தும் நிறுவனங்களும், அரசும் ஒரு சிறப்பு ஆணையின் வழி அவற்றை கண்கணிக்க முயற்சித்திருக்க வேண்டும்.

விசாகப்பட்டணத்திலிருந்து சுமார் 3 கி.மீ தொலைவு வரை அந்த வாயு விரிந்து பரவிருக்கிறது. காலை நேரம் என்றாலும் சாலை போக்குவரத்து அவ்வளவாக இல்லையென்றாலும் காரிலும், நடந்தும் சென்று கொண்டிருந்த பெண்கள், சிறுவர் உட்பட 13 பேர் உடனடியாக சாலையிலேயே மயங்கிச் சாய்ந்து உயிரிழந்திருக்கிறார்கள். இவை போக்குவரத்து கண்காணிப்புக் கருவிகளில் பதிவாகி மனதை வாட்டுவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. ஆலையைச் சுற்றியுள்ள கிராமத்தினர் ஆயிரம் பேர்வரை நச்சுவாயுவால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். கொரோனா காலம் என்பதால் ஆலையைச் சுற்றி இருந்த மக்கள் யாதொருவரும் வீட்டிலேயே இருந்துள்ளனர் என்பதால் அதன் பாதிப்பு என்பது அதிகமே. சீன் வாயு நரம்பு மண்டலத்தை செயலிழக்கச் செய்ய வல்லது. நுரையீரல், முதுகு தண்டுவடத்தை பாதித்து உடனடியாக இல்லை யென்றாலும் புற்று நோய், சுவாசக் கோளாரு என நெடுநாள் நோய்களில் கொண்டுபோய் விடக்கூடியது. போபால் நச்சு வாயுவும் வெளிப்பட்டது. அதன் நாட்பட்ட விளைவுகளின் கொடூரத்தின் சாட்சிகள் இன்றுமுள. அது நடந்து 45 ஆண்டுகளை கடந்துவிட்டாலும் அன்றைக்கும் இன்றைக்குமுள்ள ஒரே ஒற்றுமை பேரிடரை எதிர்கொள்வதிலுள்ள நமது முதிர்ச்சியின்மையே. போபாலிலும் சரி விசாகப்பட்டணத்திலும் சரி ஆலையைச் சுற்றியுள்ளவர்களுக்கு பேரிடர் பயிற்சி என்றால் என்ன என்று தெரியாமல் வைத்திருப்பதே நமது நீண்ட கால சாதனையாக இருக்கிறது.

விசாகப்பட்டணத்தில் நடந்த அதே நாளன்று நெய் வேலியில்; கொதி கலன்கள் வெடித்து 2 தொழிலாளர்கள் உயிரிழந்துள்ளனர். சிறு குறு தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. அதற்கேற்றவாறு இத்தனைநாள் பகிரப்பட்ட மின்னழுத்த வேறுபாடு மாறுபடலாம். காரணங்களை கண்டறிந்துவிடலாம் எளிதுதான். ஆனால் அதற்கு முந்தைய கொரோனா கால பராமரிப்பும், அது எவ்வாறு நடைபெற்றது என்பதிலிருந்துமே சகல விபத்துக்களுக்கும் முக்கியமானவையாகும். அது போல, ஏப்ரல் 20 அன்று திருவாரூர் மாவட்டம் நரிமணத்தில், ஓ.என்.சி. இன் எண்ணெய்க் குதம் ஒன்று பெரும் ஓசையுடன் வெடித்தது. ஏற்கனவே இதே ஆந்திராவில் கெய்லநிறுவனத்தின் எண்ணெய்குழாய்கள் வெடித்து ஏற்பட்ட விபத்துக்களை அறிந்த மக்கள் கொரோனா

தொற்றின் பட்டத்துடன் சேர்த்து இந்த விபத்துக்களாலும் பட்டமடைந்து கொண்டுள்ளனர். இன்னும் கூடங்குளம் அணுமின் நிலையம் வேறு இருக்கிறது. சாதாரணமாகவே அதன் பாதுகாப்பு அல்லது பராமரிப்பு குறித்து எதுவித செய்தியும் வெளியில் வராது இந்த கொரோனா காலத்துப் பராமரிப்புக் குறித்து எளிய குடிமகனாக தெரிந்து கொள்ள எந்த வாய்ப்பும் கிடையாது. அவ்வப்போது எரியாயு உருளைக்குப் போகும் குழாய்களில் விசிசல் அல்லது பராமரிப்பு என்று சொல்லி ஆலையை மூடவும் பிறகு திறக்கவும் செய்வதாக செய்திகள் வருவதோடு சரி. கூடங்குளம் அணு உலையின் இன்றைய பராமரிப்புக் குறித்து, கொரோனா காலத்துப் பராமரிப்புக் குறித்து தொடர்புடையவர்கள் அறிக்கை அளிப்பது அவசிய அவசரமாகும்.

மகாராட்டிரத்தில் ஏற்பட்டுள்ள இரயில் விபத்தானது பேரிடர்காலத்தில் அதிகாரவர்க்கம் விளிம்பு நிலை மக்களை எப்படி கைவிட்டுள்ளது என்பதற்கான மரணசாட்சியாக இருக்கிறது. வெவ்வேறு மாநிலங்களில் இருக்கும் தொழிலாளர்களை அவ்வம் மாநிலங்கள் தமது சொந்தப் பொறுப்பில் எடுத்துக் கொள்ளத் தயங்குவது மிகப்பெரிய அவமானமாகும். வெளிமாநிலங்களில் தங்கிப் பணிபுரியும் அவர்கள் தொழிலாளர்களாகவும், விளிம்பு நிலையினர் என்பதாலுமே இந்த அவலம் தொடர்ந்து கொண்டுள்ளது. நடுவணரசு இந்தத் தொழிலாளர்களை மாநிலம் விட்டு மாநிலம் செல்வதற்கு இரயில்களை இயக்க தொழிலாளர்களிடமோ அல்லது மாநிலங்களிடமோ காசு கேட்கிறது. தமிழகம் தனது சொந்தச் செலவில் அனுப்பி வைக்க முடியுமா செய்திருப்பது அவ்வேறகத் தகுந்த ஒன்று அது போல காங்கிரசு கட்சியும் அந்த தொழிலாளருக்கான இரயில் போக்குவரத்துச் செலவை ஏற்படாத அறிவித்துள்ளது. முக்கியமாக வேற்று மாநிலத் தொழிலாளர்களை பணிவழங்கும் மாநிலங்கள் நடத்தும் முறைகள் மனிதஉரிமைகளுக்கும், மனிதநேயத் திற்கும் சவால் விடுபனவாக இருக்கின்றன. கூடங்குளத்தில் போராட்டம் நடத்தும் வெளிமாநிலத் தொழிலாளர் ஆகட்டும், உத்திரப்பிரதேசத்தில் மகபூர் கிராமத்தில் அடைத்து வைக்கப்பட்டுள்ள தமிழகத் தொழிலாளர் நிலையாகட்டும் அதிகாரவர்க்கம் அணுகும் தன்மை ஒன்றுபோலவே இருக்கிறது. இருக்கும். அதற்கு காரணம் அவர்கள் விளிம்புநிலையினர் என்பது மட்டுமே.

போக்குவரத்து செய்துதரப்படாத காரணத்தால்; நடந்தே உத்திரப்பிரதேசத்திலிருக்கும் தமது கிராமங்களுக்குச் செல்ல முயன்ற மும்பைத் தொழிலாளர்கள் பசியும், அத்தீ களைப்பும் காரணமாகத் தண்டவாளங்களில் படுத்து இரவு உறங்கியுள்ளனர். மனிதர்களை ஏற்றிச் செல்லாத இயில்களுக்கு இருப்ப்பாதையில் என்ன வேலை இருக்க முடியும் என்று நினைத்து தண்டவாளத்திலேயே சேர்ந்து உறங்கிய வேளையில் நடுஇரவில் வந்த சரக்கு ரயில் அவர்கள் மீது ஏறிச் சென்றுள்ளது. இளம்வயதினர், வயோதிகத்தை நெருங்குவோர் என சுமார் 13 பேர் நிகழ்விடத்திலேயே பலியாகிக் கொண்டுள்ளனர். மன்னிக்கமுடியாத இந்த பலிகளுக்கு அரசுகள்தான் பொறுப்பேற்க வேண்டும். மனிதர்களை ஏற்ற மறுத்து சரக்குகளை ஏற்றிச் செல்லும் அதிகாரவர்க்கம் மனித உயிர்களை சரக்குகளைவிட கேவலமாக கையாள்வதன் மோசமான வெளிப்பாடே

இம்மரணங்கள். ஏற்கனவே கொரோனா தொற்றின் தொடக்க காலத்தில் ஒரு தொகுதித் தொழிலாளர் நடந்தே இடம் பெயர்ந்ததையும், அவர்களில் பலர் உயிரிழந்ததையும் வேடிக்கை பார்க்கவே செய்தது. மேலும் அவர்கள் மீது கிருமிநாசினிகளைத் தெளித்துத் தமது நவீனத் தீண்டாமையைக் கடைபிடித்தது. தற்போது தண்டவாளங்களில் உயிரற்ற சடலங்களாக விட்டுச் சென்றுள்ளது. நேற்றுவரை மகாராட்டிரத்தின் கழிவுகளை அகற்றியவர், நகரை அழகுபடுத்தியவர், சுத்தப்படுத்தியவர், நகரத்தைத் தினந்தோறும் உயிரூட்டியவர் இன்று சடலமாக விசிறி யெறியப்பட்டுள்ளனர்.

உலக அளவில் கொரோனா தொற்று 40 இலட்சத்தைத் தொட்டுக் கொண்டுள்ளது. பலி எண்ணிக்கை 20 இலட்சமாகவும் பலி, மற்றும் தொற்றில் அமெரிக்கா முதலிடத்திலுமுள்ளது. தற்போது இரசியா இரண்டாவது இடத்தை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்க இந்தியாவிலும் கணிசமாக அதிகரித்துக் கொண்டுள்ளது. இந்தியாவில் இந்த கட்டுரை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் நாளை எடுத்துக் கொண்டால் தொற்று எண்ணிக்கை 63 ஆயிரமாகவும் பலி 2 ஆயிரத்திலுமுள்ளது. மகாராட்டிரம் முதல் நிலையிலும் தமிழகம் இரண்டாமிடத்திலும் உள்ளது. தமிழகத்தில் 7 ஆயிரம் பேர் தொற்று பாதிப்பிலும், 40 பேர் தொற்றினால் பலியாகிக் கொண்டுள்ளனர். நலமடைந்தோர் எண்ணிக்கை அவ்வப்போது ஏற்ற இறக்கத்துடனே உள்ளது. கோயம்பேடு சந்தையில் கண்டறியப்பட்டவுடன் சந்தையுடன் தொடர்புடையோர் எண்ணிக்கை கொரோனாவைப் போன்றே அதிகரித்துச் செல்கிறது. சென்னையில் ஒரே நாளில் மட்டும் 563 பேருக்கு மேல் தொற்று கண்டறியப்பட்டுள்ளனர்.

ஆக கொரோனா தொற்று ஒரு ஆழிப்பேரலைப் போல நமது நினைவெல்லைகளுக்கும் மேலாக அதிவேகத்தில் பரவுவதையும், அதைத் தடுப்பதற்கான முன் தயாரிப்புக்களே மருந்துகளற்ற மருந்துகளாக இருப்பதை நாம் சகல அரசியலையும் கடந்து ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதைவிடுத்து நாம் போர் வீரர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதைவிட வேறு ஆபாசம் கிடையாது.

போர் வீரர்கள் என்றால் போருக்கான சகல முன் தயாரிப்பிலுமிருப்பார்கள். ஆயுதங்கள் அவற்றில் முக்கியமானதாகும், எதிரியைத் தாக்குவதற்கும், தாக்கி வீழ்த்துவதற்கும், ஏன் தம்மைத் தற்காத்துக் கொள்வதற்கும் ஆயுதங்களே முக்கியமானவையாக இருக்கின்றன. வீரர்களின் தளபதி, தலைவன், அவனது அனுபவம், அறிந்து சொல்லும் செல்திசை, நோக்கம், திட்டம், இலக்கு, என்பன வெற்றிக்கு முக்கியமான ஆயுதமற்ற ஆயுதங்களாகும். 'வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும் துணைவலியும் தூக்கிச் செயல்' என்று போரியல் வகுக்கிறது வள்ளுவம். ஆயுதமில்லாது போருக்கு அனுப்புவது, வெறுங்கைகளுடன் போருக்குள் தள்ளுவது அவர்களைப் போராடு! நீதான் போர் வீரன்! உனக்கு நீயே கைதட்டிக் கொள்!, உனக்கு நீயே அகல்விளக்கேற்று! என்று சொல்வதற்குப் பெயர் போரும் அல்ல, அதைச் செய்பவன் வீரனும் அல்லன்! அதைச் செய்வதற்கு ஒருபோதும் வீரன் தேவைப்படுவதும் இல்லை. அதற்குப் பிறிதொரு பெயர் இருக்கிறது, அது பலி ஆடு!

கட்டுரை

■ பா.செயப்பிரகாசம்
jpirakasam@gmail.com

கொரோனா காட்டும் மாற்றுப் பாதை

வா

ழக்கையை வளப்படுத்தவென்று ஆதிகாலம் தொட்டு காடழித்தோம்; கானுறை உயிர்கள் அழித்தோம்; மலைகள், நதிகளென இயற்கையின் அங்கங்கள் சிதைத்தோம். இந்த வகைச் செய்வினைகளின் மேல் 'ஜம்மென்று' வாழ்க்கையை நடத்தி விட நினைத்த வேளையில், வினைக்கும் வினையாய், இறுதி வினையாய் நம் நினைப்பில் மண்ணள்ளிப் போட்டுள்ளது கொரோனா தொற்று. உலகத்தில் பாதியைச் சப்பி முடித்து விட்டுத்தான் ஓய்வென 'நட்டுக்க' நிற்கிறது. 1918-இல் உலகயுத்தத்துடன் பிறந்த ஸ்பானிஷ் ஃபுளு விசக்காய்ச்சல் முதலாக இன்றைய கொரோனா வரையான தொற்றுகள் மனித குலத்தின் கண்ணுக்குள் விரலை விட்டு ஆட்டுகின்றன. காய்ச்சல், கொடுங்காய்ச்சல் (ஜன்னி), விசக் காய்ச்சல் என்ற சொற்காளால் மக்கள் அனுபவத்தில் அறிந்திருக்கிறவை ஏராளம். ஆனால் மலேரியா, பிளேக், டெங்கு, லெப்டொபைரசி, பன்றிக் காய்ச்சல், மூளைக்காய்ச்சல்,

பறவைக்காய்ச்சல் வரிசையின் உச்சத்தில் 'நம்பர் ஒன்'னான கொரோனா இதுவரை உலகு அறியாதது.

உடலுக்குள் எவ்வளவு நோயெதிர்ப்பு ஆற்றல் வேர் கொண்டிருப்பினும், அத்தனை நோயெதிர்ப்பு ஆற்றலையும் ஒன்றுமில்லாமல் தின்று தீர்க்கின்றது இந்த 'உயிர் திண்ணி'! இந்த வகை நோய்களின் மூலம் எது, இவைகளினை உற்பத்தி செய்தது யார்? அந்த பயங்கரத்தைக் கண்டறிய ரொம்ப தூரம் அறிவுலகப் பயணம் தேவையில்லை. முதலாளிய உற்பத்திமுறையும், அதன் லாப வேட்டை உண்டு பண்ணிய நுகர்வுலகும் தான் அந்த பயங்கர ரகசியம். இயற்கையை பயன்படுத்துவதற்குப் பதிலாக இயற்கை அழிப்பு, பருவநிலை சிதைப்பு, சூழல் கேடு, புவிவெப்பமயமாக்கல் என ஒன்னொன்னாய் சாகடிக்கும் இந்த லாப வேட்டைக் கூத்தாடிகள் தான் எல்லா நோய்த்தொற்றும் உருவாகிறதுக்கு காரணகர்த்தாக்கள்..

காக்கைச் சிறுக்களிலே
ஸ்பீன் 2020

செவ்விந்திய தலைவர் சியால்த் மார்க்சியர் அல்லர். மார்க்சியம் அறிந்தவரும் அல்லர். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் மார்க்சம் எங்கெல்கும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையை வடிவாக்கிக் கொண்டிருந்தனர். 1848-இல் வெளியான கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை உலகப் பரப்பின் மீது விவாதத் தடங்களை உருவாக்க குறைந்தது பத்திருபது ஆண்டுகள் எடுத்திருக்கும். அக் காலத்தில் அமெரிக்க பூர்வீகக் குடிகளின் அடையாளமாக வந்து கொண்டிருந்த சியால்த், சமூக விஞ்ஞானம் பற்றி அறிந்திராத போதும், உலக ஞானம் கொண்டிருந்தார்.

“என் மக்களை
எந்தப் பேய் மழையானாலும்
நனைய விடக்கூடாது
எப்போட்ட வெயிலானாலும்
காய விடக்கூடாது”

என்னும் சமுதாயப்பார்வை அவர் இதயமாக இருந்தது. ‘நாடு திண்ணிகளின்’ தலைமையாக உருவெடுத்திருந்த அமெரிக்காவின் குடியரசுத் தலைவன் பிராங்க்ளின் பியர்ஸ் 1854-இல், ‘பெரியதொரு சிவப்பிந்திய நிலப்பகுதியை’ விலைக்குவாங்க ஆசைப்பட்டு சியால்துக்கு கடிதம் எழுதினான். குடியேற்றங்களை குறிக்கோளாகக் கொண்டு யுத்தங்களை முன்னெடுத்துக் கொண்டிருந்த காலனி ஆதிக்க வல்லரசுகளுக்கும் சேர்த்து சியால்த் மறுமொழி அளித்தார். அந்த மறுமொழி ஒரு மானுடப் பிரகடனம். அது சிறந்த கவிதையினும் மேலானது.

“நாங்கள் அதனை அறிவோம்,
பூமி மனிதனுக்கு சொந்தமில்லை;
மனிதன் தான் பூமிக்கு சொந்தம்.
அதனை நாங்கள் அறிவோம்,
பூமிக்கு மேலே நேர்வதெல்லாம்
பூமியின் மனிதர்களுக்கும் நேரும்.
அதனை நாங்கள் அறிவோம்,
இயற்கையாகிய வலையை
மனிதன் பின்னவில்லை;
அவன் அதில் ஒரு இழை.
இயற்கைக்கு என்ன செய்கிறானோ
அதை தனக்கும் செய்து கொள்கிறான்”

இங்கு மனிதன் இயற்கையின் ஒரு பகுதி என சியால்த் வலியுறுத்துவது போல, மார்க்ஸ் கூறுகிறார்;

“ஒரு முழுமையான சமூகமோ ஒரு நாடோ அல்லது ஒரே சமயத்தில் நிலவுகின்ற அனைத்து சமூகங்களின் ஒட்டுமொத்தமோ புவியின் உடைமையாளர்கள் அல்ல. அவர்கள் வெறுமனே புவியைத் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பவர்கள், அதனால் பயனடைபவர்கள். அவர்கள் நல்ல குடும்பத் தலைவர்களைப் போல மேம்படுத்தப்பட்ட நிலையில் அதை அடுத்த தலைமுறைக்கு இட்டுச் செல்ல வேண்டும்”

ஒரு கனிமரத்தை வரும் தலைமுறைக்கு விட்டுச்

செல்லும் பொறுப்புள்ள ஒரு குடும்பத் தலைவனாய் முதலாளியப் பொருளியல் உற்பத்தி முறை அல்லது முதலாளியப் பொருளியலாளர்கள் செயலாற்றுகிறதை எங்கேனும் பூமிப் பந்தின் மேல் காணமுடியுமா? அந்த அமெரிக்க குடியரசின் அதிபனான பிராங்க்ளின் பியர்ஸ் தான் செயல்படுத்தினானா? சொந்தத் தொந்தியை ஊத்தம் கொள்ள வைப்பதற்காக எந்தக் கொடூரங்களையும் இயற்கை மேல் நிகழ்த்தி, எல்லாப் பரிதாபங்களையும் எல்லையில்லாத் தொல்லைகளையும் மக்கள் கூட்டத்தை சுமக்கவைத்துச் செல்கிற விட்டேற்றி களான இவர்கள் புதிய உலகை ஆக்கவுமில்லை. பழைய உலகைக் காக்கவுமில்லை.

“இயற்கையே மனிதனின் உடலாக இல்லா விட்டாலும், இயற்கை மனிதனின் அனங்கக (மறைமுக) உடலாக உள்ளது. மனிதன் இயற்கையினால் வாழ்கிறான். அதாவது இயற்கை அவனது உடல். அவன் இறக்காமலிருக்க வேண்டுமென்றால் அதனுடன் தொடர்ந்த பரிமாற்றத்தில் இருக்கவேண்டும். மனிதனின் உடல் மற்றும் ஆன்மீக வாழ்வு இயற்கையுடன் இணைந்தது. ஏனெனில் மனிதன் இயற்கையின் ஒரு பகுதி”

(மார்க்ஸ் பொருளாதாரம் மற்றும் தத்துவக் குறிப்புகள்: பக்கம் 72-23)

ஏங்கெலஸ் இயற்கையுடன் மனிதன் உறவு பற்றிக் கூறுகிறார்:

“இயற்கையின் மீது நாம் பெற்ற வெற்றியைப்பற்றி தம்பட்டமடித்துக் கொள்ளக் கூடாது. அத்தகைய ஒவ்வொரு வெற்றிக்கும் இயற்கை நம்மைப் பழிவாங்கியுள்ளது. ஒவ்வொரு வெற்றியும் ஆரம்பத்தில் நாம் எதிர்பார்த்த பயனைத் தரக்கூடியதாகவே உள்ளது. ஆனால் அடுத்தடுத்து நாம் எதிர்பாராத நிகழ்ச்சிகளினால், முதலில் கிடைத்த பயன் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. மெசப்பொடோமியா, கிரீஸ், ஆசியா மைனர் ஆகிய பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்கள் விவசாயம் செய்வதற்காக வளங்களை அழித்தார்கள். அவ்வாறு செய்யும்போது அதனோடு சேர்த்து அவர்கள் நீர் ஆதாரங்களையும் அழித்தார்கள் என்பதையும், அந்த நாடுகளின் இன்றைய கவலைக்கிடமான நிலைக்கு வழிவகுத்தார்கள் என்பதையும் அவர்கள் அறியவில்லை.

“இத்தாலியர்கள் ஆல்ப்ஸ் மலையின் தென் சரிவுகளில் ஓபைன் மரக் காடுகளை அழித்தபோது, அவர்கள் அபகுதியில் பால் பண்ணைத் தொழிலின் ஆணியேவை அறுத்தார்கள் என்பதை அறியவில்லை. மலைச்சுனைகளில் உள்ள நீர் வற்றிவிடும் என்பதை அறியவில்லை. மழைக் காலங்களில் சமவெளிகளில் கடுமையான மழைக்கு ஆளாவார்கள் என்பதை அறியவில்லை. அய்ரோப்பாவில் உருளைக் கிழங்கு பயிரிடுதலைப் பரப்பியவர்கள் ‘கண்டமாலை’ என்னும் நோயையும் பரப்பினார்கள் என்பதை அறியவில்லை. இவ்வாறு ஒவ்வொரு நடவடிக்கையிலும் நமக்கு

நினைவூட்டப்படுவது நாம் அந்நியநாட்டு மக்களை வென்றவரைப் போலவோ, இயற்கைக்கு வெளியே நிற்கும் ஒருவரைப் போலவோ இயற்கையை ஆள முடியாது. நாம் தசையாலும் இரத்தத்தாலும் மூளையாலும் இயற்கையைச் சார்ந்தவர்கள். நாம் அதன் மத்தியில் வாழ்கிறோம் என்பதைத்தான்; இயற்கையின் விதிகளைக் கற்பதிலும், அவற்றைச் சரியாகக் கையாள்வதிலும் பிற உயிரினங்கள் பெறாத சாதகமானதை நாம் பெற்றிருப்பதிலும் தான் நமது சிறப்பு அடங்கியுள்ளது.”

(இயற்கையின் இயங்கியல் - ஏங்கெல்ஸ், பக்கம் 180)

மனித இனத்துக்குப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய இயற்கை சிதைக்கப்பட்டது போது, இச்சிதைவுகளுக்குள்ளிருந்தெல்லாம் உருவான திரட்சியே ஒவ்வொரு காலத்திலும் வெளிப்பட்ட நோய்த்தொற்று என்பதை சமுதாய அறிவியல் தெளிவுபடுத்துகிறது. பணவரவு நோக்கில் இயற்கையை, சுற்றுச் சூழலை, பருவநிலையை சுயநலனுக்கு திசைமாற்றிய கதையின் தொடர்ச்சி 'கொரோனோ'.

“உண்மையில் உழைப்பின் நிகழ்வுப் போக்கில் இயற்கை உறிஞ்சப் படுவதில்லை; அதனால் சூழல் பேரழிவு நிகழ்வதில்லை. அதற்கு அடிப்படையாக இருப்பது முதலாளிய உற்பத்தி முறைதான்.”

(மு. வசந்தகுமார் மார்க்சிய சிந்தனையாளர், ஆய்வாளர். காரல் மார்க்ஸ் 200, கட்டுரைத் தொகுப்பு).

இயற்கையை உறிஞ்சிய முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறை தான் இந்த வகை நோய்களின் மூலம். இயற்கைப் பேரிடர் போன்ற வார்த்தைகள் எல்லாம் வெறும் 'கப்சா'! இட்டுக்கட்டிய சொல்! இயற்கையைப் பலி கொண்ட மனிதச் சுழற்சி முடிந்து போயிற்று; இப்போது இயற்கை பலி கொள்ளும் பழிவாங்கும் சுழற்சிமுறை நிகழ்ந்து வருகிறது.

2

கொரோனா ஊரடங்கின் போது மக்களின் இயல்பான வாழ்வியல் முடக்கப்பட்டது. “கூடிவாழ்ந்தால் கோடி நன்மை” என்றிருந்த மக்களுக்குப் பழக்கப் பட்டுப் போன மனவியல் வாக்கியத்தை

“தனித்திரு, விழித்திரு, வாழ்ந்திரு”

என தலைகீழாய் அடித்துச் சாய்த்தனர். முதலாளிய உற்பத்தி முறையும், அதன் எடுபிடி அரசும் தமக்குச் சாதகமான தேவையான கருத்தியல் கோட்பாட்டை, இவ்வாறு கொரோனா வைக் காட்டி வலுப்படுத்தினர். நடைமுறை சாத்தியமற்ற இந்த முழக்கத்தை முன்னிறுத்தி ஊரடங்கு வன்முறையை அத்துமீறிக் கையாண்டனர். அடக்கு முறையை அனுபவிக்கும் மக்கள் கூட்டம் அளவற்ற சகிப்புத் தன்மையைக்

கடைப்பிடித்தது.

இன்னும் சில மாதங்களில் இயல்புநிலை திரும்பும் என்கிற உறுதிமொழி தரப்படுகிறது. அமைச்சர்கள், அரசு நிர்வாகத்தினர் திரும்பத் திரும்பக் கூறிவருகின்றனர். இப்போதுதான் அரசு இயந்திரங்கள் எந்த இடத்துக்கு வர வேண்டுமோ அந்த இடத்துக்கு வந்து சேரும் முன்னடி வைப்பைத் தொடங்கியிருக்கின்றன. மீண்டும் கோப்புகள் கணினிகளுடன் குளுகுளு கட்டிடங்களில் நிரந்தரமாய் அடங்குவது என்னும் பழைய இயல்பு நிலைக்குத் திரும்புதல் என்பது ஆபத்தானது; இதன் பொருள் மக்களை அந்நியப் படுத்தி எங்கே நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமோ அங்கு நிறுத்திவைத்தல் என்பதே. இயல்புநிலை என்பது அதிகார நிலை.

கொரோனாவை மட்டுமல்ல, கொரோனாவை விட மோசமாக மக்கள்நலன்களைக் கபளீகரம் செய்யும் அதிகார அமைப்பையும் அடையாளப் படுத்தியுள்ளது கொரோனா நெருக்கடி. அதிகார அமைப்பு என்னும் தொற்று சமுதாயத்தை முழுமையாய் ஆட்கொண்டு இரு நூற்றாண்டுகள் ஆகிறது. மேல் கீழ் என்ற கட்டுமானம் தான் நம் தேசம், இந்த மேல்கீழ் கட்டுமானத்தை வலுப்படுத்துவதற்காக அதிகார அமைப்புகள் இந்த இரு நூற்றாண்டாய் தம்மை வலுப்படுத்தி கொண்டு வந்துள்ளன. இருநூறு ஆண்டுகளாய் பேயாட்டம் ஆடிய அமைப்புகள், இப்போது மக்களுக்குப் பணியாற்ற சற்றே தலைவணக்கமாகியுள்ளன.

இந்தத் தலைவணக்கம் “தலை மேல் தொங்கும் கத்திக்கு” என்று தற்காலிகமாக இல்லாமல் நிரந்தரமான தரிசனமாக அமையவேண்டும். உற்பத்தி செய்யப்படும் ஒவ்வொரு பொருளும் மக்களின் பயன்பாட்டுக்குச் சென்று சேர்க்கப்படவேண்டும். இந்த அதிகார அமைப்பை மக்கள் அமைப்பாக மாற்றவேண்டுமென்பதின் நியாயத்தை கொரோனா காட்டியிருக்கிறது.

எப்படிப் பார்த்தாலும் சனநாயகத்தை, மக்கள் தங்கள் நலனுக்காக கட்டியமைத்தாக வேண்டும். சனநாயக அடிப்படை கீழிருந்து தொடங்குகிறது. அது ஒருபோதும் மேலிருந்து கீழிறங்குவதில்லை. அது மக்கள் தங்களுக்குப் பணி செய்யும் அமைப்புக்களை தாமே உருவாக்குதல், அல்லது ஏற்கனவே இயங்கும் அமைப்புக்களை தங்களுக்குப் பணியாற்றுபவர்களாய் கலாச்சார மாற்றம் செய்தல் என சனநாயக வாய்க்கால்களை வடிவமைக்க முடியும்.

“தனியார் லாபத்துக்கு மாறாக மனிதத் தேவைகள் பற்றிய கரிசனைகளுடன் சமூக மீள் கட்டமைப்பு நிகழவேண்டும். அது மானுட விழுமியங்களைக் கொண்ட சமூக அமைப்பாகத் திகழும்” என அறிஞர் நோம்சாஸ்கி சொல்வது, கொரோனாவால் விளையட்டும்.

கட்டுரை

■ க. பஞ்சாங்கம்
drpanju49@yahoo.co.in

மா. அரங்கநாதன் படைப்புகளை வாசித்தல் வானவில்லாய் விரியும் அங்கதச் சுவை

‘**இ**’ ர் இரங்கற் கூட்டம்’ என்றொரு சிறுகதை. இறந்த எழுத்தாளர் ஒருவர்க்கான அஞ்சலிக் கூட்டம் பற்றிய புனைவு இது. மா. அரங்கநாதனின் உணர்விலே கலந்து உரையாடலின் ஊடே திடீர் திடீரென வந்து பாயும் அங்கதச்சுவை, இக்கதை முழுவதும் இடைவெளி இல்லாமல் வெளிப்படுகிறது. தமிழ்ப் படைப்பிலக்கிய வெளியில் அரிதாகக் காணக்கிடைக்கிற எழுத்துமுறை இது. அங்கதம் என்றவுடன் எங்கோ படித்த ஒரு வாசகம் நினைவுக்கு வருகிறது.

“அங்கதம் காற்றில் அலையும் நீர்த்துளிகள் போல புரட்சியின் தீக்கரத்தை வானவில்லாக்கி விடுகின்றது.” இந்தக் கதையிலும் தீயாய்ச் சுடவேண்டிய எழுத்தாளர்கள் பற்றிய உண்மைகள் வாசகனுக்குள் எழுத்தின் தீவிரத்தால் வானவிற்களாய் விரிந்து விரிந்து மறைகின்றன. அற்புதமான ஒரு வாசிப்பு அனுபவம் இது.

முத்துக்கறுப்பன் என்ற இலக்கிய மேதையின் மறைவிற்கு இரங்கற் கூட்டம். ஆனால் கூட்டம் நடக்கும் இடத்தைச் சுட்டும் போது “பதினைந்து பேர் உட்காரத் தகுதியான இடம். ஒரு வீட்டின் மாடிப்பகுதி.” வந்தவர்கள் என்று பார்த்தால் பத்துப்பேர்தான்.” அதையும் இப்படி எடுத்துரைக்கிறார்:

“சாவகாசமாக மூன்று பேர்-பிறகு ஒரு கவிஞர்-காய்கறிப் பைகளோடு ஒருவர்-இந்த இடம்தானா என்று கேட்டுக் கொண்டே படியேறி வந்தமர்ந்த இருவர்-கீழ் போர்ஷனிலுள்ள ஒரு குழந்தை-ஆக பத்துப்பேராகிவிட்டது.” இவ்வாறு அங்கதம் தெறிக்கத் தொடங்கும் புனைவு, ஆலந்தாரில் இருந்து வந்து வரவேற்புரை நிகழ்த்திய ராசகோபால், வரும்போது ‘ஒரு விபத்தில்

மாட்டிக்கொள்ளப் பார்த்தேன்' என்ற தகவலைக் சொல்லி விட்டு, இலக்கிய மேதையொருவன் மறைவிற்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வண்ணம் தன்னுயிரும் போயிருக்கலாம் - ஒன்றும் ஆகிவிடாது" என்று அங்கலாய்த்துக் கொண்டாராம், எழுத்துலகில் நிலவும் போலித்தனங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. தொடர்ந்து பேசிய தலைவர் ஜெயச்சந்திரன் 'கொஞ்சப் பேராக இருந்தாலும் வந்தீர்களே அது போதும்-இது பொதுக் கூட்டப்பணி-அரசியல் தலைவருக்கான இரங்கற் கூட்டமல்ல' என்று தொடங்குகிறார். முத்துக்கறுப்பன் என் நண்பன் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் எனக்குப் பெருமை என்பவர், "நாங்கள் பேசிச் கொள்ளாத நாளே கிடையாது" என்கிறார். தற்கொலை முயற்சியில் இருந்தும் காப்பாற்றினேன் என்கிறார். அடைப்புக் குறிக்குள் அத்தனையும் பொய் என்கிறார் கதை சொல்லி.

முத்துக்கறுப்பன் கவிதை மீது அப்படி அக்கறை கொண்டவர். அது போலவே நானும் கவிதையில்தான் சோதனை பல செய்தேன் என்றும் பீத்திக் கொள்கிறார். "இது அடுக்காது" என்கிறார் கதைசொல்லி. இதுபோலவே "கவிதைக்கு முடிவு உண்டா?" என்று முத்துக்கறுப்பன் இவரிடம் கேட்டாராம். அதற்கு இவர், "நிச்சயம் உனக்கு - மௌனம்தான் அது." என்று பதில் சொன்னவுடன் முத்துக்கறுப்பன் மகிழ்ச்சியில் துள்ளினார். என்றும் கதை விடுகிறார். உண்மையில் மேற்படி வாக்கியத்தைச் சொன்னது முத்துக்கறுப்பன்தான் தன்னுடைய ஒரு நூலில். மேலும் முத்துக்கறுப்பன் இலக்கியத்தில் யாரையும் விட்டு வைக்கவில்லை. முத்துக்கறுப்பன் தன்னைப் பற்றி எழுதிவிடக் கூடாதே என்று அவரோடு வம்புக்குப் போகாமல் இருந்தவர்களையும் அவர் விட்டு வைக்கவில்லை. தனக்கு மருத்துவம் பார்த்த ஓமியோபதி டாக்டர் எழுதிய கவிதைத் தொகுப்பையும் ஒரு பிடிபிடித்து விட்டாரே!

"சோர்வும் கோபமும் கொண்ட நோயாளிகளை வற்புறுத்தி அவர்களைத் தன்னிடம் வரவழைக்கும் உத்தியே இந்த டாக்டர்களின் கவிதை தொகுப்பு" என்று எழுதினார்." அந்த டாக்டர் இந்த இரங்கற் கூட்டத்திற்கு வரவில்லை என்று நினைக்கிறேன்" என்பதையும் பதிவு செய்கிறேன்.

"திருச்சியில் வாசகர் சார்பில் ஏற்பாடு செய்து கொடுத்த பத்தாயிரம் பணமுடிப்பை நான் கட்டாயப்படுத்தியதால் வாங்கிக் கொண்டார்; ஆனால் என் பேச்சைக் கேட்டு அதை "டொபாசிட்" செய்யாமல் புத்தகம் வாங்கி அழித்ததோடு 'சிறுபத்திரிகை' ஒன்றையும் ஆரம்பித்துவிட்டார். இரண்டு இதழ்தான் வந்தது. மூன்றாவது இதழுக்கும் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருந்தார். அதற்குள் போய் விட்டார். பெரிய நஷ்டம். தனிப்பட்ட முறையில் எனக்கொரு இலக்கிய நஷ்டம். என் புதிய கவிதைத் தொகுப்பிற்கு ஒரு

விமர்சனக் கட்டுரை புதிய இதழில் எழுதுவதாக இருந்தார். நான் சந்தோஷப்பட்டேன்; ஆனால் நடக்காமல் போயிற்று. அவருடைய கவிதைத் தொகுப்புக் குறித்துச் சொன்னால், அதன் மதிப்பே தனி." என்றெல்லாம் பலவாறு பேசி அமரப் போகும் வேளையில், காய்கறிப் பையோடு வந்து கூட்டத்தில் உட்கார்ந்தவர் எழுந்தார்.

"நீங்க சொன்னீங்களே அந்த மூணாவது இதழ் எனக்கு இன்றைக்கு வந்து விட்டது; அதையும் வெளியிட்ட பிறகுதான் இறந்திருக்கிறார். இந்த இதழில் உங்கள் புதிய கவிதைத் தொகுப்பைப் பற்றியும் ஒரு குறிப்பு எழுதியுள்ளார்" என்று கூறிவிட்டு அதைப் படிக்கவும் தொடங்கிவிட்டார்: "ஜெயச்சந்திரனுக்கு ஓர் எழவும் தெரியாது. இலக்கியவாதிகளுடன் நெருங்கிப் பழகுவதால் தனக்கு அது தோன்றிவிடும் அல்லது சமாளித்துக் கொள்ளலாம் என்று நம்புகிற நப்பாசை ஆசாமி" அவ்வளவுதான். தலைவர் உறுமினார்; "சண்டாளப் பாவி" என்றது அவர் வாய். மேசையில் இருந்த சோடா பாட்டில் வேகமாகப் பறந்து சன்னல் கம்பியில் மோதி உடைய, சில்லுகள் வெளியே தெருவிலும் விழுந்தன என்று முடியும் சிறுகதை. அடைப்பிற்குள் இப்படியொரு சிறு குறிப்போடும் முடிகிறது: "ஆனால், அப்போது பிள்ளையார் சதுர்த்தி காலமாகையால், திருவல்லிக்கேணியில் அந்தத் தெருவில் யாரும் வராது வீட்டுக் கதவுகளைத் தாளிட்டு உள்ளே பத்திரமாக இருந்து கொண்டனர்.)"

மனித சமூகத்தை இயக்கும் சூத்திரக் கயிறாகச் செயல்படும் பண்பாட்டுக் களமான இலக்கிய வெளியும் சமய வெளியும் எப்படிப்பட்ட கொடூரமான வன்முறையின் மேல் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இதைவிட மேலான புனைவு மொழியில் யாரும் வெளிப்படுத்திவிட முடியாது. இடித்து இறுக்கி வைக்க வைக்க வெடிமருந்திற்கு ஆற்றல் அதிகமாகிக் கொண்டே போகும் என்ற நடைமுறை உண்மை மொழிவெளியிலும் நிகழ்த்திக் காட்டியுள்ள படைப்பாளி மா. அரங்கநாதன் என்பது ஒவ்வொரு கதையிலும் வெளிப்பட்ட வண்ணம் இருக்கிறது. மேலும் இலக்கியவாதிகளைத் தேடித் தேடிப் போய்ச் சந்தித்தல், கூடவே ஊர் சுற்றுதல், கொஞ்சம் வசதியாக இருந்தால் இலக்கியவாதியைத் தன்னோடு இருக்க வைத்து 'வாங்கிப் போட்டு' நெருக்கமாக்கிக் கொள்ளுதல் இப்படியான சில நுட்பமான உத்திகள் மூலம் தன்னையும் ஓர் இலக்கியவாதியாக நிலைநிறுத்திக் கொண்டு பிரபலமாகி பரிசு, பணம், செல்வாக்கு, புகழ் என்று தேடி அடைந்து கொள்ளும் ஒரு வகையான செயல்பாடும் இலக்கிய உலகில் நிலவுவதை நுட்பமாக உணர்ந்து அதையும் தனது எழுத்திற்குள் பதிவு செய்திருக்கும் மா. அரங்கநாதனின் படைப்பாளுமை எத்துனை பாராட்டினாலும் தகுமென்று சொல்லத் தோன்றுகிறது.

கவிதை

■ சுகதேவ்

உயிடு...

நடுக்கத்தில் புதைந்து கிடக்கும்
மனிதர்களை
மீட்பதாகக் கருதி
இதுவும் கடந்து போகும்
என்றெல்லாம் சொல்லாதீர்கள்
நிகழ்நேர
திலீர்த் தாக்குதலில்
முன் பார்த்திராத பேரிடியில்
நிலைகுலைந்திருக்கும்
மனிதர்களை
ஏளனம் செய்வதற்கு ஒப்பானது
எல்லாமும் கடந்து போகும் என்று
எல்லோருக்கும் தெரியும்
கடக்க முடிகின்ற பெரும் பத்திரத்துடன்
வாழ்ந்துகொண்டு
இதுவும் கடந்து போகும்
என்றெல்லாம் சொல்லாதீர்கள்
செய்தவறியாது
திகைத்திருக்கும் மனிதர்களை
சீண்டுவதற்கு நிகரானது
நம் கண்முன்னே
கடக்க முடியாமல்
மடிந்து போனவர்கள்
எத்தனை பேர்...
இனி வரும் காலத்தை
எப்படிக்க கடப்பதென்ற
பேரதிர்வுடன்
சாய்ந்து கிடக்கும்
மனிதர்கள் எத்தனை பேர்...
ஒவ்வொருவரும்
பிழைத்திருப்பதே பெருஞ்செயல்
மனிதகுலத்தின் அகந்தையை
காலம்
அடிபிடித்துப் பார்க்கிறது
இன்னொரு கோளுடன்
மோதிச் சிதைந்தது போல
ஆடிப் போயிருக்கிறது உலகம்
பிழைத்திருப்பதே பெருஞ்செயல்

ஒவ்வொரு மனிதனின் உலகமும்
சுருண்டு கிடக்கிறது
வீட்டுக்குள்
எதிர்கால வாசல் உள்பட
எல்லாமும்
அடைத்துக் கிடக்கின்றன
வெடித்துச் சிதறியதுபோல
வாழ்வாதாரத்திலிருந்து
தள்ளிப்போய்
உருக்குலைந்து கிடக்கிறார்கள்
மனிதர்கள்
பிழைத்திருப்பதே பெருஞ்செயல்
வாழ்வதற்கான
தூரத்து அறிகுறிகூட தெரியாமல்
நெடுந்தொலைவு
நடந்தே கடக்கிறார்கள்
மனிதர்கள்
எங்கும் சென்று சேரவில்லை
சேர்ந்தவர்களுக்கும்
எதுவும் சேரவில்லை
பிழைத்திருப்பதே பெருஞ்செயல்
பொதுமுடக்கம்
ஒவ்வொரு மனிதனின்
வாழ்க்கையையும்
புரட்டி உருட்டி நசுக்கியிருக்கிறது
ஓசையடக்கி
உடைகிறார்கள்
உடைந்தவர்கள்
சிதறுகிறார்கள்
சிதறியவர்கள்
செய்தியாகிறார்கள்
பிழைத்திருப்பதே பெருஞ்செயல்
காலம் கிழித்துப் போட்ட
கனத்த பொழுதுகளிலும்
தத்துவத் துருத்தியை
உயரத்தூக்கி ஊதாதீர்கள்
சக மனிதன் மீதான
அடக்குமுறை அன்றி
வேறல்ல அது
செய்யாதீர்கள்
பிழைத்திருப்பதே பெருஞ்செயல்
முகத் துவாரம் அடைத்து
அமைதி பேணுங்கள்
நிச்சயம்
எல்லாமும் கடந்துபோகும்
சற்றேறும்
பெருவலி குறைய.

பத்தி

■ வேணு மாதவன்
venumadhavan2020@gmail.com

“நினைவுகள் நெஞ்சில்
பொறிகளாய்ச் சிலிர்க்கும்
எழுத்தும் சொல்லும்
எம்மை நிமிர்த்தும்”

-இன்குலாப்

“கொரோனா”-நமது அண்டை நாட்டில் அறிமுகமாகி, பல்கிப்பெருகி, அயல்நாடுகளையெல்லாம் வலம் வந்து, இறுதியாக நம் வீட்டு வாசலுக்கும் வந்துவிட்டது.

‘கதவைச் சாத்திக்கொள்ளுங்கள்’ என்கின்றன அரசுகள். அடைப்பட்ட வீடுகளுக்குள் மனம் அழிந்து பரிதவிக்கிறார்கள் மக்கள். பாதுகாக்கப்பட்ட வாழ்க்கை அமையாதோருக்கு எதிர்காலம் புதிராகி விட்டது. இந்த அனுபவம் நமக்குப் புதிது. நாம் இதுவரை பார்த்திராதது, கேட்டிராதது.

தொலைக்காட்சியைத் திறந்தால் கொரோனா தவிர வேறு செய்தியில்லை. ‘இது இயற்கையாக விளைந்ததல்ல, திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்டது’ என்கிறார்கள். எது எப்படியோ, இந்தப் பேரிடர் காலப் பெருங்கதைகள் நெஞ்சை உலுக்குகின்றன. அந்தக் கண்ணீர் காட்சிகளைக் கண்கொண்டு பார்க்க முடியவில்லை, காதுகொடுத்துக் கேட்க இயலவில்லை.

‘கொரோனாவுடன் போர்’ என்று முரசறைந்த வர்கள், ‘அதனுடன் வாழப் பழகிக்கொள்ளுங்கள்’ என்று வெள்ளைக்கொடி ஏந்தி வேண்டுகிறார்கள். ‘முகக்கவசம் அணியுங்கள், கைகளைக் கழுவுங்கள், சமூக இடைவெளியைக் கடைபிடிப்புகள்’ என்று அறிவுரை சொல்லிவிட்டு, ஆட்சியாளர்கள் அடுத்த வேலையைப் பார்க்கப் போய்விட்டார்கள்.

‘இனி நீங்கள் ஆயிற்று, உங்கள் உயிர் ஆயிற்று’ என்று சொல்லாமல் சொல்லிவிட்டார்கள். ஒருவழியாக கொரோனா என்னும் திருக்கிடும் நாடகத்துக்குத் திரை விழத் தொடங்கிவிட்டது. என்ன செய்யப்போகிறோம் நாம்?

உயிர் அச்சத்தின் நிமித்தம் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஊரடங்கும் பொதுமுடக்கமும் இயங்கும் துடிப்புக் கொண்டவர்களை முடக்கிவிட முடியாது. மாறாக, முடுக்கியே விடும் என்பதற்கு நமது ‘காக்கைச் சிறகினிலே’ இதழே ஓர் அண்மைய எடுத்துக்காட்டு. எட்டு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, மாதத்தின் முதல் நாளே வாசகர்களின் கரங்களில் தவழ்ந்த ‘காக்கை’ அவ்வாறே கடந்த மூன்று மாதங்களிலும் ஒரு பீனிக்ஸ் பறவையைப் போல முன்னிலும் செறிவாக உலகத் தமிழர்களின் விரல்சொடுக்கில், மின்னிதழாக வடிவெடுத்திருக்கிறது.

இதழை வடிவமைக்கவும் அச்சேற்றவும் இயலாத சூழலில், அவ்வளவு ஏன், சிவப்பு மண்டலமான சென்னையின் ஒரே பகுதியில் வசித்துவரும்

ஆசிரியரும் பொறுப்பாசிரியரும் கூட நேரில் சந்தித்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில், கைபேசி, கணினி, இணையம் என்ற முக்கூட்டுத் தொழில்நுட்பம் கைகொடுக்க இது இயல்வதாகியிருக்கிறது. வாயிற்கதவு மூடப்பட்டது; ஆயினும் என்ன, சாளரம் ஒன்று திறந்துகொண்டது. ‘தேவைதான் கண்டுபிடிப்புகளின் தாய்’ என்பார்கள். அப்படியொரு காலத்தின் கட்டாயம். இப்படி ஒரு மின்னிதழை உருவாக்கியுள்ளது. இதனை ‘கொரோனா நாட்களின் ஆக்கரீதியான மறுபக்கம்’ எனக்கொள்வோமா?

■
“அக்கம் பக்கம் வசந்தம் இல்லை
துக்கத்துடன் அமாந்திருக்கிறது
சுவத்தின் மீதொரு வண்ணத்துப் பூச்சி”

-இது ஒரு வியட்நாமிய கவிதை. அப்துல் ரகுமான் மொழிபெயர்ப்பில் ‘வானம்பாடி’ இதழில் வெளியானது. இப்போது ஏனோ நினைவுக்கு வருகிறது.

■
அண்மையில் ‘குறள் 100 மொழி 100’ என்ற தலைப்பில் ஒரு புத்தகத்தை ஆழி பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது. ஒரு குறள் ஒரு மொழியில் என நூறு மொழிகளில் தனித்தனித் திருக்குறள்கள் அடங்கிய முன்னோட்ட முயற்சி இது. பல்கலைக் கழகங்கள், திருக்குறள் இருக்கைகள், தமிழ் வளர்ச்சி அமைப்புகள், அரசு போன்றவை இணைந்து முன்னெடுத்துச் சென்று முழுமைப்படுத்த வேண்டிய பெரும்பணி இது. இந்த நூலில் ஒவ்வொரு குறளுக்கும் எளிய விளக்கம், அதற்குரிய ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு ஆகியவை அளிக்கப்பட்டுள்ளன. மொழி, மொழிபெயர்ப்பாளரின் பெயர், நாடு ஆகிய விவரங்களும் உள்ளன. ஆசிய, ஐரோப்பிய, பசிபிக் தீவுக் கூட்டங்களைச் சேர்ந்த 100 மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இந்த அரிய திட்டத்தில் பங்கேற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களை ஒருங்கிணைத்த ‘வேங்ஸ்கேப்’ மொழிபெயர்ப்பு நிறுவனத்திற்குப் பாராட்டுகள்!

‘செயற்கரிய செய்வார் பெரியார்’

■
பேச்சுச் சுதந்திரம், எழுத்துச் சுதந்திரம் எல்லாம் பறிக்கப்பட்ட அவசரநிலைக் காலத்தில், ஒரு பத்திரிகையில் வெளியான ‘கேள்வி-பதில்’ இது:

‘இந்த ஆண்டு சுதந்திரத் தினத்தைக் கொண்டாடினீர்களா?’

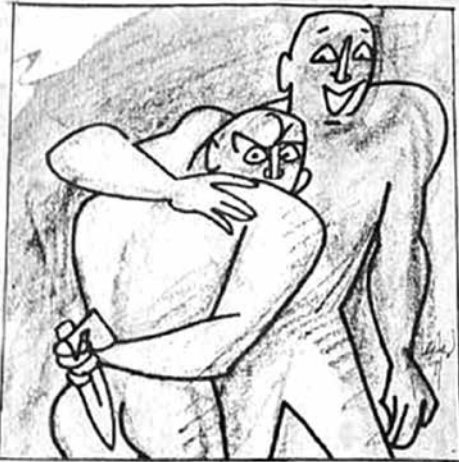
‘ம்’

■
 'அதிகாரி வீட்டு முட்டை
 குடியானவன் வீட்டு அம்மியை
 உடைத்துவிடும்'

என்றொரு பழமொழியைக் கேள்விப்பட்டிருப்
 பீர்கள். அதற்கு எடுத்துக்காட்டாகத் தமிழக
 அரசியலில் ஒரு நிகழ்வு நடைபெற்றது.

எம்.ஜி.ஆர் மறைவிற்குப் பின்னர் நடைபெற்ற
 தேர்தலில் 'ஜெ-ஜா' அணியினர் தோல்வியைத்
 தழுவியதைத் தொடர்ந்து, 13 ஆண்டுகளுக்குப்
 பின்னர் மக்கள் ஆதரவைப் பெற்று, கலைஞர்
 கருணாநிதி முதலமைச்சர் ஆனார். மத்தியில்
 சந்திரசேகர் பிரதமர். 'காற்றடித்தால் போதும்,
 பிரதமர் நாற்காலி பறந்துவிடும்' என்ற நிலையில்
 அதனைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு
 தொங்கிக்கொண்டிருந்தார் அவர்.

அப்படிப்பட்டவர் அரசியல் சாசனச் சட்டத்தின்
 356ஆவது பிரிவை ஏவி, திமுக அரசை நொடிப்
 பொழுதில் தூக்கி எறிந்தார். ஓநாய்-ஆட்டுக்குட்டி
 கதையாக அதற்கு ஏதோ ஒரு நோஞ்சான் காரணம்
 சொல்லப்பட்டது. இதில் விசித்திரம் என்னவென்றால்,
 பலவீனமான ஒரு மத்திய அரசை கூட வலிமை
 வாய்ந்த மாநில அரசு ஒன்றினை நினைத்த நேரத்தில்
 கவிழ்த்துவிட முடியும் என்பதற்கு அந்த அறம் மீறிய
 நிகழ்வு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. அதற்கு இசைவு
 அளித்தவர் ஒரு தமிழர், கருணாநிதியின்
 மாவட்டத்துக்காரர் - குடியரசுத் தலைவர் வெங்கட்
 ராமன். அந்நேரம், அந்த ஜனநாயகப் படுகொலையைக்
 கண்டித்துக் கவிஞர் இளையபாரதி 'துடிக்கும் என்
 நாடு' என்ற பெயரில் கவிதைப் பிரசுரம் ஒன்றைக்
 கொண்டுவந்தார். கவிதைகளுக்கு மருதுவின்
 கோடுகள் உயிரூட்டியிருந்தன.

"ஒரு உத்திரப்பிரதேசக்காரனுக்கு
 உடந்தையாய்ப் போனான்
 பட்டுக்கோட்டைக்காரனும்"

"எந்த நன்றிக் கடனுக்காக-இந்தப்
 பன்றிகள் சோரம் போயின"

"356ஆவது பிரிவு
 தேச ஒற்றுமைக்குப் பிளவு

இந்தியம்
 சிதைந்தது
 தகர்ந்தது
 உடைந்தது...
 தேசியம் என்பது
 தேய்ந்த லாடமானது..."

"மக்களின் கால்களால்
 எழுந்து நின்றவனைப்
 பொய்க்கால் புரவியா
 புறந்தள்ளுவது?"

"துரோகம் தொடர்கிறது...
 துரோகமே!
 ஜூடாஸ்....
 புரூட்டஸ்....
 எட்டப்பன்....
 என்பதாய்க்
 காலந்தோறும் உனக்கு எத்தனை நாமம்!
 இன்றுன் நாமம்
 வெங்கட்ராமன்"

"இனியும்
 பேனாவை நம்பி
 பிரயோஜனமில்லை"

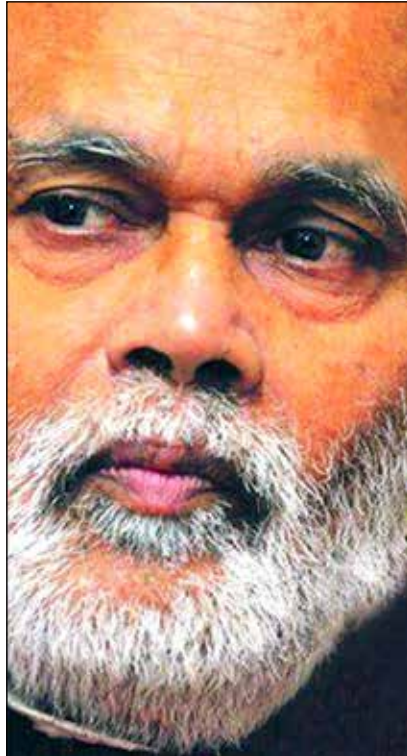
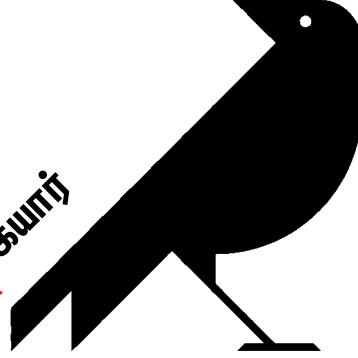
இவை போன்ற வன்மையான, காட்டமான,
 சீற்றமான பல வரிகளைக் கொண்டதாய் அக்கவிதை
 தொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தக் கவிதையை அதற்கு
 முன்னர் வெளியிட்ட குங்குமம் ஏடே கூட, சூடு
 பொறுக்காமல் சில வரிகளைக் கத்தரித்துவிட்டது
 என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிலையில், இளைய
 பாரதி அதற்கு ஒரு முன்னுரை எழுதித் தருமாறு
 என்னைக் கேட்டுக்கொண்டார். கருணாநிதியின்
 அரசியல் செயல்பாடுகள் பலவற்றிலும் முரண்
 பட்டிருந்த நான் 'பிரச்சினையின் அடிப்படையில்'
 அப்போது அவருக்கு ஆதரவாக நின்றேன். எனினும்
 'கைப்புண்ணுக்குக் கண்ணாடி எதற்கு? நாடறிந்த
 கயமைக்குக் கட்டியம் எதற்கு?' என்று கேட்டுவிட்டு
 நான் எழுதிக் கொடுத்த வாசகங்களை அச்சிற்று
 வெளியீட்டின் பின்னட்டையில் அவர் அச்சிட்டார்.
 கலைஞரின் புகைப்படத்தின் மீது அச்சான
 வாசகங்கள் இவைதாம்:

"கவிதைகள்...
 அரசியல் பேசுவது காலக்கட்டாயமாகிவிட்டது
 ஆதிக்கங்கள்
 மொழிவழி நுழைந்தாலும்
 இனத்தின் முதுகில் ஏறிவந்தாலும்
 எதிர்க்கும் கரங்கள்
 இங்கும் பேனாவைத் தீயில் தோய்க்கும்.
 இது
 இலக்கு தெரிந்த அம்பு
 கட்டியம் எதுவும் தேவையில்லாதது".

இவ்வாறு வரலாற்றில் நேர்ந்த அத்துமீறல்களை
 நினைவூட்டிக்கொண்டால்தான் இன்றும் மத்திய
 அரசுக்கு அடங்க மறுத்து சந்திரசேகர ராவ்,
 பிரணாயி விஜயன், மம்தா பானர்ஜி போன்ற மாநில
 முதல்வர்கள் குரல் எழுப்புவதன் நியாயம் புரியும்.

குஞ்சரம்
1

ஊர் சுற்றிக்
காக்கையார்

‘அறிவொளி’, அறிவியல் மாத இதழாக 1964-இல் ஈழத்திலிருந்து வெளியான இதழ். 1967 ஆம் ஆண்டு வெளியான அவ்விதழின் கருத்தரங்குச் சிறப்பு மலரில் தேடக்கிடைத்த புதையல் இது. தமிழ் இலக்கியப் பரப்பெங்கும் அறியப்பட்ட மதிப்பிற்குரிய இ.பத்மநாப அய்யர் அவர்கள், தமிழகத்துக்கும் - தமிழீழத்துக்கும் இலக்கியப் பாலமாய் நின்று, தமிழகத்துப் படைப்பாளிகளை ஈழத்திலும், ஈழத்துப் படைப்பாளிகளை தமிழகத்திலும் அறிமுகப்படுத்தியவர். அதேபோல தமிழகத்துச் சிறந்திழகளை ஈழத்தின் மூலை முடுக்கெங்கும் வாசிப்பாளர்களிடத்திலே கொண்டு போய் சேர்த்ததில் தனிப் பங்காற்றியவர். அவர் ‘இராமன் விளைவு’ என்ற தலைப்பில் அறிவியல் கட்டுரை ஒன்றை சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எவ்வளவு துல்லியமாய் எழுதியிருக்கிறார் பாருங்கள்! அப்படியே படிக்கவேண்டும் என்பதற்காக வடிவத்தைச் சிதைக்காமல் அப்பக்கங்களை அப்படியே காக்கையில் வெளியிடப்படுகிறது.

-ஆசிரியர்

இராமன் விளைவு

இ. பத்மநாபன்— டண்டாரவளை.

இந்தியா விஞ்ஞானத்துறையிலும் உலக நாடுகளிடையே மதிப்பைப் பெறக் காரணமாக இருந்தவர் சேர். சந்திரசேகர வெங்கட்டராமன் (Sir. C. V. Raman) ஆவர். இவர் உலகின் தலைசிறந்த விஞ்ஞானிகளில் ஒருவராவார். உலகம் போற்றும் இவ்வன்னத நிலையை இவரும், அதன் மூலம் இந்திய நாடும் அடைய வழிகோலியது இவரது ஒளியியல் கண்டுபிடிப்புக்களில் ஒன்றாகும். கண்டுபிடிப்பாளரைக் கௌரவிக்குமுடிகமாக அவரது பெயரைக் கொண்டு 'இராமன் விளைவு' என அது அழைக்கப்படுகிறது. அத்துடன் 1930 ஆம் ஆண்டின் பெளதிகத்திற்கான நோபல் பரிசும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. இக்கண்டுபிடிப்பினால் சம்பகாவ விஞ்ஞானத்தில் சிறப்பாக பெளதிக, இரசாயன வியல்களில் பெருமளவில் திருப்பங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

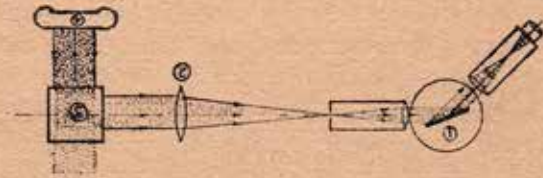
ஒளி அலைகள் பொருட்களினின்று பட்டுச் சிதறுவது என்ற உண்மை பலகாலமாகத் தெரிந்தது. உதாரணமாக ஓர் அறையினுள் சூரிய ஒளிபுகும் வேளை காற்றில் மிதக்கும் தூசி துகள்கள் கண்களுக்குத் தெரிவது ஒளிச்சிதறலினாலாகும். துகள்கட்கு மாத்திரம் அன்றி பொருட்களின் மூலக் கூறுகளுக்கும், இத்தன்மை உண்டு. (உதாரணம்: காற்று) காய்ச்சி வடித்த திரவங்களும் ஒளிச் சிதறலை ஏற்படுத்தும்போதுமானவை. ஆனால் மூலக் கூறுகள் உருவில் மிகச் சிறியவை ஆதலின் ஒளிச் சிதறல் திறன் குறைவாய் இருக்கும். உதாரணமாக, ஓர் இருட்டறையினுள் ஒரு சிறு துவாரம் வழியே பாயும் சூரிய ஒளியின் பாதையில் கண்ணாடிக் குடுவைவொன்றில் காய்ச்சி வடித்த நீரை வைத்துவிட்டு வேறு திசையிலிருந்து பார்த்தால் நீரில் ஒளியின் பாதையை நாம் காணமுடியும். இது ஒளிச்சிதறலினால் ஏற்படுவதே.

இதுபோன்றே வாயுக்களில் ஒளிச் சிதறல் ஏற்படுவதை கடந்த நூற்றாண்டிலிருந்தே அறிவோம். றலே பிரபு (Lord Rayleigh) ஒளிச் சிதறல் விதிகளை நிறுவினார். அதாவது வெள்ளொளி சிதறலின்போது நீலமும், ஊதாவுமே மஞ்சள் அல்லது சிவப்பிலும் பார்க்க அதிகமாகச் சிதறப்படுகின்றன. இதனாலேயே வானம் நீலமாகக் காட்சி தருகின்றது. சூரிய ஒளியானது காற்றின் மூலக் கூறுகளினால் சிதறல் அடைவதனால், அதிகமாகச் சிதறல் அடையும் நீலம் இத்தோற்றத்தைக் கருகின்றது. பூமியைச்சுற்றிக் காற்றமண்டலம் மாத்

திரம் இன்றேல் வானம் எமக்குக் கறுப்பு நிறமாகக் காட்சியளிக்கும். மேற்குறிப்பிட்ட ஒளிச்சிதறல் 'றலே சிதறல்' (Rayleigh Scattering) எனப்படும். இதில் நாம் கவனிக்கவேண்டியது என்ன வெனில் மேலே குறிப்பிட்ட சிதறலின்போது ஒரே சமயத்தில் பல நிறங்கள் சிதறல் அடைகின்றன. (சூரிய ஒளி ஏழு நிறங்களைக் கொண்டது.)

ஒரு குறிப்பிட்ட அலை நீளமுடைய (நிற) ஒளி (Monochromatic Light) பொருட்களின் பட்டுச் சிதறல் ஏற்படும்போது நடைபெறும் நிறமாற்றத்தையே 'இராமன் விளைவு' என்கிறோம். பொருட்களின் பட்டும் ஒளி முழுமையாகச் சிதறல் அடைவதல்ல. ஒரு சிறு பகுதி மாத்திரமே சிதறலுக்கு உட்படுகின்றது. அவ்வாறு சிதறும் வேளை அதன் சக்தி மாற்றமடைகின்றது. அதாவது அலைநீளத்தில்—நிறத்தில்—மாற்றமடைகின்றது. ஆதலின் ஒளிச் சிதறலின் பின் நாம் இருவித அலை நீளமுடைய—ஒரு நிறங்களைக் கொண்ட—ஒளியைப் பார்க்கலாம். ஒன்று பொருளினின்று பட்டும் அதே தன்மையுடையது. அத்துடன் பிற்தொரு அலை நீளமுடைய—நிற—ஒளியும் பெறப்படுகின்றது. இதுவே 'இராமன் விளைவு'

முன்னர் குறிப்பிட்ட இருட்டறைப் பரிசோதனையில் சில மாற்றங்கள் செய்வதன் மூலம் 'இராமன் விளைவை' ஓரளவு நாம் அறியலாம். கண்ணாடிப் பாத்திரத்தை வந்தடையும் சூரிய ஒளியின் பாதையில் ஊதா நிறக்கண்ணாடி ஒன்றை வைத்தால் அதனின்றும் வெளிவரும் ஒளியும் ஊதா நிறமாக இருக்கும். இவ்வொளி பாத்திரத்தில் உள்ள நீரினூடாகச் சென்று மறுபக்கத்தில் வெளிவரும் ஒளியைப் பச்சைக் கண்ணாடி மூலம் பார்ப்போமேயானால் 'சாதாரணமாக எதிர்பார்க்க வேண்டியது கறுப்பாகக் காட்சிதரல் வேண்டும் என்று. ஆனால்—மாறாக இப்பொழுதும் நீரினுள் ஒளியின் பாதையை நாம் காணலாம். இதனால் நீரில் சிதறல் அடைந்தபின்னர் வரும் ஒளியின் ஊதா நிறத்துடன், பச்சைநிற ஒளியும் உள்ளது என்ற உண்மை புலனாகின்றது.

காக்கைச் சிறக்கினிவே
ஜூன் 2020

இனி இராமன் தனது பரிசோதனையின்போது உபயோகித்த முக்கிய உபகரணங்களைக் கவனிப்போம். பாதரச விளக்கிலிருந்து (Mercury Lamp) பெறப்படும் ஒளியானது 'இராமன் விளையிற்கு' அத்தியாவசியமான ஓர் அலை நீளமுடைய ஒளியைப் பெருமளவில் கொண்டது. இவ்வொளியை ஒடுக்கி கொண்டென்சர் கொண்டு ஒரு பொருளின்மீது குவியச் செய்து சிதறிய ஒளியை மறுபக்கத்திலிருந்து திருசியம் பதியி (Spectrograph) மூலம் அதன் திருசியத்தைப் பார்வையிட்டார். நேரடியாகப் பாதரச விளக்கொளியைத் திருசியம்பதியி மூலம் பார்வையிட்டால் அதன் திருசியப் பட்டையிற் சில குறிப்பிட்ட சிறு கோடுகள் (Specific Spectral lines) தென்படும். இது பாதரச விளக்கொளியின் திருசியக்கோடுகளாகும். ஆனால் ஒரு பொருளின்மீது பட்டுச் சிதறிய பின்னர் அதன் திருசியத்தில் முன்பு உள்ள அதே கோடுகளுடன் இன்னும் சில புதிய கோடுகளையும் காணலாம். இப்படித் தோன்றும் அதிகப்படியான கோடுகள் முன்னர் உள்ள ஒளியுடன் வேறு அலை நீளமுள்ள ஒளியும் பெறப்படுகின்றது என்ற உண்மையைத் தருகின்றது. இந்த அதிகப்படியான கோடுகளையே 'இராமன் திருசியம்' (Raman Specturm) என்கிறோம். சிதறலை உண்டுபண்ணும் பொருள்களுக்கேற்ப 'இராமன் திருசியம்' வேறுபாடும். இராமன் திரவங்கள், பளிங்குகள் பலவற்றையும் இன்னும் வைக்கப்பட்ட பொருள்களை எல்லாம் சிதறலுக்கு மையமாக (Scattering centres ஆக) உபயோகித்தார். அவ்வேளை இவ்வுண்மை வெளியாயிற்று.

'இராமன் விளைவை' ஒத்த கொம்ட்ன் விளைவு' (Compton Effect) எவருக்கும் மனமயசுக்கத்தைத் (Confusion) தருவதாகும். ஒளியலைகளுக்குப் பதிலாக எக்ஸ்-கதிர்கள் சிதறலுக்குட்படுத்தப்படும் போதும் இதே போன்ற மாற்றம் ஏற்படும். அதுவே 'கொம்ட்ன் விளைவு' ஆகும். ஆதலின் அதையே 'இராமன் விளைவு' எனக் கொள்ளலாகாது.

இனி 'இராமன் விளைவின்' பொதிக தத்துவத்தை ஆராய்வோம். தற்காலக் கருத்தின்படி ஜன்ஸ்டின்படியும், தொடர்ந்து பிளாங்க் (Max Planck) என்பவரின் 'குவாண்டம் கொள்கை' யின்படியும் ஒளி தொடர்ச்சியான அலைவடிவம்

அற்றது. மாறாக நுண்ணிய துகள்களின் கூட்டங்களினால் ஆனதாகும். இத்துகள்களுக்கு போற்றங்கள் எனப் பெயரிட்டுள்ளார்கள். இத்தகைய துகள்கள் பல்வேறு அளவில் சக்தியை உடையன. வெள்ளொளி திருசியத்தில் ஏழு நிறங்களைக் காண்கிறோமென்றால் உண்மையில் நாம் செய்தது துரிய ஒளியில் உள்ள ஏழுவித அளவில் சக்தியை உடைய போற்றன்களையும் அரியம் கொண்டு பீரித்தெடுத்துள்ளோம் என்பதே. ஆகவே ஒரே அளவு சக்தியை உடைய துகள்கள் ஒரு நிறத்தைத் தருகின்றன. இவ்வாறான துகள்கள் பொருள்களின் மூலக்கூறுகளிற் பட்டுச் சிதறும் வேளை அதன் சக்தியின் அளவில் மாற்றம் ஏற்படுவதும் உண்டு. இம்மாறுதல் சக்தியின் அளவிற்கு கூடுதல் அடையாளம், குறைவடையவும் செய்யலாம். மாற்றம் இன்றியும் இருக்கலாம். ஆனால் மாற்றம் ஏற்படும் வேளையில் மாற்றமடையும் சக்தியின் அளவு எல்லா அளவிலும் அமைய முடியாது.

என்பது 'குவாண்டம் கொள்கை'. அதாவது சக்திமாற்றம் குறிப்பிட்ட சில அளவில் மாத்திரமே நிகழலாம். போற்றன்கள் தமது சக்தியை மூலக்கூறுகளுடன் பகிர்ந்துகொண்டு தமது ஆற்றலிற் குறைவுபடலாம். சிலசமயம் மூலக்கூறுகளிலிருந்து சக்தியைப் பெற்று ஆற்றலில் அதிகரிக்கலாம். ஆகவே ஒரு அலை நீளமுடைய (நிறமுடைய) ஒளி பொருட்களிற் பட்டுச் சிதறும்வேளை ஒளியிற் பெரும்பகுதித் துகள்கள் சக்தி மாற்றமின்றி வெளிவரும். ஆகவே அப்பகுதி முதலில் உள்ள நிறத்தையே கொண்டிருக்கும். ஒரு சிறு பகுதி மாத்திரம் சக்தியில் மாற்றமடையப்பெற்றுப் புதிய அலை நீளம் (நிறம்) உடைய ஒளியைக் கொடுக்கின்றது. இதுவே 'இராமன் விளைவு'க்குக் காரணமாகும். புதியதாக வெளிவரும் அலை நீளமுள்ள ஒளியின் திருசியமே 'இராமன் திருசியம்' ஆகும்.

'இராமன் விளைவை' விளக்குவதில் ராஜாஜி அவர்கள் புதிய ஒரு யுக்தியைக் கையாளுகிறார். (ராஜாஜி அவர்கள் ஒரு சிறந்த பொளதிக மாணவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.) ஒளி அலைகள் ஒளி அலைகளைப் போலன்றி எல்லாத் திசைகளிலும் செல்ல வல்லன. அல்லாமல், ஒளி அலைகளும் நேர்கோட்டிலேதான் செல்லவல்லன எனக் கொள்வோமேயானால் ஏற்படும் விளைவு எப்படி இருக்கும்? உதாரணமாக இசையரங்கொன்றில் ஒரு பாடகர் 'ம' என இசைத்தால் அது அவருக்கு நேரே முன்னால் இருப்பவர்களுக்கு 'ம' என்றே கேட்கும். ஆனால் வியக்கத்தக்க மாற்றம் என்னவென்றால் வேறு ஒரு குறிப்பிட்ட கோணத்தில் 'க' என ஒலிக்கும். இம்மாற்றத்திற்குக் காரணம் 'ம' என்ற ஒளி அவர்களை நேராக அடையாமல் சுவரின் மீதோ அல்லது ரசிகர்கள் மீதோ பட்டுச் சிதறிய

பின்னர் சக்தி மாற்றமடையப்பெற்று அணுகுவதேயாகும். இது போலவே பாடகர் 'க' என இசைத்தால் அக்கோணத்தில் உள்ளவர்களுக்கு 'ரி' எனப்படும். இத்தகைய மாற்றத்திற்கு ஒப்பானதே 'இராமன் விளைவு'கும், என அவர் விளக்குகிறார்.

இனி 'இராமன் விளைவு'யின் பிரயோகங்கள் பற்றிப் பார்ப்போம். முக்கியமாக, சுலபமான பரிசோதனை மூலம், கண்களுக்குப் புலனாகும் ஒளியைக்கொண்டே மூலக்கூறுகளின் ஆற்றல் அளவுகளை (Energy Level Schemes of molecules) அறிய ஏதுவாகின்றது. 'இராமன் விளைவு' கண்டுபிடிக்கப்படுமுன் கண்ணுக்குப் புலனாகாத அகச் சிவப்பு ஒளியைக் கொண்டே, அதுவும் மிக நுண்ணிய கருவிகள் கொண்ட பரிசோதனையின் பின்னரே இதைப்பற்றி அறியக்கூடியதாயிருந்தது. ஒளி அலைகள் பரிசோதனைக்குட்பட்ட பொருளின் மீது பட்டுச் சிதறியபின் அதன் 'இராமன் திருசியத்தை ஆராய்வதன் மூலம் இலகுவாக, சக்தி மாற்றத்தின் அளவைக் கணக்கிடலாம். இதனால் அப்பொருளின் மூலக்கூறுகளின் சக்தி அளவுகள் பற்றிய உண்மைகள் தெரியவருகின்றன. இந்த அளவுக்கணக்கீடு எதற்குப் பயன்படுகிறது எனக் கேட்கலாம். இந்த அளவானது மூலக்கூறுகளில் அணுக்களின் இரசாயனப் பிணைப்பு வலிமையை அறிய உதவுகிறது. அதன்மூலம் பொருள்களின் பொதிக, இரசாயன இயல்பை நிர்ணயிக்கலாம். மேலும் மூலக்கூறுகளின் அமைப்புப் பற்றியும் அறியலாம். சில சமயங்களில், வேறு பரிசோதனைகளைக்கொண்டு திட்டமாக முடிவுக்குவர இயலாத வேளை 'இராமன் விளைவு' அறுதியிட்டுக் கூற உதவுகின்றது.

பனிங்குகளில் இரசாயனப் பிணைப்பு ஆற்றல் பற்றி அறியவும் இவ்விளைவு உபயோகப்படுகின்றது. இது பனிங்குகளின் அமைப்பை (Crystal Structure) அறியத்தரும். அதன்மூலம் அவைகளின் பொறியியல், வெப்பவியல் நடத்தைபற்றி அறியலாம்.

பெருந்தொழிலிலும் (Industry) பொருட்களின் விகிதாசாரத்தைக் கணக்கிட உதவுகின்றது. ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஒவ்வொருவித 'இராமன் திருசியம்' தோன்றும். ஆதலின் திருசியத்தை ஆராய்வதன்மூலம், பொருள் இன்னது என்றும் அவைகளின் கலவை விகிதாசாரத்தையும் அளவிடமுடியும். உதாரணமாக பெற்றோல் உற்பத்தியில் பெற்றோலில் உள்ள பல்வேறு ஐதரோக் காபன் கூறுகளின் விகிதாசாரத்தைக் காண உதவுகின்றது.

இன்னும் பல விதத்திலும் 'இராமன் விளைவு' பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. 1952-ல் ('இராமன்

விளைவு' கண்டுபிடிக்கப்பட்டு 24 ஆண்டுகள் கழித்து) ஜெர்மனியில் வெளியிடப்பட்ட "Der Raman Effekt and Science Analytische Anwendung" (Raman Effect and Its analytical Applications) என்ற நூல் 'இராமன் விளைவு' இரசாயனப் பகுப்பில் எந்த அளவுக்குப் பயன்படுகின்றது என்பதை விளக்குகின்றது.

'இராமன் விளைவு' பற்றிச் சமீபகாலம்வரை ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் உலகின் பல நாடுகளிலுமுள்ள விஞ்ஞானிகளால் எழுதப்பட்டுள்ளன. அதனால் அதன் பிரயோகமும் பன்படங்கு வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது.

1875 இல் சமுல். பி.

கிறீன் வைத்தியன்

இல்லாத சாஸ்திரமென்ற மயில் பதுங்கி தமிழருக்கு நாசமோசத்தை வருவிக்கும் சகுனம், துனியம் முதலிய பொய்கள் தடையின்றி நித்தமும் உலாவுகின்றன.

இரசுவாதத்துக்குப் பதிலாக பொருள்களின் கூறுகளைக் குறிக்கும் கெமெஸ்தமென்ற வித்தையும், சோதீட சாஸ்திரத்துக்குப் பதிலாக நட்சத்திரங்களின் தன்மைகளைச் சரியாய்ச் சொல்லும் வானசாஸ்திரத்தையும், இல்லாத ராட்சதர் தேவதைகளைப் பற்றிய கதைகளுக்குப் பதிலாக உள்ள சரித்திரங்களையும்; சுருக்கிச் சொல்லுகில் பொய்யான கல்விக்குப் பதிலாக மெய்யான அறிவை தேசத்தில் நிறுத்துவது, ஊரிலும் ஆரிலும் உள்ள துரெண்ணம் பழக்கங்களை அகற்றுமென்று நம்பி விரும்புகிற படியால் இப்புஸ்தகம் பிரசுரமாகிறது.

'கெமிஸ்தம்' என்ற இரசாயன நூலின் மதிப்புரையிலிருந்து.

ஜூன் 2020

நந்திக்கடல் இன்னமும் குமுறிக்கொண்டே இருக்கிறது.

குஞ்சரம்
2

கவிதை

■ ரஞ்சினி இராசம்மா (ஜெர்மனி)

பதினோர் ஆண்டுகள்
எதுவுமே நடந்திடவில்லை
வலி சுமந்த நந்திக் கடல்
பேரிரைச்சலாய் ஓலமிடும்
ஆயிரம் ஆயிரம் உயிர்கள் புதைந்த
முள்ளிவாய்கால் மண்ணில்
வழமையாய் தீப்பந்தங்கள் பற்றி
எரியும் உறவுகளைத் தொலைத்தவர்
விழி நனைய மலர் தூவி
மவுனமாய் தலை குனிவர்
இறந்தவரை ஆவணப்படுத்த
அவர்களும் இல்லை

இரவு பகல் விழி மூடா
வலு இழந்த கைகளில்
புகைப்படங்கள் உருக் குலைந்து
கிழிந்து தொங்கும் கடைசி
நிமிடம்வரை நம்பிக்கையுடன்
சில உயிர் பிரியும்
இன்னமும் அகதிகளாய்
கேட்பதற்கு யாருமற்ற தேசத்தில்

நல்லாட்சி ஒற்றையாட்சி
இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு
நில அபகரிப்பு
கலாச்சார அழிப்பு மதத் திணிப்பு
உயிர் பறிப்பு கைது சிறையடைப்பு
வெள்ளைவான் என சாதாரணமாய்
நடத்திச் செல்வர் இனப் படுகொலை
குற்றவாளிகள்
கேட்பதற்கு யாருமற்ற தேசத்தில்

நீதி கேட்டு நந்திக்கடல் இன்னமும்
குமுறிக்கொண்டே இருக்கிறது.

தொகுப்பு: சலனம் முகுந்தன்

கொலை கொலையாய் மனிதக்காய்

பங்குனி உத்திரம்
பறிபோன கவலையில் பகவான்கள்.
பாடல்பெற்ற திருத்தலங்கள் பக்தர்களின்றி.
கருவறைகளுக்கு உள்ளும்
கொரோனா கிருமிகளச்சம்.

ஞாயிறு கூட்டுப் பிரார்த்தனை,
குருத்தோலை ஞாயிறு, விபூதிப் புதன்,
புனித வெள்ளி, ஈஸ்டரென எல்லாம் இழந்த ஏசு
ஏமாற்றத்தில் எவரையும் ஏசவில்லை.

‘ஏழுமுறை மட்டுமல்ல
எழுபதுமுறைகூட மன்னிக்கலாம்’
என்றவரல்லவா அவர் இதையும் மன்னிப்பார்.
எங்கும் கரோனா அச்சம், ஆமென்.

குலைகுலையாய் முந்திரிக்காய்
கொலைகொலையாய் மனிதக்காய்

- ஜே.ஜே. ஃபர்னாண்டஸ்

அனைவர் வீட்டிலும் அக்னி

துக்கம்மிருந்த இரவில்
கப்பலேற மறுத்தவனின்
பைஜாமாவைக் கழற்றி
மதம் அறிய
துப்பாக்கி முனையில்
சிக்கியது ஆண்குறி

பந்தங்கள் கருகி
தன்வெப்பத்தை உமிழ்ந்தது
வீதியெங்கும் அறுபட்டுக்கிடந்தன
உறுப்புகள்
இதை இலக்கியத்தில்
தின்றான்
செய்தித்தாள்கள் தின்றன
அவ்வப்பொழுது

மடங்கள் முழுவதும்
பிரார்த்தனைகளின்
பின் புறத்தில்
புணர்ச்சிகளில் வழிந்தோடுகிறது
மதமற்ற கல்லொன்று
மதத்தை சூடிக்கொண்டு
களவாடிய இரவுகளில்
வார்த்தைகளாலும்
திரவங்களாலும் நெற்றியில்
அடையாளமிட்டுக்கொண்டது இன்று
வேடமேற்றிய ஒருவன்
வேதப்புத்தகங்களை தின்றுவிட்டு
கட்டி அமைக்கிறான்
பொழுதுகளை
சகோதரர்களை
நிராயுதப்பாணியாக்கிவிட்டு
ஜனநாயகம் பற்றிப் பேசாமல்கிறான்
தெருமுனையில் ராமன்
அவனுடைய ஆண்குறியை
அக்னிப்பிரவேசம் ஏற்றவேண்டும்
அக்னி அனைவர்வீட்டிலும்
மதமற்றுத்தானே எரிகிறது
மனங்களில் மட்டும் எப்படி
தொடர்கிறது
ஏழைகளை மட்டும் தினந்தோறும்
சிலுவையில் அறைந்து
குருதிகளைக் குடித்து
கும்மாளமிடுகிறது அதிகாரம்
புத்தர் சிலைகள் எல்லாம்
சப்தமிட்டவாறு எழுந்து
நிர்வாணமாய்
நடந்து செல்கின்றன.

- ப.தனஞ்செயன்

கம்போடிய “மகாவம்ச” பிரதியின் கண்டுபிடிப்பும் கட்டுடைப்பும்

மகாவம்சத்தின் 6 தொகுதிகள் சிங்களத்திலும், பாளியிலும் வெளிவந்துவிட்டபோதும் இன்னமும் தமிழில் முதலாவது பிரதி மட்டுமே வெளிவந்துள்ளதை அறிவீர்கள். அப்படி இருக்கும்போது “கம்போடிய மகாவம்சம்” மட்டும் தமிழில் அவ்வளவு இலகுவாக கிடைத்துவிடுமா என்ன? ஆனால் இலங்கையின் சர்ச்சைக்குரிய வரலாற்றுக் கட்டுக்கதைகளை கட்டுடைப்பதற்கு இவை தமிழில் வெளிக்கொணரப்பட வேண்டும்.

கம்போடிய மகாவம்சம் என்கிற ஒன்று உண்டு. ஆனால் அது கம்போடிய வரலாற்றுக் காவியமல்ல. இலங்கையின் மகாவம்சமே தான். கம்போடியாவில் கிடைக்கப்பெற்ற ஓலைச்சுவடிகள் அனைத்தும் கம்போடிய மொழியில் (Khmer) கிடைத்திருப்பதால் அதனை “கம்போடிய மகாவம்சம்” என்று அழைப்பர். ஆனால் மகாவம்சத்தில் உள்ள செய்யுள்களை (காத்தா) விட இரண்டு மடங்கு பெரிய அளவிலானது இந்த கம்போடிய மகாவம்சம். மகாநாம தேரரின் மகாவம்சத்தில் காணப்படுகிற 37 அத்தியாயங்களில் 2886 செய்யுள்களைக் காண முடியும் ஆனால் கம்போடிய மகாவம்சத்தில் 5772 செய்யுள்கள் காணப்படுகின்றன.¹ கி.மு. 483 விருந்து கி.பி. 362 ஆம் ஆண்டு வரை அமைந்த வரலாற்றுச் செய்திகளை விவரிப்பதாக இந்த 37 அத்தியாயங்கள் அமைந்துள்ளன. மகாநாம தேரரின் மகாவம்சத்தில் உள்ள அதே அத்தியாயத் தலைப்புகளையும் அதே உள்ளடக்கங்களையும் கொண்டிருந்தாலும் மூல நூலில் காணப்படாத பல விபரங்கள் விரிவாகக் காணப்படுகின்றன.

இதை எழுதியவர் மொக்கலான என்கிற ஒரு பிக்கு. அவர் பற்றிய துல்லியமான அதிகமானத் தகவல்களை இன்னமும் யாராலும் கூறமுடியவில்லை. ஆனால் அவர் பர்மா அல்லது தாய்லாந்து நாட்டைச் சேர்ந்தவராக இருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது.² மொக்கலான வாழ்ந்த காலம் 9 அல்லது 10 ஆம் நூற்றாண்டாக

இருக்கலாம் என்று கணிக்கப்படுவதால். கம்போடிய மகாவம்சம் இதே காலப்பகுதியில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது. தாய்லாந்தின் மத்திய பகுதியில் இருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. பேங்கொக்கின் முதலாவது அரசாட்சிக் காலமாகக் கொள்ளப்படும் 1782-1809 காலப்பகுதியில் இது தாய்லாந்து மொழிக்கு மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.³

▶ ஜி.பி. மலல சேகர

- 1 Albrecht Wezler and Michael Witzel - Indian Philology and South Asian Studies Edited - Volume 2 - Berlin• New York - 1996
- 2 Oskar Von Hinüber, A Handbook of Pali Literature (Vol -II.). Walter de Gruyter. Berlin – New York(1996)
- 3 Peter Skilling - Constituting Communities: Theravada Buddhism and the Religious Cultures of South and Southeast Asia (SUNY Series in Buddhist Studies) by John Clifford Holt, Jacob N. Kinnard, Jonathan S. Walters - The Eastern Buddhist NEW SERIES, Vol. 35, No. 1/2 (2003)

► மியான்மரில் உள்ள மகாவம்ச சுவரோவியங்கள்

கம்போடிய மகாவம்சத்தை இப்படியும் அழைப்பார்கள்.

- கம்போடிய மகாவம்சம் (Cambodian Mahavamsa)
- மொக்கலான மகாவம்சம் (Moggallana Mahavamsa)
- விரிவாக்கப்பட்ட மகாவம்சம் (Extended Mahavamsa)
- கிமர் மகாவம்சம் (Khmer Mahavamsa)

இப்படி ஒரு மகாவம்சம் இருப்பதை பேராசிரியர் எட்மன்ட் ஹார்டி (Professor Edmond Hardy) தான் முதலில் வெளித்தெரிய வைத்தார். இந்த மூல ஓலைச்சுவடிகள் கம்போடியாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால் இதற்கு “கம்போடிய மகாவம்சம்” அல்லது “விரிவாக்கப்பட்ட மகாவம்சம்” (Extended Cambodian Mahavamsa) என பேராசிரியர் ஜி.பி.மல்லசேகர இதற்கு பெயர் சூட்டினார். ஆனால் அது எந்தவிதத்திலும் கம்போடியாவின் வரலாற்றை உள்ளடக்கிய மகாவம்சம் அல்ல. அது இலங்கையின் சிங்களப் பௌத்த அரசியல் வரலாற்றைக் கூறும் மகாவம்சம் தான்.

மகாநாம தேரரின் மகாவம்சத்தில் 28-32 வரையான 5 அத்தியாயங்களில் 422 செய்யுள்களில்

துட்டகைமுனுவால் ருவண்வெளி சேய தூபியைக் கட்டியது தொடர்பாகவே இருக்கிறது. மகாவம்சத்தில் துட்டகைமுனுவுக்கு கொடுக்கப்பட்ட இடம் வேறெந்த அரசனும் பெற்றதில்லை. அதேவேளை துட்டகைமுனு பற்றிய இதைவிட அதிகமான விபரங்களை கம்போடிய மகாவம்சம் உள்ளடக்கியிருக்கிறது. குறிப்பாக பௌத்த மதத்துக்கு துட்டகைமுனு ஆற்றிய சேவை பற்றிய பகுதி அதில் அதிகம்.

பாளி வெளியீட்டு சங்க சஞ்சிகையில் 1902 ஆம் ஆண்டு வெளியான பேராசிரியர் ஹார்டியின் கட்டுரையில் டேர்னர் செய்த மகாவம்ச மொழி பெயர்ப்பு குறித்து கடுமையாக விமர்சிக்கிறார். கம்போடிய மகாவம்சத்தை டேர்னர் முழுமையாக ஆராயவில்லை என்றும் 1883இல் வெளியான அதன் பிரதியில் உள்ள ஆசிரியர் குறிப்பில் சில அடிக்குறிப்புகளையே பயன்படுத்தியிருக்கிறார் என்றும் அவர் விமர்சிக்கிறார்.⁴

அசோகனும், அசோகனின் சின்னமுமே இன்றும் இந்தியாவின் முக்கிய அடையாளங்களாக எழுப்பப்பட்டுள்ளதை அறிவோம். பொதுவாக பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முந்திய இந்திய வரலாற்றுத் தகவல்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு மகாவம்சம் முக்கிய வகிபாகத்தை வகித்திருப்பதை

4 Professor Edmond Hardy - Notes On The Enlarged Text Of The Mahavamsa Extant In A Kubodjan Manuscript - Pali Text Society Journal Of The Pali Text Society. 1902-1903

பல இந்திய ஆய்வாளர்களும் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். குறிப்பாக அசோகன் காலத்து ஆட்சியைப் பற்றிச் சொல்லலாம்.. அசோகனின் பட்டத்து ராணி “அசந்திமித்த” பற்றிய முதல் மூலத் தகவல்களை “கம்போடிய மகாவம்சம்” தான் தந்தது என்கிறார் மலலசேகர.⁵ அசந்திமித்த பற்றிய விரிவான தகவல்கள் அடங்கிய ஆய்வொன்று “CONSTITUTING COMMUNITIES” என்கிற நூலில் காணக்கிடைக்கிறது.⁶ அசோகன் காலத்தை மகாநாம தேரரின் மகாவம்சத்தை விட “கம்போடிய மகாவம்சம்” அதிகமான தகவல்களைத் தந்துள்ளது எனலாம்.

மகாவம்சம் பற்றிய அறிதல்களின் போது தவிர்க்க முடியாத நான்கு மேற்கத்திய அறிஞர்களை நாம் அறிந்தாகவேண்டும். ஜோர்ஜ் டேர்னர் (George Tuner), ஜேம்ஸ் பிரின்செப் (James Prinsep), ஹர்மன் ஒல்டன்பேர்க் (Hermann Oldenberg), வில்ஹெம் கைகர் (Wilhelm Geiger) ஆகியோரே அவர்கள். மகாவம்சத்தை வெறும் மொழியாக்கம் செய்தவர்கள் அல்லர் இவர்கள். வரலாறு, தொல்பொருள், சுவடியியல் என்பவற்றின் துணையோடு அவற்றை வெளிக்கொண்டு வந்தார்கள். அதில் உள்ள தகவல்களை உறுதிபடுத்த படாதபாடுபட்டவர்கள். அதே வேளை அதில் உள்ள புனைவுகளை சிதைக்காமல் அப்படியே மக்களுக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்தவர்கள். அதே வேளை வின்சன்ட் ஸ்மித் (Vincent A. Smith) போன்றோர் மகாவம்சத்தில் உள்ள ஓட்டைகளை கட்டுடைத்தவர்களில் முக்கியமானவர்கள். 1908 இல் வெளிவந்த இந்தியாவின் பண்டைய வரலாறு (The Early History Of India) என்கிற

அவரின் நூல் இதற்கொரு முக்கிய சான்று.

மகாவம்சத்தை எழுதுவதற்கு பிரதான நூலாக “சிஹல அத்தகத்தா” அமைந்ததாக மகாநாம குறிப்பிடுகிறார். அதன்படி பார்த்தால் மகாநாம தேரரால் சிஹல அத்தகத்தாவிலிருந்து தவிர்க்கப் பட்ட பகுதிகள் கம்போடிய மகாவம்சத்தில் இருப்பதாகக் கொள்ளலாம்.

இவ்வாறு மகாநாம தேரர் வரலாற்று இருட்டடிப்பு செய்தது ஏன்? எதற்காக? என்கிற கேள்விகள் இன்றும் உரையாடல்களாக நீள்கின்றன.

“மகாவம்சத்தின் மொக்கலான பிரதி” (‘மொக்லான பிரதி’) என்கிற தலைப்பில் இப்போது சிங்கள நூல் விற்பனை நிலையங்களில் இந்தப் பிரதி விற்பனைக்குக் கிடைக்கின்றன. மகாவம்சத்தின் 6 தொகுதிகள் சிங்களத்திலும், பாலியிலும் வெளிவந்துவிட்ட போதும் இன்னமும் தமிழில் முதலாவது பிரதி மட்டுமே வெளிவந்துள்ளதை அறிவீர்கள். அப்படி இருக்கும்போது “கம்போடிய மகாவம்சம்” மட்டும் தமிழில் அவ்வளவு இலகுவாக கிடைத்துவிடுமா என்ன? ஆனால் இலங்கையின் சர்ச்சைக்குரிய வரலாற்றுக் கட்டுக்கதைகளை கட்டுடைப்பதற்கு இவை தமிழில் வெளிக்கொணரப்பட வேண்டும்.

மகாவம்சத்தின் தொடர்ச்சி

12 ஆம் நூற்றாண்டில் 1ஆவது பராக்கிரமபாகு அரசனால் தம்மருச்சி நிக்காய (‘தம்மருச்சி’) கலைக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பிக்குமார் வரலாற்றை பதிவுசெய்துவந்த மரபு அத்துடன் நின்று போனது.

பெளத்த மதம் இலங்கையில் பரவி, நிலை பெற்ற காலத்தில் பெளத்த விகாரைகளில் வாழ்ந்து வந்த பெளத்த பிக்குகள் சமய மரபுகள் குறித்தும், அப்போது ஆண்ட மன்னர்களின் வரலாற்றுப் புராணங்களையும் அவர்களின் பணிகள், அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் என்பவை பற்றியும் ஏடுகளில் எழுதி வந்தார்கள். அவை வாய்மொழி வரலாறாகவும் காலகாலமாகப் பேணி வந்தார்கள். இவற்றை “அத்தகத்தா” என்று அழைத்தார்கள். இப்படி விகாரைகளில் பேணப்பட்டு வந்த ‘அத்தகத்தாக்கள்’, ஒரு கட்டத்தில் சேர்த்து தொகுத்து ‘சிஹல அத்தகத்தா மகாவம்சம்’ என்று அழைத்தார்கள்.

‘அத்தகத்தா-மகாவம்சத்தின்’ ஏட்டுப் பிரதிகளைத் தழுவிப் பின்னாளில் தீபவம்சம் எழுதப்பட்டது. இது பல பிக்குகள் காலத்துக்குக் காலம் எழுதியது. எனவே இன்றுவரை இதை எழுதியவர் யார் என்று எங்கும் அறுதியாகக் கூறுவதில்லை.

5 K. R. Norman - A History Of Indian Literature (Edited By Jan Gonda) - Otto Harrassowitz • Wiesbaden - Vollume II, 1983

6 John S. Strong - Toward a Theory of Buddhist Queenship The Legend of Asandhimitta - CONSTITUTING COMMUNITIES - STATE UNIVERSITY OF NEWYORK PRESS - ALBANY - 2003

• விஜயபாகு காலம் முதல் கி.பி 1332 ஆம் ஆண்டு நான்காம் பராக்கிரபாகு காலம் வரை எழுதப்பட்ட இந்தப் பகுதி யாரால் எழுதப்பட்டது என்பதை நிச்சயமாகச் சொல்ல முடிவதில்லை.

• திப்பட்டுவாவே சுமங்கல தேரரால் கீர்த்தி ஸ்ரீ ராஜசிங்க மன்னன் காலம் வரை (1781) எழுதப் பட்டிருக்கிறது

• ஹிக்கடுவே ஸ்ரீ சுமங்கல தேரர், பட்டுவந்து டாவே பண்டித தேரர் ஆகியோரால் ஆங்கிலேயர் 1815 இல் கைப்பற்றப்படும் வரை எழுதப் பட்டுள்ளது.

இதுவரை மகாவம்சம் 6 தொகுதிகள் வெளி வந்துள்ளன. அவற்றில் மொத்தம் 133 அத்தியாயங்கள் உள்ளடங்கியுள்ளன. அவை சிங்களத்திலும் பாளி மொழியிலும் கிடைகின்றன. தமிழில் சுமார் ஐந்துக்கும் மேற்பட்டவர்கள் முதலாவது தொகுதியை மாத்திரம் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்கள். இவை எதுவுமே சிங்கள மகாவம்சத்தில் இருப்பதை அப்படியே மொழிபெயர்க்கப்பட்டவை அல்ல. சொல்லப்போனால் மொழிபெயர்த்தவர்களின் சுருக்கமான சொந்த விளக்கவுரை தான். இந்த ஐந்தையும் எடுத்து பரிசீலித்தால் அந்த வித்தியாசங்களை அப்படியே உணர்வீர்கள்.

மகாவம்சத்தை தமிழுக்கு கொண்டு வந்த ஐவரில் ஒருவர் கலாநிதி க.குணராசா (செங்கை ஆழியான்). அந்த நூல் 2003 இல் வெளிவந்தது. அதுபோல அவர் குளவம்சத்தையும் தமிழுக்குத் தந்தார் (2008). துரதிர்ஷ்டவசமாக இவை இரண்டும் மிகவும் சுருக்கப்பட்ட சாராம்சமே. முழுமையானவை அல்ல. மகாவம்சத்தின் 1ஆவது பாகம் கி.பி.301 வரையான கதை. அதன் பின்னரான 1815வரை பேசுகிறது குளவம்சம். அதாவது இதுதான் மகாவம்சத்தின் 2ஆவது பாகம். கைகர் (Geiger) ஆங்கிலத்துக்கு மொழிபெயர்த்த குளவம்சம் இரு தொகுதிகளைக் கொண்டது. மொத்தம் 730 பக்கங்களுக்கும் மேற்பட்டது அது. சுருக்கப்பட்ட தமிழ் பிரதி, பெரிய எழுத்துக்களில் 170 பக்கங்களுக்குள் மாத்திரம் உள்ளடங்கிவிட்டது. ஆனாலும் இது மட்டுமே தமிழ் மொழியில் எஞ்சியிருக்கிறது. மகாவம்சத்தின் இந்த இரு பாகங்களைத் தவிர அடுத்த நான்கு பாகங்களில் எதுவுமே தமிழில் வெளிவந்ததில்லை.

குளவம்சத்தின் இறுதி வசனம் பாளி மொழியில் இப்படி காணக்கிடைக்கிறது.

“Ingirisanamaka sabbam rajam karagatam karum”

அதாவது ஆங்கிலேயர்கள் முழு ராஜஜியத் தையும் கைப்பற்றிக்கொண்டார்கள் என்று நிறைவடைகிறது.

பாளி என்று ஒரு எழுத்துவடிவத்தை எவரும் பயன்படுத்துவதில்லை. அது வாய்மொழி மரபாக மட்டுமே இருந்து வருகிறது. எனவேதான் பாளி மொழி உச்சரிப்பு, பிராமி, சிங்களம், தாய், கிமர்

மற்றும் பல மொழிகளின் எழுத்து வடிவத்தில் வருகிறது. இலங்கையில் சிங்கள எழுத்துக்களில் தான் பாளி எழுதப்பட்டு வருவதை கவனித்திருப்பீர்கள். சமஸ்கிருதத்துக்கும் இதே நிலைதான். உலகில் எழுத்திலலாத பல மொழிகள் அந்தந்த நாடுகளில் பழக்கத்தில் உள்ள வேறு எழுத்துக்களின் வழியில் தான் உச்சரிக்கப்பட்டு வாழ்ந்து வருகின்றன. உலகெங்கும் பல இடங்களில் லத்தீன் ரோமன் எழுத்துக்களை பாளி வெளியீடுகளில் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். நீண்டகாலமாக லண்டனில் உள்ள பிரபல பாளி வெளியீட்டு சங்கம் (Pali Text Society) தமது பாளி கற்கைகளையும், வெளியீடுகளையும் ரோமன் எழுத்துக்களில் தான் மேற்கொண்டு வருகின்றன.

யார் இந்த புத்தகோஷா

கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், தேரவாத பௌத்தம் கடும் நெருக்கடிகளுக்கு உள்ளாகியிருந்தது. குறிப்பாக மகாயான - தேரவாத பௌத்த பிரிவுகளுக்கு இடையிலான மோதல் உக்கிரமடைந்துகொண்டிருந்த காலம். மகாயான பௌத்த கருத்துக்கள் தேரவாத பௌத்தத்தை விழுங்கும் நிலைக்கு சென்று கொண்டிருந்தது.

கிமு முதலாம் நூற்றாண்டில் காஷ்மீரில் நடத்தப்பட்ட நான்காவது பௌத்த சங்க மாநாட்டைத் தொடர்ந்து சமஸ்கிருத மொழி பௌத்த இலக்கியங்களை ஆக்கிரமிக்கத் தொடங்கியது என்றே கூறலாம். பௌத்த இலக்கியங்கள் அத்தனையும் அப்போது பாளி மொழியில் இருந்ததால், இது நேரடியாகவே பௌத்தத்தின் மீதான ஆக்கிரமிப்பாக வடிவமெடுத்தது. அப்படி பௌத்த இலக்கியங்களைப் பாதுகாப்பதற்காக உழைத்த முக்கியமான ஒருவராக புத்தகோஷா என்கிற பிக்குவைக் குறிப்பிடலாம்.

அவர் இந்தியாவிலிருந்து கி.பி ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இலங்கைக்கு வந்ததாக நம்பப்படுகிறது. இதன் மூலம் அவர் மகாவம்சத்தை எழுதிய மகாநாம தேரரின் அதே காலத்தவர் என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ளலாம். ஆனால் மகாநாம தேரருக்கு முந்தியவர். மகாநாம தேரர் தனது மகாவம்சத்தில் புத்தகோஷாவைப் பற்றி பதிவு செய்திருக்கிறார். தேரவாத பௌத்தம் பாதுகாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நாடாக இலங்கை அப்போது இருந்த தென்கிற நம்பிக்கையில் புத்தகோஷா இலங்கையை வந்தடைந்தார். புத்தர் பரிநிர்வாணமடைந்தது கி.மு 543 என்று கொண்டால் புத்தகோஷாவின் காலத்துக்கு இடையில் சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகால இடைவெளி உண்டு எனக் கொள்ளலாம். விஜயனின் வருகையும் புத்தரின் அதே பரிநிர்வாண நாளென்று கூறப்படுவதால் மகாநாம தேரரின் மகாவம்சம் எழுதப்பட்ட இடைவெளியும் கூட அதே ஆயிரம் கால இடைவெளிக்குப் பின் தான் என்றும் கணிக்கலாம்.

பௌத்தத் துறவிகளை சேர்த்துக்கொண்டு இலங்கையில் காணப்பட்ட பௌத்த இலக்கியங்களை “ஹேல” மொழியிலிருந்து “மகத” மொழிக்கு (பாளிக்கு) மொழிபெயர்த்தார். அதன் மூலம் பௌத்தத்தைப் பாதுகாக்கலாம் என்று அவர் நம்பினார். அப்படி அவர் இலங்கை வந்து மொழி பெயர்த்த பௌத்த இலக்கியங்கள் பௌத்தத்துக்கு மட்டுமல்ல இலங்கையின் வரலாற்றுப் பதிவுக்கும் பெரும் பங்களிப்பைச் செய்தது.

மகாவம்சத்தின் ஒரு பகுதியான சூலவம்சத்தை பாளிக்கு மொழிபெயர்த்ததும் புத்தகோஷா தான். அது தவிர அவர் மொழிபெயர்த்ததைத் தவிர அவரால் எழுதப்பட்டவையும் ஒரு பட்டியலே உள்ளது. அதுபோல மகாவம்சத்துக்கு மூலாதாரமாக இருந்த “அத்தகத்தா” வின் அரைவாசிப் பகுதியை அவர் தான் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். பாளி மொழிக்கு அவற்றைத் திருப்பும் போது பல திரிபுகளை செய்துவிட்டார் என்கிற விமர்சனங்களை இன்றும் வைக்கிறார்கள். பௌத்த தர்மத்தை பௌத்த மதமாக ஆக்கியதில் அவருக்கு முக்கியப் பங்குண்டு என்கிறார் போபிட்டியே குசலதம்ம தேரர்.⁷

புத்தகோஷா திபிடக உள்ளிட்ட பல ஓலைச் சுவடிகளை பாளிக்கு திருப்பிவிட்டு மூல ஓலைச் சுவடிகள் அனைத்தையும் தீயில் இட்டு

அழித்துவிட்டார் என்கிற கதை சிங்கள இலக்கியங்கள் பலவற்றில் சொல்லப்படுகின்றன. மகாவிகாரை பகுதியில் ஏழு யானைகள் உயரத்துக்கு குவிக்கப்பட்ட ஓலைச்சுவடிகள் அப்படி அழிக்கப்பட்டன என்று சிங்கள பௌத்த இலக்கியங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளதைக் காண்கிறோம்.⁸ அதைப் பற்றிய பல கட்டுரைகளையும், விவாதங்களையும் நாம் இன்றும் காண முடிகிறது. ஆனால் திபிடகவின் மாதூல அலுவலேனே என்கிற இடத்தில் மறைக்கப்பட்டிருந்த திபிடக ஓலைச்சுவடிகள் புத்தகோஷாவின் கரங்களுக்கு கிடைக்காததால் அவை தப்பின என்கின்றன இந்த இலக்கியங்கள்.

1860 இல் ஜோர்ஜ் டேர்னர் கேகாலை அரசாங்க அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். சிங்களமும் பாளியும் கற்ற ஒரு வரலாற்றறிஞர் என்கிறபடியால் அவர் இலங்கையில் உள்ள ஓலைச்சுவடிகளை தேடித் தேடி சேகரித்தார். பல வரலாற்று ஓலைச்சுவடிகளை பாரம்பரியமிக்க பௌத்த விகாரைகளில் இருந்து அவர் கண்டெடுத்தார். மாதூல அலுவலேனே விகாரையில் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்த திபிடக பிரதிகளையும் அவர் ஆராய்ந்தார். அங்கிருந்த பிக்குமாருக்கு சில பவுள்களை கொடுத்து அவற்றை கையெழுத்திட்டு விலைக்கு வாங்கி எடுத்துச் சென்றார். 1864 இல் அவர் இங்கிலாந்துக்கு செல்லும்போது அவர் சேகரித்த ஓலைச்சுவடிகள் அனைத்தையும் இங்கிலாந்துக்கு கொண்டு சென்றுவிட்டார்.

அவரைப் போலவே சிங்களமும் பாளியும் கற்ற இன்னொரு ஆங்கில சிவில் உத்தியோகத்தரான ஹியூ நெவில் ஓலைச்சுவடிகளை சேகரிப்பதை ஒரு பொழுதுபோக்காகக் கொண்டவர். அவர் சேகரித்த 7000 க்கும் அதிகமான ஓலைச்சுவடிகளும் இப்படித்தான் இங்கிலாந்துக்கு கடத்திச் செல்லப்பட்டன என்பதை அறிந்திருப்பீர்கள். அவை லண்டன் அருங்காட்சியக நூலகத்தில் இன்றும் உள்ளன.

1899 இல் ஏ.பி.சொய்சா என்பவர் பாரிஸ்டர் பரீட்சையில் தொடருவதற்காக இங்கிலாந்துக்கு சென்றார். அங்கு மகதி மொழியில் எழுதப்பட்ட திபிடகவின் மூலப் பிரதிகளைக் கண்டார். அவர் சிங்களத்தில் அதை மொழிபெயர்த்து 1902 இல் வெளியிட்டார்.

வல்பொல ராகுல தேரர், உடகந்தவல சரணங்கர தேரர், ஆதிகாரம், மார்ட்டின் விக்ரமசிங்க, போன்றோர் சொய்சாவின்

7 ၁၆၀၆၀၆၀၆၀၆၀၆၀၆ - ၁၆၀၆၀၆၀၆၀၆၀၆ (திபிடகத்தில் மறைக்கப்பட்ட இரகசியங்கள் அம்பலமாயின) “மவ்பிம” பத்திரிகை -/ 07.12.2019

8 இந்தியாவில் பீகார் மாநிலத்தில் ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர் பலமாக இருந்த 1400 ஏக்கர் பரப்பளவைக் கொண்ட பௌத்த பல்கலைக்கழகமாக இருந்த நாளந்தா பல்கலைக்கழகம் 1193-இல் துருக்கிய மன்னர் பக்தியார் கில்ஜியின் படையெடுப்பின் மூலம் அழிக்கப்பட்டு அங்கிருந்த பல்லாயிரக்கணக்கான ஓலைச்சுவடிகள் எரித்து நாசமாக்கப்பட்டதையும் இங்கு நினைவுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். மூன்று மாதங்களாக அது எரிந்துகொண்டிருந்ததாகக் கூறுவார்கள். மிகப் பாரிய அறிவுச்சொத்தழிப்பு சம்பவமாக வரலாற்றில் பதியப்பட்ட சம்பவம் அது.

மொழிபெயர்ப்பில் உள்ள பிழைகளை சுட்டிக்காட்டினார்கள் அவர்கள் கருத்துறையில் கூடி ஆராய்ந்து பிக்குமார்களின் தலைமையில் மீள சரிசெய்து வெளியிட்டார்கள். இதே காலத்தில் ரேருகானே சந்தவிமல தேரர் பர்மாவுக்குச் சென்று அங்கு கண்டெடுத்த திபிடக பிரதிகளையும் இலங்கைக்கு கொண்டு வந்து சேர்த்து வித்தியாலங்கார பிரிவெனாவில் சிங்கள மொழிக்கு மொழிபெயர்ப்பு செய்தார்கள். பர்மாவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட அந்த திபிடக பிரதிபும் புத்தகோஷா பாளி மொழிக்கு திருப்பிய பிரதிகள்தான்.

இங்கிலாந்தில் உள்ள முழுமையான திபிடக பிரதிகளை இன்றுவரை பெறமுடியவில்லை. பல்வேறு விதிகளின் காரணமாக அவற்றை வெளியில் கொண்டு வர இயலாமல் இருப்பதையிட்டு பலரும் விசனம் கொள்கிறார்கள். இங்கிலாந்துக்கு வெளியில் பல்வேறு பௌத்த விகாரைகளிலும், நிறுவனங்களிலும் காணப்படும் திபிடக பிரதிகள் அனைத்துமே புத்தகோஷா பாளிக்கு மொழிபெயர்த்த வைதீக இந்து ஜைன திரிபுகளைக் கொண்ட பிரதிகளே என்கின்றனர்.

புத்தகோஷாவின் பூர்வீகம் தொடர்பில் பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. வட இந்தியாவில் புத்தகயா பிரதேசத்தில் பிராமண குலத்தில் பிறந்தவர் என்று மகாவம்சம் குறிப்பிடுகிறது. சில பாளி இலக்கியங்களில் அவர் பர்மாவில் பிறந்து பின்னர் இலங்கைக்கு வந்து பௌத்த இலக்கியங்களை மொழியாக்கம் செய்தார் என்கின்றன.

ஆனால் இந்தக் கதைகள் எல்லாவற்றையும் விட அவர் தென்னிந்தியர் என்கிற கருத்தே மேலோங்கி இருக்கிறது. அவரின் எழுத்துக்கள் பலவற்றில் மயூரதேவ பட்டினம், காந்திபுரம், நாகப்பட்டினம் போன்ற தென்னிந்திய இடங்களின் பெயர்கள் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதையும் இக்கருத்துக்கு சாதகமாகக் கொள்கிறார்கள். இறுதியில் அவர் ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் பிறந்தவராக இருக்கலாம் என்று கணிக்கிறார்கள்.

ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் மூன்றாவது தசாப்தத்தில் இவர் இலங்கை வந்தடைந்திருக்கிறார். அவரது காலத்தில் மகாநாம என்கிற அரசர் ஆண்டு கொண்டிருந்தார்.

புத்தகோஷா இலங்கைக்கு வந்ததன் நோக்கம் என்ன என்பதை பலரும் ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். சுஜீவ திசநாயக்க எழுதிய கட்டுரையொன்றில் “இந்த காலகட்டத்தில் வட இந்தியாவில் தேரவாத பௌத்தம் நெருக்கடிக்கு உள்ளாகிக் கொண்டிருந்தது. அதேவேளை தென்னிந்தியாவில் தேரவாத பௌத்தம் தலைதூக்கிக்கொண்டிருந்தது. அப்படி பௌத்தம் தலைதூக்கிக்கொண்டிருந்த

காலத்தில் பௌத்த இலக்கியங்களை படைப்பதற்கும், மொழியாக்கம் செய்வதற்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்த காலப்பகுதியில் அப்படி பௌத்த இலக்கியங்கள் இலங்கையில் தான் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றை மகதி மொழியில் மொழிபெயர்த்து கொண்டு செல்வதற்காகத்தான் புத்தகோஷா இலங்கை வந்தார் என்கிறார்.⁹

புத்தகோஷாவின் எந்த படைப்புகளிலும் மகாநாம அரசனைப் பற்றிய குறிப்புகள் இல்லை. ஆனால் அவர் ஸ்ரீனிவாச சிறிபால, சிரிகுட்ட என்கிற இரு அரசர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடுகிறார். இந்த இருபெயர்களுமே மாநாம அரசருக்குத் தான் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று மலலசேகர தெரிவிக்கிறார்.

அவர் இலங்கை வந்த சரியான ஆண்டு எது என்பது பற்றிய சில ஆராய்ச்சிகள் உள்ளன. அதில் காலம் குறித்த முரண்பட்ட தகவல்களுக்கு பல தர்க்கங்கள் முன் வைக்கப்படுகின்றன. எவ்வாறிருந்தபோதும் அவர் தீபவம்சத்தில் உள்ளவற்றையும் அவரது படைப்புகளில் வெளியிட்டிருப்பதால் தீபவம்சம் ஆக்கப்பட்ட காலத்துக்கும் இடையில் அவர் இலங்கை வந்திருக்கிறார் என்று கணிக்கிறார்கள். ஆனால் மகாவம்சத்தில் புத்தகோஷா வந்த காலத்தில் மாநாம ஆண்டு கொண்டிருந்தார் என்று இருக்கிறது.

அசோகரைக் கண்டுபிடித்தல்

இடையில் இன்னொன்றையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். தேவனாம்பிய பியதசி என்ற பெயரிலேயே அசோகர் ஆட்சி புரிந்தார். அசோகர் காலத்து கல்வெட்டுக்களிலும் இதே பெயர் காணப்பட்டது. எனவே அசோகர் தான் அந்தப் புகழ்பெற்ற கலிங்கப்போர் புரிந்த சக்ரவர்த்தி என்பது நீண்ட நாட்களுக்கு தெரியாமல் இருந்தது. மாஸ்கி (Maski) என்ற இடத்தில் உள்ள கல்வெட்டில் மட்டும் அசோகர் என்ற பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் உள்ள பண்டைய பிராமி கல்வெட்டுக்களை ஆரம்பத்தில் வாசித்து கண்டுபிடித்தவர் ஜேம்ஸ் பிரின்செப் (James Prinsep). பிரித்தானிய இந்தியாவின் நாணயங்களை உற்பத்தி செய்யும் அதிகாரியாக அவர் கடமையாற்றி வந்தார். அசோகர் காலத்து தூண்கள், கல்வெட்டுகளை ஆராய்ந்தார். இவற்றையெல்லாம் வாசித்தறிந்த போதும் அவற்றில் காணப்பட்ட தேவனாம்பிய பியதசி என்கிற பெயருடையவர் யார்? எந்த அரசன் என்பதை அவரால் கண்டுபிடிக்க முடியாத குழப்பத்தில் இருந்தார். இலங்கையில் இருந்து பௌத்த தீட்சை பெறுவதற்காக

9 சுஜீவ திசநாயக்க - ஸ்ரீனிவாச சிறிபால, சிரிகுட்ட (ஹெல இலக்கியங்களை மொழியாக்கம் செய்து பௌத்தத்தை பாதுகாத்த புத்தகோஷா) திவ்யின 10.08.2011

அம்பகஹாபிட்டியே ஞானவிமல திஸ்ஸ தேரருடேன் ரதனபால என்கிற தேரரும் பர்மாவக்குப் பயணமானார்கள். அங்கே எதிர்பாராத விதமாக ஜேம்ஸ் பிரின்செப்பை சந்தித்தார்கள். அங்கு நிகழ்ந்த உரையாடலின் பின்னர் தான் ஜோர்ஜ் டேர்னரின் (George Turner) மகாவம்ச மொழிபெயர்ப்பை வாசித்தறிந்து இந்தியா பூராவும் இருக்கிற தேவனம்பிய பியதசி என்கிற பெயர் அசோக சக்கரவர்த்தியைத் தான் குறிக்கிறது என்கிற முடிவுக்கு வந்தார். இந்திய வரலாற்றில் 19ம் நூற்றாண்டுவரை கொண்டாடப்படாத அசோக மன்னர் ஜேம்ஸ் பிரின்செப்பின் கண்டறிதல்களால் புத்துயிர் பெற்றார். கடந்த 200 ஆண்டுகளாகப் பெரும் கவனம் பெற்ற பேரரசராக மாறியதன் பின்னணி இதுதான். பிரின்செப் பெரிய தனவந்தராக இருந்தவர் இறுதியில் தனது சொத்துக்கள் அனைத்தையும் புத்த சங்கத்திற்கு தானம் அளித்து விட்டு மிகவும் எளிமையாக வாழ்ந்தார்.

மலலசேகர

கம்போடிய மகாவம்சத்தை மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவதற்கான ஒரு குழுவை 1935 மார்ச்சில் ஆசிய ராஜரீக சங்கம் நியமித்ததை அதன் சஞ்சிகையில் காண முடிகிறது. அதன்படி ரோமன் எழுத்திலும் (பாளி மொழியிலும்), சிங்களத்திலும் வெளியிடும் பேராசிரியர் ஜீ.பி.மலலசேகரவின் பொறுப்பில் விடுவதாகவும் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். மலலசேகர அப்போது அச்சங்கத்தின் உறுப்பினராக இயங்கிவந்தார். அதே ஆண்டு நவம்பர் மாதம் மகாபோதி அச்சகத்துக்கு அனுப்பிவிட்டதாக அச்சங்கத்தின் கூட்டத்தில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.¹⁰

இறுதியில் முதற்தடவையாக கம்போடிய மகாவம்சம் “விரிவான மகாவம்சம்” (Extended Mahavamsa) என்கிற தலைப்பில் 1937 இல் வெளியானது. Extended Mahavamsa என்கிற பெயரை அதற்குச் சூட்டியதும் மலலசேகர தான். ஆனால் அவர் ரோமன் எழுத்துக்களால் பாளி மொழியில் தான் தொகுத்தார். இன்னமும் அது பரவலான பாவனைக்கு வராததன் காரணம் அது தான். ஆங்கிலத்தில் அது இன்னமும் மொழிபெயர்க்கப்படவில்லை. சிங்களத்தில் இது அருணா தலகல (අරුණාලකල) என்பவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இலங்கை அரசின் கலாசார அமைச்சினால் 2008 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. ஆனால் இந்தப் பிரதி குறித்தோ, இதன் வெளியீடு குறித்தோ அத்தனை தூரம் பேசப்படாதது இன்னமும் வியப்பாகவே இருக்கிறது.

“பாவம் மாநாம தேரர் இன்னமும் அவர் தொகுத்த மகாவம்சத்தை “கைகரின் மகாவம்சம்” என்றே அழைக்கிறார்கள்” என்று நகைச்சுவையாக மலலசேகர “விரிவான மகாவம்சம்” தொகுத்த போது குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் மலலசேகர தொகுத்த மகாவம்சத்தில் அவர் “மகாவம்சம்” என்று குறிப்பிடாமல் “விரிவான மகாவம்சம்” என்கிறார். இதைப் பற்றிய விமர்சனங்களை சில கட்டுரைகளிலும் காண முடிகிறது.¹¹

பிற்காலத்தில் கம்போடிய - இலங்கை உறவை பலப்படுத்த மலலசேகர பெரும்பங்கை ஆற்றியிருந்தார். மேலும் அவர் “உலக பௌத்த கூட்டுறவு” (World Fellowship of Buddhists) அமைப்பையும் தொடங்கி அதன் முதல் மாநாட்டை 1950 யூனில் கண்டி தலதா மாளிகையில் நடத்தினார். மியான்மார், தாய்லாந்து, கம்போடியா உட்பட 29 நாடுகளைச் சேர்ந்த 129 பேர் கலந்துகொண்டனர். இதில் உள்ள சிறப்பம்சம் என்னவென்றால் தேரவாத, மகாயான, வஜ்ரயான என்கிற ஒன்றுக்கு ஒன்று முரண்பட்ட பௌத்த பிரதிநிதிகள் அனைவரும் இந்த மாநாட்டில் ஒன்று கூடியதுதான்.¹²

இலங்கையின் சிங்கள மொழியியல் ஆய்வுப் பேராசிரியர் மலலசேகரவின் பங்கு பாரியது. இன்று எத்தனையோ சிங்கள அகராதிகள் வெளிவந்துவிட்டபோதும் “மலலசேகர அகராதி”யே சந்தையில் இன்றும் கோலோச்சி வருகிறது.

தென்கிழக்காசிய பௌத்த விரிவாக்கத்தில் இலங்கையின் வகிபாகம்

இலங்கைக்கும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கும் இடையிலான உறவு பௌத்த பாரம்பரிய வரலாற்றுடன் தொடர்புடையது. குறிப்பாக மியான்மார், தாய்லாந்து, கம்போடியா ஆகிய நாடுகளுடன் கொண்டிருந்த பௌத்த உறவுகள் பல நூற்றாண்டுகால பாரம்பரியம் மிக்கவை. தாய்லாந்தை ஆண்ட கியான்சித்தாவுக்கு (Kyanzitta) அடுத்ததாக அரியணை ஏறியவர் அவரின் மகன் ராஜகுமார். ராஜகுமார் பௌத்த ஜாதகக் கதைகளாலும், மகாவம்சக் காவியத்தாலும் கவரப்பட்டவர். மியான்மரிலுள்ள மியன்காபா குபியுக் கி (Myinkaba Kubyank-gyi temple) என்கிற விகாரையில் 1113 இல் தனது தந்தையின் நினைவாக மகாவம்சக் கதைகளை அங்கே சுவரோவியங்களாக வரைந்தார். இன்றும் அதைக் காணலாம். இலங்கையில் பௌத்தத்தின் வரலாறு, அசோகனின் கதை, தேவனம்பியதிஸ்ஸனின் பட்டாபிசேகம், மகிந்த தேரரின் வருகை சங்கமித்தை கொண்டு வந்த அரச மரம்

10 Journal Of The Ceylon Branch Of The Royal Asiatic Society - 1935 - Volume XXXIII

11 Kamalika Pieris - Some observations on the Mahavamsa - Daily news - 21.10.2008

12 Dr. Hema Goonatilake, Sri Lanka-Cambodia Relations with Special Reference to the Period 14th - 20th Centuries.

Journal of the Royal Asiatic Society of Sri Lanka, Volume XLVIII, Issued on July 21, 2003

போன்றவற்றை வெளிப்படுத்தும் ஓவியம் மட்டுமல்லாமல் எல்லாள் தனது மகனின் மீது தேரோட்டி கொண்டு தனது நீதியை நிலைநாட்டியது, துட்டகைமுனு போருக்கு தயார்படுத்தல், எல்லாளுடனான போர் என பல கதைகளும் ஓவியங்களாக அந்தச் சுவரில் உள்ளன. ஓவியங்கள் ஒவ்வொன்றின் கீழும் விளக்கக் குறிப்புகள் எழுதப் பட்டுள்ளன. இதில் உள்ள சிறப்பு என்ன வென்றால் பர்மிய எழுத்து முதற் தடவையாக எழுத்துவடிவில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது இந்த ஓவியங்களின் மூலம் தான். பர்மிய மொழி 12 ஆம் நூற்றாண்டில்தான் பாளி அறிஞர்களால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது.' என்கிறார் ஹேமா குணதிலக்க.¹³ மியான்மாரில் உள்ள மகாவம்ச ஓவியங்கள் பற்றி "The Mahavamsa Illustrated (Paintings from a 12th Century Myanmar Temple)" 2018இல் விரிவான ஒரு நூலை வெளியிட்டவர் ஹேமா குணதிலக்க.

முன்னாள் தொல்பொருள் திணைக்கள ஆணையாளராக இருந்த C.E.கொடகும்புர குறிப்பிடும்போது மகாவம்சத்தை தமது பாரம்பரியக் கதையாக மியான்மர் மக்கள் வரிந்துகொண்டுள்ளார்கள் என்கிறார். மகாவம்சக் கதையை விளக்கும் பழைய சுவரோவிமாகக் கருதப்படுவது தம்புள்ளயில் உள்ள சுவரோவியங்கள். அதில் துட்டகை முனுவின் ஆடை கண்டி கலாசாரத்துக் குரிய ஆடையாக தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மியான்மாரில் உள்ள மியன் காபா சுவரோவியங்களில் துட்டகைமுனு மியான்மார் நாட்டின் பண்பாட்டு ஆடையை அணிந்திருப்பதையும் கொடகும்புர குறிப்பிடுகிறார்.

மியான்மாரில் துட்டகைமுனுவை தமது பாரம்பரிய வீரராக கருதுவோர் இன்றும் உள்ளார்கள் என்பதற்கு ஹேமா தனது கட்டுரையில் ஆதாரங்களைத் தருகிறார்.

தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் மியான்மருக்கு அயல் நாடான தாய்லாந்து நாட்டை நெடுங்காலமாக சீயம் என்று தான் அழைத்துவந்தார்கள். இலங்கையின் பௌத்த பிக்குமார் பௌத்த துறவியாவதற்கான தீட்சையை (உப சம்பத்தா) பெறுவதற்கு அங்கு தான் விரைந்தார்கள். பின்னர் இலங்கையில் தோன்றிய முதலாவது பௌத்த நிக்காய

சீயம் நிக்காய தான். தாய்லாந்து சென்று தீட்சை பெற்று திரும்பியவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட அந்த நிக்காய கொவிகம சாதியினரின் நிக்காயவாக ஆன இன்னொரு உபகதையை அறிந்திருப்பீர்கள்.

கொட்டாஞ்சேனையில் அமைந்துள்ள தீபதுத்தா ராமய விகாரை வரலாற்று ரீதியில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றது. பௌத்த கொடி உருவானது இங்கு தான். ஸ்ரீ குணானந்த தேரர், அநகாரிக தர்மபால போன்றோரின் கோட்டையாக இருந்த இடம். பிரசித்திபெற்ற பஞ்சமகா விவாதத்துக்கான வித்து இங்கிருந்து தான் சுமங்கல தேரரால் போடப்பட்டது. கோர்னல் ஒல்கொட் தனது நடவடிக்கைகள் பலவற்றை இங்கிருந்து தான் மேற்கொண்டார். அவர் இறுதியாக முரண்பட்டு இலங்கையை விட்டு வெளியேறியதும் தீபதுத்தாராமய விகாரையில் இருந்துதான். இந்த விகாரையின் வளர்ச்சியில் தாய்லாந்து அரச குடும்பம் தொடர்ச்சியாக பங்களித்து வந்துள்ளது. ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கூட தாய்லாந்து இளவரசர் வருகை தந்து பெரும்செலவில் தூபியொன்றை அமைத்து திறந்துவிட்டுச் சென்றார்.

மியான்மருக்கு தென் கீழ் திசையில் உள்ள நாடு தான் கம்போடியா. கம்போடியாவிலும் மகாவம்சம் அவர்களின் பௌத்த மதப் பண்பாட்டின் புனிதக்கதையாக கொண் டாடப்பட்டு வந்திருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. இலங்கையின் அரசியல், மத வரலாற்றுக் கதையைக் கூறும் இலங்கையில் கூட கிடைக்காத விரிவான மகாவம்சம் கம்போடியாவில் தான் கிடைத்தது என்பதே அங்கு இலங்கையின் பௌத்த மத செல்வாக்குக்கு சிறந்த உதாரணம்.

இந்த நாடுகள் ஒரு காலத்தில் தென்னிந்திய அரசர்களின் படையெடுப்புக்கு ஆளாகி இன்று வரை தென்னிந்திய பண்பாட்டின் அம்சங்கள் அவர்களின் பண்பாட்டில் இரண்டறக் கலந்துவிட்டிருக்கிற போதும் மறுபுறம் பௌத்தமதப் பண்பாட்டுச் செல்வாக்கு என்பது பௌத்தத்தின் ஊற்றாகத் திகழும் இந்தியாவின் செல்வாக்கால் ஆனதல்ல என்று கூறமுடியும். இந்தியாவை விட இலங்கையின் செல்வாக்கு இந்த நாடுகளில்

மதப்பண்பாட்டில் ஆளுமை செலுத்தியிருப்பதை அவதானிக்க முடியும். இந்த நாடுகளில் பயன்பாட்டில் உள்ள திபிடக இலங்கையில் இருந்து சென்றவை தான்.

சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் இலங்கையில் இருந்து பல பௌத்த துறவிகள் பௌத்த தீட்சை (உபசம்பத்தா) பெறுவதற்காக சீயம் என்கிற தாய்லாந்துக்கு சென்றதுபோல கம்போடியாவில் இருந்து பௌத்த தீட்சைப் பெறுவதற்காக இலங்கைக்கு பல பௌத்த துறவிகள் வந்து சென்றிருக்கிறார்கள்.

கம்போடியாவில் பௌத்தத்துக்கு பங்காற்றிய இலங்கைப் பிக்குமார்களின் பெயரில் பௌத்த விகாரைகளும் மன்னரால் (King Pothea Yat) கட்டப் பட்டது. புத்தகோஷா இலங்கையில் இருந்து கம்போடியா சென்று சில காலம் பணியாற்றி யிருக்கிறார். புத்தகோஷாவின் இறப்பின் பின்னர் அவரின் பெயரிலும் ஒரு விகாரை (Boddhaghosachar) கட்டப்பட்டது.

எந்த “சிங்கள பௌத்தத்தின்” பேரால் ஏனையோரை அந்நியர்கள் என்கிறார்களோ அந்த சிங்களத்துக்கும் பௌத்தத்துக்கும் இலங்கையில் எந்தவித பூர்விகத் தொடர்புமில்லை. பௌத்தமும் இந்தியாவில் இருந்து தான் வந்தது. சிங்கள மொழியின் உருவாக்கத்தின் உள்ளடக்கமாக இருக்கும் பாளியும் சமஸ்கிருதமும் இந்தியாவில் இருந்துதான் வந்தன. சிங்கள இனமும் இந்தியாவில்

இருந்து தான் வந்தது என்பதை சிங்கள பௌத்த புனித வரலாற்று நூல்களில் இருந்தே ஆதாரங்களை முன்வைக்க முடியும். இலங்கைக்கான சிங்கள பௌத்த வரலாற்றுப் புனித நூலான மகாவம்சத்தை வார்த்த மகாநாம தேரரும் கூட இந்தியர் தான்.

மகாநாம தேரரின் மகாவம்சக் கட்டுக்கதைகளை உடைப்பதற்கு மகாவம்சத்தின் மூலப் பிரதியான விரிவான கம்போடிய மகாவம்சம் தமிழ் வரலாற்று அறிஞர்களின் ஆய்வுக்கு உட்படவேண்டும். மகாவம்ச மனநிலையானது நிறுவனமயப்பட்ட சிங்கள பௌத்த கட்டமைப்பு கட்டமைத்திருக்கிற ஐதீகங்களைக் கொண்டது. புனைவுகளைக் கொண்டது. மாயையை உள்ளடக்கியது.

இறுதியாக 2005ஆம் ஆண்டு தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனின் மாவீரர் தின உரையில் மகாவம்சம் குறித்து பேசிய வசனங்களுடன் நிறைவு செய்கிறேன்.

“சிங்களதேசம் இன்னும் மகாவம்ச மனவுலகில், அந்தப் புராணக் கருத்துலகில் புதைந்து போய்க் கிடக்கின்றது. இலங்கைத் தீவானது, தேரவாத பௌத்தத்தின் தெய்வீகக் கொடையென்றும், சிங்கள இனத்திற்கே உரித்தான சொத்துடமை என்றும் மகாவம்சம் திரித்து விட்ட புனைகதையில், சிங்கள மக்கள் இன்னும் சிக்குண்டு கிடக்கின்றார்கள்.”

இதுவரை சிங்களத்திலும் பாளி மொழியிலும் மட்டுமே அரசால் வெளியிடப்பட்டுள்ள மகாவம்சத் தொகுதிகள்

- தொகுதி 1: இலங்கையின் பண்டைய இதிகாசம் கி.பி 301 வரை மகாநாம தேரரால் எழுதப்பட்டது (37 ஆவது அத்தியாயம் வரை)
- தொகுதி 2: கி.பி 301 முதல் கி.பி 1815 வரையான ஆங்கிலேயரின் முழுக் கட்டுப்பாட்டில் வரும் வரை (100ஆவது அத்தியாயம் வரை)
- தொகுதி 3: 1815 முதல் 1936 வரை (114ஆவது அத்தியாயம் வரை)
- தொகுதி 4: 1936 முதல் 1956 பண்டாரநாயக்க ஆட்சியேறும் வரை (124வது அத்தியாயம் வரை)
- தொகுதி 5: 1956 முதல் 1978 ஜே ஆரின் இரண்டாவது குடியரசு ஆட்சி தொடங்கும் வரை (129 ஆவது அத்தியாயம் வரை)
- தொகுதி 6: 1978 முதல் 2010 தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் முடிந்து மகிந்த மீண்டும் ஆட்சியேறும் வரை (133 ஆவது அத்தியாயம் வரை)
- ஜே. ஆர் ஜெயவர்த்தனவின் ஆட்சிக்காலப்பகுதி (1978-1989)
 - ஆர்.பிரேமதாச, டி.பி.விஜேதுங்க ஆட்சிக் காலப்பகுதி (1989-1994)
 - சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க ஆட்சிக் காலப்பகுதி (1994-2005)
 - மகிந்த ராஜபக்ச ஆட்சிக் காலப்பகுதி (2005-2010)

குறிப்பு: விரைவில் வெளிவர இருக்கும் என்.சரவணனின் ‘மகாவம்சம்’ பற்றிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூலில் இடம்பெறும் கட்டுரைகளில் இதுவும் ஒன்று என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

- ஆசிரியர்

கவிதை

■ கோசின்ரா

மருத்துவமனைகள் பேசுகின்றன

மருத்துவ மனைகள் பேசுகின்றன
 எங்களைத் தேடி வருகிறார்கள்
 வெட்டுண்டவர்கள் காப்பிணிகள்
 கை கால் இழந்தவர்கள்
 நோய் தொற்றியவர்கள்
 வலிகளோடும் கண்ணீரோடும் வருகிறார்கள்
 நாங்கள் ஆறுதல் அளிக்கின்றோம்
 துயரங்களை
 தீய்ந்து போன முகங்களை
 அமிலத்தால் வெந்து போன கைகளைத் தருகிறார்கள்
 நாங்கள் சரிப்படுத்த முயல்கிறோம்
 எங்களிடம் வதந்திகளோடும் வாந்திகளோடும் வருகிறார்கள்
 செவித்திறன்றவர்கள் பார்வையற்றவர்கள் வருகிறார்கள்
 நாங்கள் அவர்களோடு இருக்கின்றோம்
 நாங்கள் மந்திரவாதிகள் அல்ல
 ஆனாலும் இறந்து போனவர்கள் வருகிறார்கள்
 தங்கள் உடலைப் புத்தகமாக்குகிறார்கள்
 நாங்கள் இறந்தவர்களிடம் படிக்கின்றோம்
 உயிருள்ளவர்களைக் காப்பாற்ற
 அதோ மருத்துவமனையின் மரங்களின் அடியில்
 காத்திருக்கிறார்கள் யாரோ ஒருவனின் விடுதலைக்காக
 எனது வலது பக்கம் மரணங்களும்
 இடது பக்கம் ஜனனங்களும் நடக்கின்றன
 நாங்கள் அனுபவத்தின் ஆலயம்
 அறிவின் கூடாரம்
 எங்களால் எல்லா நோய்களையும் தீர்க்க முடியாது
 வறுமை தீண்டாமை மதவெறி சாதியம்
 அடிமைத்தனம் ஆணவம் வஞ்சகம் பொறாமை
 சர்வாதிகாரம் பட்டியல் நீளமானது
 நாங்கள் தோற்கவில்லை
 மதவெறியர்கள் கடவுள்களை கழற்றி விட்டு
 எங்களிடம் தஞ்சமடைகிறார்கள்
 கொலைக்காரர்கள் ஆணவக்கொலை செய்தவர்கள்
 அரிவாள் துப்பாக்கி வைத்திருப்பவர்கள்
 ஊரை ஏய்ப்பவர்கள் எங்களிடம் வருவதை
 பார்த்திருக்கின்றேன்
 அவர்களின் பெருமைகள் வீர வசனங்கள்
 செல்லுபடியாகாமல் நோயாளி என்ற புணைப்பெயரில்
 சவக்குழிகளிடமிருந்து காப்பாற்றச் சொல்லி
 கெஞ்சுவதைக் கேட்டிருக்கின்றேன்
 குடிசை எரித்தவர்கள் நாட்டை ஆண்டவர்கள்
 சாதி என் அடையாளம் என்று சொல்லி
 கலவரம் செய்தவர்கள் அடையாளமற்ற

காயங்களைக் காட்டி சரிப் படுத்தச் சொல்கிறார்கள்
 வெடிகுண்டில் சிதைந்தவர்களின்
 உடல் உறுப்புகள் தீவுகளாய் கிடப்பதை
 பார்த்திருக்கின்றேன்
 எங்களிடம் பசுமை மலைத்தொடர்கள் இல்லை
 இசை தரும் வீணைகள் கிடையாது
 நாங்கள் கவியரங்கமோ பாட்டுக்கச்சேரிகளோ
 நடத்துவதில்லை
 மக்கள் தன் துயரங்களை சுமந்து வருகிறார்கள்
 மன நோயாளிகளாக
 பல்வேறு கொடூரங்களையும்
 விகாரங்களையும் சுமந்துக்கொண்டவர்களாக
 யாரையும் கை விடுவதே இல்லை
 இங்கே உடல்கள் இறக்கின்றன உடல்கள்
 பிறக்கின்றன
 ஆன்மாவை பற்றிப் பேசுவதில்லை நாங்கள்
 அர்ச்சனைத் தட்டுகளோ பூசைகளோ இங்கில்லை
 பாவமன்னிப்புகளும் தொழுகைகளும் இங்கில்லை
 நாங்கள் கல்லினால் செய்யப்பட்டவர்கள் இல்லை
 வரவேற்பதும் வழியனுப்புதும் எங்கள் வேலை
 நாங்கள் தொடல்களை வைத்திருக்கின்றோம்
 சவப்பெட்டிகளையல்ல
 உங்கள் நலத்திற்காக
 எங்கள் சின்ன சந்தோஷங்களின் வாழ்க்கையை
 தியாகம் செய்கின்றோம்
 நாங்கள் போராடுவது
 உங்களை நோய்த் தொற்றிலிருந்து விடுதலை
 செய்ய
 நோயின் சிலுவையில் அறையப்பட்டீர்கள் நீங்கள்
 உங்களை உயிர்த்தெழுச் செய்கின்றோம்
 எப்பொழுதும் காத்திருக்கின்றோம்
 காயங்களுக்கு மருந்திட
 அதிகாலை சூரியன் எழுகையும்
 அஸ்தமனமும்
 ஒரே தாழ்வாரங்களில் நடக்கும்
 நோயற்றவர்களே எங்களிடம் வாருங்கள்
 உங்கள் நோயை இங்கே வாங்கிக்கொள்கின்றோம்
 மாறாக உங்களுக்கு நலத்தை அளிக்கின்றோம்
 எங்களின் பகல்களும் இரவுகளும்
 மருந்தின் நெடிகளால் ஆனது
 உங்களின் பகல்களும் இரவுகளும் மகிழ்ச்சியால்
 ஆகட்டும்
 நாங்கள் மனிதர்களை நேசிக்கின்றோம்

எளிமையான மக்கள்: வலிமையான அதிகாரம்

இந்த ஊரடங்கானது, சமத்துவமின்மையை சத்தமிட்டு அறிவித்திருக்கிறது. பொதுச் சுகாதாரத்தின் அவலத்தை கைகாட்டியிருக்கிறது. சாதி மத இன துவேசத்தை வெளிச்சம் போட்டு காட்டியிருக்கிறது. இக்கொரோனா பாதிப்பினால் வேலை யிழப்பு மட்டுமின்றி, குடும்ப வன்முறை அதிகரித்திருக்கிறது. மனித உரிமைகள் மீறப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிலாளர் உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஊதிய வெட்டு ஏற்பட்டுள்ளது. சிறுபான்மையினர் தாக்கப்படுகின்றனர். புலம்பெயர்வு தொழிலாளர்கள் மிகுந்த அவதிக்குள்ளாகியுள்ளனர்.

உலகளவில் கொரோனா வைரஸ் இன்று 18.05.2020 காலை வரை 213 நாடுகளிலுள்ள மக்களை பேதமின்றி பாதித்துள்ளது. இத்தொற்றால் பாதிக்கப்படுபவர்களின் எண்ணிக்கை சீனாவைத்தவிர்த்த பிற நாடுகளில் தொடர்ந்து அதிகரித்து வருகிறதே தவிர குறைந்தபாடில்லை.

இத்தொற்றுப்பரவலை கட்டுக்குள் கொண்டுவர, ஆரம்பத்தில் ஒவ்வொரு நாடும் ஊரடங்கை அமல்படுத்தி மக்களை தனித்து இருக்க அறிவுறுத்தியது. அமெரிக்கா, இத்தாலி போன்ற சில நாடுகளில் ஊரடங்கானது, தனிமனித சுதந்திரத்திற்கு எதிராக இருப்பதாகக்கூறி, ஆர்ப்பாட்டங்களும் நடந்தன.

இத்தொற்றினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை குணமடையச் செய்யும் மருந்துகள் இல்லையென்பதனை, உணர்ந்து கொண்ட, உலக சுகாதார நிறுவனமும், கொரோனா பரவலினை கட்டுக்குள் கொண்டுவருவதற்காக மக்கள் அனைவரும் தனித்து இருக்கவும், தனிமனித இடைவெளியை கடைபிடிக்கவும், நோய் எதிர்ப்புத்திறனை அதிகரித்துக்கொள்ளவுமான வழிகாட்டு முறைகளை வழங்கியது.

கொரோனாவினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும். இவ்ஊரடங்கு காலத்திலும் கூட, உலகின் பல நாடுகளில் இனத்தேசியவாத-பாப்புலிச சர்வாதிகாரப்போக்குகள் அதிகரித்திருப்பதும், இதன் காரணமாக தொழிலாளர் நலன் பாதிக்கப்படுவதும், மனித உரிமை மீறல்கள் நடந்தேறுவது குறித்தும் சர்வதேச ஐக்கிய நாடுகளின் சபையானது மிக்க கவலையுடன் பகிர்ந்துகொள்கிறது.

அனைத்துநாடுகளிலும், வேலைவாய்ப்பின்மை யானது நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து அபாயக்கட்டத்தையும் தாண்டிவிட்டது. இதனால், ஒவ்வொரு நாட்டினது அரசுகளும், ஒரு பக்கம் மக்களுக்கு நிவாரண உதவியும், கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களுக்கு ஊக்கச்சலுகைகளும் தொடர்ந்து அளித்துவர வேண்டியுள்ளது. மறுபக்கம், நோய்த்தொற்று மேலும் பரவாமல் கட்டுக்குள் வைக்கவேண்டியுள்ளது.

தற்போது, வேலைவாய்ப்பின்மையை சமாளிக்கவும், மக்களின் வாழ்வாதாரத்தினை உறுதிசெய்வதற்கும் பெரும் நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ளது, இதனை சமாளிக்கும் விதமாக வருவாயின்மையை காரணம் காட்டி, ஊரடங்கை படிப்படியாக விலக்கிக்கொண்டு உற்பத்தியை தொடருவதற்கு உலகின் பல்வேறு நாடுகள் முடிவெடுத்துள்ளன.

ஊரடங்கினை படிப்படியாக விலக்கிக்கொள்வது குறித்த பல்வேறு நாடுகளின் அறிவிப்பினால், கவலையடைந்த உலகச்சுகாதார நிறுவனமும் இப்பிரச்சனையை மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் அணுகவேண்டும் என்கிறது.

உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலுள்ள விஞ்ஞானிகள், சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர்கள் மற்றும் மக்கள் நலனில் அக்கறைகொண்ட அமைப்புக்கள் கூட, ஊரடங்கு தளர்வானது நோய்த்தடுப்பிலும், மக்களினது வாழ்வாதாரத்திலும் மேலும் நெருக்கடிகளை உருவாக்கலாம் என்கின்றனர்.

சீனாவில், முதலில் கொரோனா தொற்று பாதித்த வுகான் மாகாணத்தை தவிர்த்த பிற இடத்தில் பரவுவதாகவும், ஐரோப்பிய நாடுகளில் இரண்டாம் கட்டமாக இத்தொற்று பரவிடக்கூடும் எனும் அச்சமும் தகவல் ஊடகங்களில் பரவி வருவதை அறிய முடிகிறது.

இவற்றையெல்லாம் மீறித்தான் தற்போது ஊரடங்கில் தளர்வு எனும் முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இனிமேல், தனிமனித பாதுகாப்பு மற்றும் இடைவெளி என்பது ஒவ்வொருவரின் பொறுப்பாகிவிடுகிறது. தனிநபர் ஒருவருக்கு வைரஸ் தொற்று உறுதியானால் அது அவருடைய பொறுப்பு. அரசு அல்லது தனியார் மருத்துவமனையில் அத்தனிநபர் விருப்பம் போல இலவசமாகவோ அல்லது கட்டணம் செலுத்தியோ சிகிச்சை பெறலாம் அவ்வளவுதான்.

உலகளவில் பல லட்சக்கணக்கான மக்கள், இதுவரை நோய்த்தொற்றினால் பாதிப்படைந்துள்ளனர். அதில் சில லட்சம் பேர் இறந்தும் விட்டனர். இப்போது கூட நவதாராளமய விளைவுகளால், மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பில், பொதுச்சுகாதாரத்தில், சுற்றுச்சூழலில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடிகளை உணர்ந்து அதற்கேற்றாற்போல் நவதாராளவாதிகள் தங்களை திருத்தி அல்லது முடிவுகளை தளர்த்திக்கொண்டு மக்கள் நலனில் அக்கறை கொள்வர் என நினைப்பது பகல் கனவே!

ஊரடங்கிற்கு முன்பான காலத்தில் உலக நாடுகளை வளர்ந்த நாடுகள் (வடக்கு), வளர்ந்துவரும் நாடுகள் (தெற்கு) என பிரித்தறிந்தது போய் தற்போதைய கொரோனா தாக்குதலுக்கு பிறகான காலத்தில் நவதாராளமயத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு செழிப்படைந்த,

வளர்ந்த நாடுகள் பலவும் மக்களுக்கு அடிப்படை ஆதாரங்களில் ஒன்றான பொதுச்சுகாதாரத்திற்குக் கூட உத்தரவாதமளிக்க முடியாத அவலம்.

ஊரடங்கை, உலக நாடுகள் படிப்படியாக தளர்த்தினாலும், நிலமை சீரடைய இன்னும் இரண்டு வருடங்களுக்கு மேல் ஆகலாம் என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்தாக இருக்கிறது. பன்னாட்டு நிதி நிறுவனமும் கூட கொரோனாவுக்கு முந்தைய காலத்து பொருளாதார வளர்ச்சியினை உலக நாடுகள் எட்டுவதற்கு இரண்டிலிருந்து மூன்று வருடங்கள் ஆகலாம் என்கிறது.

ஊரடங்கு தளர்வுக்கு பிறகான காலங்களில், கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களால் வேலைக்கு திரும்ப எடுத்துக்கொள்பவர்களின் எண்ணிக்கை அளவும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் அதிகரிக்கும். அதுவரையில் வேலையில்லாதவர்கள் நிலை கவலைக்குரியதுதான்.

உலகநாடுகள் பலவும் தற்போது கொரோனா விற்கு தடுப்பூசி அல்லது மருந்து கண்டுபிடிக்க முனைந்துள்ளன. இது வணிக நோக்கிற்கே பயன்படும். மக்களுக்கான பொதுச்சுகாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கு நிதி ஒதுக்கீட்டினை உயர்த்தி உள்கட்டமைப்பு வசதிகளை பெருக்கிடுவது மட்டுமே சரியானதாக இருக்கும்.

உலகநாடுகளிலுள்ள கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள், தான் கால் பதித்துள்ள நாடுகளில், ஒருவகையில் அரசாங்கத்திடம் ஊக்கச்சலுகையை பெறுவதற்கு முயலுகின்றனர். மறுவகையில், ஊரடங்கை தளர்த்தி வருவாயை பெருக்கிக்கொள்ளவும் செய்கின்றனர். இதனால், இரட்டிப்பு லாபம் கார்ப்பரேட்டுகளுக்கே! ஆனால், மக்களின் வாழ்வாதாரம் மற்றும் பொதுச்சுகாதாரம் மட்டும் எந்த வித மாற்றமுமின்றி அப்படியேதான் நீடிக்கப் போகிறது.

இந்த ஊரடங்கானது, சமத்துவமின்மையை சத்தமிட்டு அறிவித்திருக்கிறது. பொதுச்சுகாதாரத்தின் அவலத்தை கைகாட்டியிருக்கிறது. சாதி மத இன துவேசத்தை வெளிச்சம் போட்டு காட்டியிருக்கிறது. இக்கொரோனா பாதிப்பினால் வேலையழிப்பு மட்டுமின்றி, குடும்ப வன்முறை அதிகரித்திருக்கிறது. மனித உரிமைகள் மீறப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிலாளர் உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஊதிய வெட்டு ஏற்பட்டுள்ளது. சிறுபான்மையினர் தாக்கப்படுகின்றனர். புலம்பெயர்வு தொழிலாளர்கள் மிகுந்த அவதிக்குள்ளாகியுள்ளனர்.

கொரோனா பாதிப்பினால், ஐந்து வயதிற்கும் கீழான, ஊட்டச்சத்துக்குறைபாடுள்ள குழந்தைகளின் வாழ்வு தற்போது கேள்விக்குறியாகியுள்ளது. பள்ளிக்கூடங்கள் மூடப்பட்டதனால், அங்கு படித்துவந்த மாணவர்கள் இலவச உணவின்றி பசியோடு கடக்கின்றனர்.

உணவுப்பற்றாக்குறை மற்றும் குடிதண்ணீர்

தட்டுப்பாடு பற்றிய எச்சரிக்கைச் செய்திகளை அடிக்கடி ஊடகங்களில் பார்க்கமுடிகிறது. இதுவும் சேர்ந்துகொண்டால் எளிய மக்களின் நிலைமை கவலைக்கிடந்தான்.

மக்களைக்கசக்கி ப்பிழிகிற, நாட்டின் வளத்தை சுரண்டுகிற, மனித உரிமைகளை மீறுகிற நவ தாராளவாதக் கொள்கைதான் நேற்றும் இன்றும் நாளையும் கூட ! மக்களை வதைக்கப்போகிறது.

லாபம் வந்தால் அது கார்ப்பரேட்டுகளுக்கு. நடடம் வந்தால் அது அரசுக்கு. இதுதான் இன்றைய பன்னாட்டு கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் மொழி. முதலாளித்துவம் இந்த அளவுக்கு வளர்ந்து நிற்பதற்கு தொழிலாளர்களின் பங்களிப்பு என்பது மிக அடிப்படையாகும். அது விவசாயம்- தொழிற்சாலை-சேவை சார்ந்த எந்தத் துறையாலும் சரி. இருந்தபோதிலும், தொழிலாளர்களின் உரிமைகளையும் நலன்களையும் அன்று முதல் இன்றைய நவதாராளமய காலம் வரை முதலாளித்துவம் தொடர்ந்து மறுத்தே வந்துள்ளது.

இன்றைய காலத்தில், கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களில், அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துவருவதும், தொழிற்சங்கம் அமைக்க மறுக்கப்படுவதும், கூட்டுபேர முறை ரத்து செய்யப்பட்டிருப்பது உள்ளிட்ட யாவும் நவதாராளமயத்தின் விளைவுகளால் உருவானது என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

ஒவ்வொரு முறையும் பொருளாதார மந்த நிலை வரும்போதும் இதுபோன்ற தொற்று நோய்காலங்களிலும் அரசால் அளிக்கப்படும் ஊக்குவிப்பு சலுகையானது கார்ப்பரேட்டுகளுக்கு பயனளிப்பதாகவே இருந்திருக்கிறது. ஆனால் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரை, நான்கு வகைகளில் பாதிக்கப்படுபவர்களாக இருக்கின்றனர். அதாவது, 1. வேலையிழப்பு 2. சம்பளவெட்டு 3. மக்கள் நலத்திட்டங்களுக்கான செலவுகள் குறைப்பு. 4. கொரோனா தொற்று பாதிப்பு. இதுதான் இன்றைய யதார்த்தம்.

ஒவ்வொரு முறையும் நிதிப்பற்றாக்குறையை காரணங்காட்டி மக்கள் நலத்திட்டங்களுக்கு செலவு செய்வதைக்குறைப்பவர்கள், வருடா வருடம் இராணுவத்திற்காக ஒதுக்கிடும் தொகையை மட்டும் குறைப்பதில்லை. கொரோனா காலத்திலும் கூட அப்படித்தான் நடக்கிறது.

இன்றைய நவதாராளக்கொள்கையானது, மக்களின் வாழ்வாதாரத்தேவைகளுக்கு உத்தரவாத மளிப்பதற்குப் பதிலாக மூலதனத்தை கொண்டாடுவதாக இருக்கிறது. பரிவை விட பேராசையே மேலோங்கி உள்ளது. நீதியைவிட சுரண்டலுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் தருவதாக இருக்கிறது. பொறுப்புணர்வை பகிர்ந்து கொள்வதற்குப் பதிலாக அச்சத்தினை பிறரிடம் விதைத்திருவதாக உள்ளது.

நவதாராளமானது, பொதுவளங்களை தனியார்

மயப்படுத்தக்கோருகிறது. அதுமட்டுமின்றி, சமூகப் பிரச்சனைகளை தனி நபருக்கானது எனவும் கூறுகிறது. அதாவது வேலைவாய்ப்பின்மைநோய் யாவும் தனிநபரின் பொறுப்புக்கானதாகிவிடுகிறது.

உயிரினங்களின் தோற்றம் பற்றி, சார்லஸ் டார்வின் ஆராய்ந்து, வலிமையானதே வெல்லும் என்றார். நவதாராளமயகாலமானது அக்கூற்றினை, தற்போது பொருளாதாரம், அரசியல், சமூகம் ஆகிய யாவற்றிற்கும் பொருந்துவதாக மாற்றி விட்டிருக்கிறது.

கொரோனாவினால், வேலையிழப்பு என்பது அமெரிக்கா, பிரிட்டன் போன்ற வளர்ந்த நாடுகளில் மளமளவென சரிகிறது. அமெரிக்காவில் கிட்டத்தட்ட 36 மில்லியன் தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்து தவிக்கின்றனர். இவர்களுக்கான நிவாரணம் கிடைப்பதில் குறைபடிகள் இருப்பதினால் அத்தொழிலாளர்கள் பலவித சிரமங்களை எதிர்கொண்டு வருகின்றனர்

அமெரிக்காவில் தொழிலாளர் ஒருவர் வேலையிழக்கும் போது, அதனுடன் கூடவே மருத்துவச்சிகிச்சை பெறுவதற்கான காப்பீட்டையும் இழந்துவிடுகிறார். அவருக்கு அரசால் வழங்கப்படும் வேலையின்மைக்கான நிவாரணம் மட்டும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை உண்டு.

அதே தொழிலாளர் ஒருவர் ஜெர்மனியில் வேலையிழக்கும்போது அவர் பணிக்காலத்தில் வாங்கிய ஊதியத்தில் 60% தொகையானது, அடுத்த ஒன்றரை வருடம் வரைக்கும் வேலை வாய்ப்பின்மைக்கான நிவாரணமாகக் கிடைக்கும்.

இதே போன்று, பிரான்ஸ் நாட்டில் ஒருவர் வேலை இழக்கும் போது அவர் பணிக்காலத்தில் வாங்கிய மாத ஊதியத்தினை சராசரி தினச்சம்பளமாக கணக்கிட்டு அதில் 75% தொகையினை இரண்டு வருடம்வரை நிவாரணம் வழங்குகிறது.

வேலைவாய்ப்பு இல்லாத காலத்தில், இவர்களுக்கு மருத்துவவசதி அளிப்பதை பொறுத்தவரை மேற்கூறிய இரு நாடுகளுமே உத்தரவாதமளிக்கின்றன.

சமூகப்பாதுகாப்புத்திட்டங்களுக்காக, அமெரிக்காவானது தனது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் ஆறு சதவிகித நிதியினை ஒதுக்குகிறது. அதுவே ஜெர்மனியில் பதினான்கு சதவிகிதமும், பிரான்ஸில் பதினாறு சதவிகிதமும் ஒதுக்கப்படுகிறது, இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை ஒதுக்கீடு மிகவும் குறைவே.

வளர்ந்து வரும் நாடான இந்தியாவில், தொழிலாளர் ஒருவர் வேலையிழக்கும் பட்சத்தில் அவருக்கு வருடக்கணக்கில் நிவாரணம் ஏதும் அளிக்கப்படுவதில்லை. அதேபோல மருத்துவ வசதி அளிப்பதிலும் கூட உத்தரவாதம் ஏதுமில்லை. அரசாங்க இலவச மருத்துவ மனைதான் கதி.

தமிழ் ஹிந்து பத்திரிக்கை (11.5.2020) செய்தியின் படி கொரோனா வைரஸ் தொற்றின் காரணமாக, இந்தியாவில் வேலைவாய்ப்பின்மையானது 27.11 % என்கிறது. உலகின் பிறநாடுகளை விட, இங்கு மட்டும்தான், அமைப்பு சாராபுலம் பெயர்ந்த தொழிலாளர்களை ஊரடங்குகாலத்தில் அதிகளவு தவிக்கவிட்டவர்களாக இருப்பார்கள்.

தொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரத்திற்காக, சொற்ப அளவே நிவாரணம் அளித்தவர்கள், தற்போது அவர்களின் உரிமைகளிலும் கைவைத்துவிட்டனர். இனிமேல் வேலை நேரமானது எட்டு மணியிலிருந்து பண்ணிரெண்டு மணிநேரமாக்க பி.ஐ.பி ஆளும் மாநில அரசுகள் (குஜராத், மத்தியபிரதேசம், உத்திரபிரதேசம்) முடிவெடுத்துள்ளன. இது தற்காலிக நடவடிக்கை எனக்கூறினாலும் இந்த அப்பட்டமான தொழிலாளர் உரிமை மீறலை ஏற்கமுடியாது. இது பன்னாட்டு தொழிலாளர் அமைப்பு விதிமுறைகளுக்கும் எதிரானதும்கூட.

கொரோனா பாதிப்பினால் இங்கு, ஊரடங்கை அமல்படுத்தி ஐம்பது நாட்களுக்கு மேலாகிவிட்டது. இதனால் அரசுக்கும், கார்ப்பரேட்டுகளுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள இழப்பினை சரிசெய்ய, அரசு ஊழியர்களின் பஞ்சப்படி ஒன்றரை வருடம் நிறுத்தி வைக்கப்படுகிறது. பணி ஓய்வு வயதை ஒரு வருடம் நீட்டிக்கின்றனர். வாரத்திற்கு ஆறு நாட்கள் பணியாற்றக் கூறுகின்றனர். ஈட்டிய விடுப்பு ஒப்படைப்பும் தள்ளிப் போகிறது. இது

தொழிலாளர்களின் மீது திணிக்கப்படும் வன்முறையாகும்.

இதேபோன்று, மக்களுக்கு நீதியாயும், வெளிப்படடைத்தன்மையுடனும் இருக்கவேண்டிய மத்தியில் ஆளும் அரசானது, ஊரடங்கு காலத்தை தங்களுக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, பல அரசுத்துறை நிறுவனங்கள் பொதுத்துறை நிறுவனங்களை தனியாருக்கு தாரைவார்க்க அறிவிப்பு வந்தாச்சு.

பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் யாவும் லாபத்தை ஈட்டி அரசிடம் அளித்தது. அரசும் அந்த லாபமானத்தினை, திரும்பவும் மக்கள் நலனுக்கே செலவிட்டு வந்தது. அதுமட்டுமல்லாது, இந் நிறுவனங்கள் யாவும் சமூக நீதிச்செயல்பாட்டிற்கு உற்ற துணையாக விளங்கி, ஜனநாயகத்திற்கு அடித்தளமாயும் இதுவரை இருந்து வந்தது. அப்பேற்பட்ட நிறுவனங்கள் இனிமேல் கார்ப்பரேட்டுகளின் நலன் காக்க போகிறது. இதுதான் சோகமே!

இந்தியாவில், முதலாளித்துவம் எப்போதுமே தொழிலாளர்கள் மீது வஞ்சனையுடனே நடந்து கொள்ளும். அதனுடன் தற்போது மத்திய மாநில அரசுகள் சேர்ந்து, தொழிலாளர்கள் மீது கூடுதலான ஓர் வஞ்சனை கொண்டு, கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் இழந்த லாபத்தை மிட்டெடுக்க FAST TRACK வழியமைப்பதானது அவர்களின் மீது நிகழ்த்தப்படும் கொடும் வன்முறையேயாகும்.

சந்தா விவரம்

தனி இதழ் விலை	ரூ.	25
ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	275
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	500
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	1250
மாணவர் சந்தா	ரூ.	200

(மாணவர்கள், கல்வி நிறுவனத் தலைவர் அல்லது துறைத் தலைவர் சான்றுபெற்று விண்ணப்பிக்க வேண்டும்)

வெளிநாட்டு சந்தா

ஆண்டுக் கட்டணம் (வெளிநாடு)	\$	30
----------------------------	----	----

விளம்பரக் கட்டண விவரம்

அட்டை (வண்ணப் பக்கம்)	
பின்அட்டை (வண்ணம்)	ரூ. 10,000
உள் அட்டை (வண்ணம்)	ரூ. 7,500
உள் பக்கம் (கருப்பு வெள்ளை)	
முழுப் பக்கம்	ரூ. 2,000

காசோலைகள், வங்கி வரைவோலைகள் அனைத்தும் KAAKKAI, (A/c No. 60111010005660, SYNDICATE BANK, Triplicane, Chennai - 5. IFSC: Synb0006011) என்ற பெயருக்கு சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.

பணவிடை (மணியார்டர்) மூலமும் சந்தா செலுத்தலாம்.

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை

288, டாக்டர் நடேசன் சாலை, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005.

செல்பேசி: 9841457503, தொலைபேசி : 044-28471890, மின்னஞ்சல்: kaakkairakinile@gmail.com

யாழ்நல்லூர்

காக்கையின் தோழமை மிக்க நண்பர்களான திருவாளர்கள் **க. சந்திரசேகரன், அமரந்தா, நடராசன்** ஆகிய மூவரும் ஈழத்துக்கு சொந்தமுறையில் மேற்கொண்ட சுற்றுலாப் பயண அனுபவத்தையும் பயணத்தின்போது அவர்கள் பார்த்து மகிழ்ந்த இடங்களையும் கேட்டு நெகிழ்ந்த நிகழ்வுகளையும் சந்திக்க நேர்ந்த உரையாடல்களையும் பயண அனுபவமாக காக்கை வாசகர்களோடு இங்கே பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள். -ஆசிரியர்

யாழ்ப்பாணத்தில் நாங்கள் தங்கியிருந்த நாட்களில் ஒருநாள் நல்லூர் கந்தசாமி கோயில், சங்கிலிமன்னன் பொன் வண்ணச்சிலை, நாவலர் கலாசார மண்டபம், காங்கேசன்துறை கடற்கரை ஆகிய இடங்களைப் பார்த்தோம்.

நல்லூர் கந்தசாமி கோயில்

யாழ் குடாநாட்டில் நல்லூர் நகரில் அமைந்த புகழ்பெற்ற மிக அதிக வருவாயுள்ள சைவக் கோயில், நல்லூர் கந்தசாமி கோயில். ஆரம்பத்தில் இக்கோயில் யாழ் இராச்சியத் தலைகரான நல்லூர் முத்திரைச் சந்திக்கு கிழக்கே அமைந்திருந்தது. 17வது நூற்றாண்டில் போத்துக்கீசர் யாழைக் கைப்பற்றிய காலத்தில் இடிக்கப்பட்டு கத்தோலிக்க தேவாலய மாக்கப்பட்டுள்ளது. பின்னர் இது ஒல்லாந்தர்களால் புரட்டஸ்தாந்து தேவாலயமாகியது. தற்போது பெரிதாகத் திருத்தியமைக்கப்பட்ட

கிறிஸ்தவ தேவாலயமாகக் காணப்படுகின்றது. நாவலர் காலத்தில் தற்போதுள்ள நல்லூர் கந்தசவாமி ஆலயம் காலனிய ஆக்கிரமிப்பினால் இடம்பெயர்ந்து புதிய இடத்தில் இருக்கிறது. மடாலயம் போல் காட்சியளித்துக் கொண்டிருந்த இவ்வாலயத்தை, ஆகமம் சார்ந்த கிரியை முறைக்கும், சிற்ப சாத்திர விதிக்கமைந்த கட்டட முறைக்கும் மாற்றியமைத்து, இன்றைய நிலைக்குக் கொண்டுவர வித்திட்டவர் ஆறுமுக நாவலர் என்கிறது வரலாறு. இக்கோயிலின் முன்றலில் தான் 1987இல் உண்ணா நோன்பு இருந்து விடுதலைப் போராளி திலீபன் உயிர் நீத்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நல்லூர் கந்தசாமி கோயில் யாழ்ப்பாண நகரின் பிரதான சாலையிலிருந்து இடப்புறம் செல்லும் அகன்ற தெருவில் உள்ளது. தெருவின் இருபுறமும் கடைகள். கோவிலின் அருகே இலவசமாக குடிநீர் வழங்கும் நிலையங்கள். தெருவும் கோவில் வாசலும் நீர் தெளித்து துப்பரவு செய்யப்பட்டிருந்தன. கோவிலின் உள்ளே விசாலமான பிரகாரங்கள். பளபளப்பான தூய்மையான தரை. வரிசையில் நின்று அமைதி காத்து முருகனை வணங்கிச் செல்லும் பக்தர்கள். வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த அழகான விதானங்களைக் கொண்ட பிரகாரங்கள். கம்பீரமான கோபுரங்கள். வெளிப் பிரகாரத்தில் பக்தர்கள் நேர்த்திக் கடன் செலுத்து வதற்காக பல வடிவங்களில் தயாரித்து வைக்கப்பட்டிருந்த வண்ணமயமான வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த காவடிகள். இவை உள்ளூர்வாசிகளின் கலைத் திறமைக்குச் சான்றாக விளங்கின. கோவிலின் உள்ளும் வெளியிலும் தமிழரும் சிங்களரும் கலந்த மக்கள் கூட்டம். தமிழர்களே விடவும் சிங்களர்களே அதிகக் கூட்டம். அதேபோல் உள்ளேயும் வெளியேயும் துப்பாக்கி களுடன் ராணுவத்தினர் பலர்; துப்பாக்கி ஏந்தாத புத்தபிக்குகள் சிலர். கோவிலை விட்டு வெளியேறி வந்த போது கடும் வெயில். சிறிது தூரம் வந்ததும் இடப்புறம் ஒரு அன்னசத்திரம், வெளியில் நின்றிருந்த நிர்வாகிகள், “வாருங்கள், வந்து

▶ நல்லூர் கந்தசாமி கோவில் முகப்பு

சாப்பிட்டுச் செல்லுங்கள்” என்று வாஞ்சையோடு அழைத்தார்கள். அந்த நேரத்தில் எங்களுக்குப் பசி இல்லை. ஆனாலும் அந்த அழைப்பு விடுத்தவர்களின் வாஞ்சையை புறந்தள்ள முடியவில்லை. தட்ட முடியாமல் உள்ளே சென்றோம். தரையில் அமர்ந்து வாழை இலையில் பரி மாறப்பட்ட உணவை சுடச்சுட ருசித்துச் சாப்பிட்டோம். புலம்பெயர் தமிழர் குடும்பத்தினர் நன்கொடையால் அவ் விடத்தில் அன்றாடம் இவ்வாறு பொதுமக்களுக்கு சுவையான பகல் உணவு வழங்கப்படுவதாகவும் பெரும்பாலான கோவில்களிலும் இதேபோல உணவளிக்கும் முறை வழமையில் உள்ளதாகவும் என்று நண்பர் ஸ்ரீ கூறினார்.

பக்கத்திலேயே, ‘கற்பகம்’ என்ற பெரிய பனைவிளை பொருள் அங்காடிக்கு ஸ்ரீ எங்களை அழைத்துச் சென்றார். அங்கே பனைவிளை பொருட்கள் அனைத்திலும் செய்யப்பட்ட பண்டங்களும் பொருட்களும் நிறைந்திருந்தன. சாக்லேட், மிட்டாய், இஞ்சி மிட்டாய், பனையோலைப் பெட்டிகள், விசிறிகள், பொம்மைகள், பனங்கருப்பட்டி, பனைமரப்பிடி வைத்த பனங்கொட்டை ஓட்டுக் கரண்டி, உலர்ந்த பனங் கிழங்கு, பனங்கிழங்கு மாவு, சிறிய பனை ஓலைப் பைகள், கைப்பைகள் என ஏராளமான பொருட்கள் நிறைந்திருந்த அந்த அங்காடியைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தோம். யாழ்ப்பாணம் கந்தசாமி கோவிலுக்குச் செல்கிறவர்கள் அவசியம் பார்க்க வேண்டிய அங்காடி அது. அதற்குப் பக்கத்திலேயே யாழ்ப்பாண மாவட்ட சித்த மருத்துவப் பொருட்கள் விற்பனை மற்றும் சேவைக் கூட்டுறவு சங்கத்தின் விற்பனை அங்காடி. அந்த அங்காடியில் விதவிதமான மருத்துவப் பொருட்களும் உணவுப் பொருட்களும் அழகழகாய் பாக்கெட் செய்யப்பட்டு விற்பனைக்குக் கிடைத்தன. குறிப்பாக வடகங்கள் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். ஒவ்வொரு மூலிகை இலையிலிருந்தும் ஒரு வடகம். சிறுகுறிஞ்சான் வடகம், தூதுவளை வடகம் என விதவிதமாய் காணக் கிடைக்கின்றன.

சங்கிலி மன்னரின் பொன் வண்ணச் சிலை

நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்ட யாழ்ப்பாண அரசாட்சியின் கடைசி மன்னராகக் கருதப்படுபவர் சங்கிலிமன்னன். 17-ஆம் நூற்றாண்டில் போர்த்துகீசியர் வருகையால் இந்த ராச்சியம் கவிழ்ந்தது. நான்காவது உலகத்தமிழ் மாநாடு நடைபெற்ற 1974-ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லூர் முச்சந்தியில் இந்த மன்னனுக்கு சிலை வைக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

நல்லூரை ஆண்ட கடைசி மன்னர் இரண்டாம் சங்கிலியன் 1617 முதல் 1619 வரையான மூன்று ஆண்டுகள் மட்டுமே ஆட்சி செய்துள்ளார். தஞ்சாவூர் நாயக்க மன்னர்களும், காரையார் தளபதிகளும் அவருக்கு ஆதரவு அளித்துள்ளனர். ஆனால் 1619-ஆம் ஆண்டு போர்த்துகீசியர்களின் கடல்படையும் தரைப்படையும் சேர்ந்து தாக்கியதில் தோற்கடிக்கப்பட்ட இரண்டாம் சங்கிலி, பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டு கைதானார். அதன் பிறகு அவர் என்ன ஆனார், எப்படி இறந்தார் என்பது வரலாற்றில் சரியாகப் பதிவு செய்யப்படவில்லை (அவர் கைதியாக

கோவாவுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டதாகவும், தூக்கிலிட்டுக் கொல்லப்பட்டதாகவும் ஒரு செய்தி உள்ளது). இவரது மறைவோடு தமிழ் மன்னர்களின் ஆட்சி யாழ்ப்பாணத்தில் முடிவுக்கு வந்தது.

சங்கிலி மன்னர் குதிரை மேல் கம்பீரமாக வாளை உயர்த்தியவாறு அமர்ந்திருக்குமாறு அமைக்கப்பட்ட பொன் வண்ணச் சிலை கண்களுக்கு

விருந்தாக இருக்கிறது. சிலை நிறுவப்பட்டுள்ள அந்தப் பிரதான சாலையில், மன்னரின் அரண்மனை வளாகம் இருந்துள்ளது. இன்று அங்கு அரண்மனை இருந்ததன் அடையாளமாக அதன் வாயில் வளைவும், முகப்புச் சுவரின் ஒரு பகுதியும் மட்டுமே சிதிலமடைந்த நிலையில் உள்ளன.

நாவலர் கலாச்சார மண்டபம்

யாழ்ப்பாண நகரத்தில் நாவலர் வீதியில் இருக்கிறது நாவலர் கலாச்சார மண்டபம். இது தமிழறிஞர் ஆறுமுக நாவலர் வாழ்ந்த வீடு. கட்டடத்தின் முகப்பில் “கல்விக்குப் பயன் அறிவு அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கமும் ஆகும்” என்ற வாசகம் எழுதிய கல்வெட்டு உள்ளது. நாவலர் வாழ்ந்த இந்த வீடு அவரது 150வது பிறந்த நாள் விழாவில் 1972 டிசம்பர் 18ஆம் தேதி தொல்பொருள் அருங்காட்சியகமாக

மாற்றப்பட்டுள்ளது. கட்டடத்தின் முன்பகுதியில் இடப்புறம் உள்ள இரும்புக் கதவு வழியாகத் தான் தற்போது பார்வையாளர்கள் அருங்காட்சியத்திற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். உள்ளே சில அடிதூரம் நடந்தால், பழைய பெரிய கிணறு மூடியுடன் காணப்படுகிறது. கடந்து உள்ளே சென்றால் பழைய வீட்டின் மதில் சுவரின் ஒரு பகுதி பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் பின்புறம் நாவலர் வாழ்ந்த காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட சில பொருட்களும் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

அதற்கும் பின்னால்தான் அரசின் தொல்பொருள் அருங்காட்சியகம் உள்ளது. இதனுள் இரும்பாலான பழைய பீரங்கிகள் இரண்டு உள்ளன. மிகப்பெரிய திமிங்கல எலும்பு, பழைய மண்பாண்டங்கள், மண்ணால் செய்து வண்ணம் அடித்த சிலைகள், கல்-மரச் சிற்பங்கள், பெரிய பித்தளை விளக்குகள், கல் பாண்டங்கள், பழைய புகைப்படங்கள், மரத்தில் அடித்த ஆணிகள் நிறைந்த செருப்புகள், ஆறுமுக

நாவலரின் சிலை, மிக நேர்த்தியான கஜலட்சுமி சிலை ஒன்று, டச்சுக்காரர்களின் கல்லறைகள் இரண்டு, பனங் கட்டைகளைக் கொண்டு புதுமையாக வடிவமைக்கப்பட்ட ஓடு வேய்ந்த அழகிய உத்தரங்கள், புராதன மரப் பல்லக்குகள் ஆகியவை காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

எட்டங்குல சதுர கனத்தில் பளுவான மரத்தால் செய்யப்பட்ட சுமார் ஆறடி நீளங்கொண்ட தண்டனைக் கருவி ஒன்றும் அங்கே இருந்தது. மரத்தில் வட்ட வடிவில் இரு துளைகள் இடப்பட்டிருந்தன. அவற்றின் வழியே கணுக்கால்களை நுழைத்துப் பூட்டி, கைதி அதைச் சுமந்து கொண்டு நடக்க வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். மிகக் கொடூரமான கருவி அது.

காங்கேசன்துறை

கடலுடன் தொடுகையுள்ள யாழ் குடாவில் ‘துறை’ என முடிவுறும் நகரங்கள் தொன்ம காலந்தொட்டு தடையற்ற கப்பல் போக்குவரத்துடன் திகழ்ந்ததை பறைசாற்றுகின்றன. இந்த வகையில் இலக்கைத் தீவின் வடகோடிக் கடற்கரையில் அமைந்த வரலாற்று முக்கியத்துவமுடைய ஒரு துறைமுக நகரம் காங்கேசன்துறை. இந்நகரிலிருந்து ஆரம்பித்து கொழும்பு சொல்லும் தொடர் வண்டிப் பாதைதான் இலங்கையின் மிக நீண்ட பாதை. 1977 இனக் கலவரத்தில் கொழும்பிலிருந்து தமிழ் அகதிகளை ஏற்றி வந்த ‘லங்கா ராணி’ கப்பல் வந்து நின்ற நகராக வரலாற்றில் பதிவுற்றிருக்கிறது. போராட்ட சூழலில் கொழும்புக்கும் யாழிற்குமான அரசின் கடற் போக்குவரத்து மையமாகவும் இந்நகரம் திகழ்ந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

‘துறை’ எனும் விசுதிப் பெயர்கள் கொண்டு வட கிழக்கில் அமைந்துள்ள இப்பெயர்கள் காலம் காலமாக நெடிய கடற்பயணங்கள் நடைபெற்ற சான்றுகளாக விளங்குகின்றன. சம்மாந்துறை, கண்டபாணத்துறை, மாவிலங்கத்துறை, அம்பிளாந்துறை, கொம்மாதுறை, திருப்பெருந்துறை, வேப்படித்துறை – உள்காவற்றுறை – நாவாந்துறை – கொழும்புத் துறை – வல்வெட்டித்துறை – பருத்தித் துறை – காங்கேசன்துறை – அராலித்துறை – உடுத்துறை – கப்பல்துறை – இலங்கைத்துறை – உடையார்துறை – பெரியான்துறை – மாவலித்துறை – சிலாவத்துறை – இப்படி துறைதுறையாய் துலங்கிய மண்தான் ஈழம்.

—தொடரும்

பிறன் பொருளைத் தன் பொருள் போல...

LDAT

வட்ட மைய நூலகத்தின் தலைமாட்டில் புதியதாகப் பொருத்தப்பட்டிருந்த மின்னணுக் கடிகாரம் தன்பாட்டுக்கு இராப் பகலாக, நாள், கிழமை, நேரம், காற்றின் பதம், அந்நேரத்து வெப்பம் எல்லாம் காண்பித்துக் கொண்டிருந்தது. நேரம் சரியாகப் பிற்பகல் 14-30 என்றும் சூடு 42°C என்றும். ஒரு வேளை மராத்திய மாநிலத்தின் இரண்டாம் தலைநகரான நாக்பூரின் வெயிலைக் காட்டுகிறதோ என்ற ஐயமுண்டு அவனுக்கு.

மாவட்ட மைய நூலகத்தின் எதிர்ப்புறம் வரிசையாக நீண்டு கிடந்த ஏழெட்டுப் பேருந்துத் தரிப்பான்களில் ஒன்றில் காத்துக் கிடந்தான். நகரின் புகழ் பெற்ற அம்மன் கோயில், பரபரப்பான உணவு விடுதி, மகளிர் கல்வியியல் கல்லூரி, பொதுப்பணித்துறை அலுவலகம், வங்கிகளின் ஏ.டி.எம்., தொடர்ந்து மாநகராட்சி அலுவலகம். தனியார் சுற்றுச்சுவர்களைக் கவனமாகத் தவிர்த்து, அரசு அலுவலகங்களின் சுற்றுச் சுவரெல்லாம் ஒன்றுக்குப் பக்கலில் ஒன்றாக, ஒன்றுக்கு மேலாக ஒன்றாக வண்ணச் சுவரொட்டிகள்.

போராட்ட அறிவிப்புகள், நினைவு நாள் - பிறந்தநாள் கொண்டாட்டங்கள், சினிமா நாயக, நாயகி முகங்கள், நகைக்கடை - துணிக்கடை விளம்பரங்கள், ஊர்வல - பேரணி அறிக்கைகள், சின்ன அளவிலான சாமான், நீளம் தடிமன் விறைப்பு அதிகரிக்க மருத்துவ ஆற்றுப்படைகள்... எங்கும் எதிலும் எவரும் கேட்பாரில்லை போலும்! வரி வசூலிப்பதும், கொடுப்பார் தேடிக்கொள்வதும், வழிப்பறி செய்வதுவும் குலத்தொழில் ஆகிப்போனது. செட்டியார் கப்பலுக்கு செந்தூரான் துணை. பை நிறைந்தால் போதாதா, எவனும் விளம்பரச் சுவரொட்டியை எங்கு ஒட்டினால் என்ன,

சிறுகதை

■ நாஞ்சில் நாடன்

கிழித்தால் என்ன?

அங்கு அரைமணித் தியாலம் பொறுமையுடன் அரசுப் போக்குவரத்து நிர்வாகத்தின் பேரருள் வேண்டி நின்று கிடக்க வாய்த்தால் காணாதன காணலாம். சிவம் காணலாம். தம்மையே தாம் சாட்டையால் அடித்துத் தழுக்கடித்து இரப்போர்; தமருகம் ஒலித்துத் திமில் பெருத்த காணையின் மேல் வண்ணத் துகில் போர்த்து, கழுத்து மணி அணிவித்து, கொம்பில் குஞ்சலங்கள் தொங்கவிட்டு இரப்போர்; கைவண்டியில் ஊனமுற்றோரை வைத்து இழுத்து, ஒலிபெருக்கியில் யாசகம் கேட்டு இரப்போர்; அந்தகருக்கு கை பிடித்து வழி நடத்தி இரப்போர்; பொழுது போகாமல் வீட்டில் சும்மாதானே இருக்கிறோம் என்று இரத்தல் தொழில் முனையும் இரப்போர்; மாலை கட்டிங் வாங்க காசு தேற்ற இரப்போர் என இந்திய வாழ்க்கையின் குறுக்குவெட்டுத் தோற்றத்தையும் கூர்ந்து அவதானிக்கலாம்.

பொதுப்பணித்துறை வாசலிலும், பேருந்துக்கு மக்கள் ஓடியாடும் இடங்களிலும் ஏழெட்டுப் பழவண்டிகள் நிற்கும். எட்டாண்டுகளுக்கு முன்பு செம்மொழி மாநாட்டு

காக்கைச் சிறுகதையே
ஐபிஎன் 2020

ஆயத்தங்களுக்காகப் போட்ட, தரையோடுகள் பாவிய நடைபாதையில் எவரும் நடப்பதற்கு நீதம் இல்லை. குண்டும் குழியுமாக உடைந்து, ஓடுகள் கிளர்ந்து கிடக்கும் இடங்கள் தவிர, மற்ற நீள அகலங்களில் அமர்ந்து பிச்சை கேட்கும் கால் முடப்பட்டோர், பார்வைத் திறன்றோர், நடக்கமாட்டாத முதியோர். பனங்கிழங்கு, பச்சை நிலக்கடலை, பனை நுங்கு, நாட்டு மருந்து, கர்ச்சீப்பு, சாந்து-வளையல்-காதணி, பிளாஸ்டிக் சாமான்கள், கச்சாயம் விற்போர் எனக் கலந்து கிடப்பார்கள். பேருந்துக்கு காவல் நிற்போர், நடப்போர் சாலையில் கிடப்பார்கள். நகரின் வேறுசில பகுதிகளில் செம்மொழி மாநாட்டு நடைமேடைகளில் குறுக்கு வெட்டி, இருக்கை போட்டு, பஜ்ஜி, போண்டா, சமோசா, காளான் சில்லி, கச்சாயம் என வியாபாரம். அதிகாரம் லாபத்தில் பங்கும் வாங்கும்!

நிழலுக்கு என நிழற்குடைக்குப் பின்புறம் ஒதுங்கி நின்றவன் கண்களை அராவிவது சுவரொட்டியில் பல் காட்டிச் சிரித்த முகம் ஒன்று. உட்கரந்த விடத்துடனும் வஞ்சத்துடனும் காழ்ப்புடனும் சம்பாதிக்கும் வெறியுடனும் சூதுடனும் இவர்களால் எப்படி இதுபோல் கறந்த பாலெனச் சிரிக்க இயலுகிறது என்று எண்ணினான். தொழுத கையுள்ளம் படை ஓடுங்கும் போலும்!

சுவரொட்டியில் ஆடம்பரமாகப் பல்காட்டிச் சிரிப்பவர் ஆணாகியரா பெண்ணாகியரா அலியுமாகியரா என்றோ, ஆயுளுடன் மக்கட் சேவையில் மகிழ்பவரா முன்னாள் துருவ நட்சத்திரமா என்றோ, எந்த வரலாற்றின் எச்சம் என்றோ இந்தக் கதாசிரியன் அறியத் தரமாட்டான்! வேறென்ன, இன்னும் சின்னாட்கள் வாழும் ஆசையே! எனவே ஆண்பால்-பெண்பால் உரைக்காமல், அது வென்ற அஃறிணைப் பெயரால் குறிக்கத் தலைப்படுவான். அவனுள் ஆர்ப்பரித்து எழுந்த கேள்வி, இது எத்தனை இலட்சம் கோடிகள் தமர்க்கும் சுற்றத்தார்க்கும் காம உரிமையினர்க்கும் கொய்தெடுத்துப் பதுக்கி இருக்கும் என்பது! மேலும் அந்தச் சிரிப்பு அவனைத் தொந்தரவு செய்தது. தொந்தரவு செய்யும் அளவுக்கு அவனுக்கு சுரணை இருந்தது என்று கொள்க. அந்த மென்னகை, புன்னகை, இளநகை, நறுநகைக்கு உரை எழுத, நச்சினார்க் கினியர், அடியார்க்கு நல்லார், இளம் பூரணர் என முயன்றாலும் அது தோராயமாக, “ஓம்மால் என்ன மயித்தைப் புடுங்க முடியும்லே மூதேவி?” என்று அமையும்.

சுவரொட்டி ஓட்டப்பட்டிருந்த பொதுப்பணித் துறை சுற்றுச் சுவரோரம் போய்ச் சாய்ந்து நின்றான். ஒரு காலை நிலத்தில் ஊன்றி, மறு காலை மடித்து சுவரில் ஊன்றி. சுவரொட்டி ஓட்டப்பட்டிருந்த சுவர் அவன் விலா உயரத்துக்கு நின்றது.

சாய்ந்து நிற்பது கொஞ்சம் ஆசுவாசமாக இருந்தது அவனுக்கு. கைக்குழந்தையோடு, கையில் பிடித்திருந்த நர்சரி சிறுவன் அல்லது சிறுமியுடன், கடைத்தெருவில் வாங்கிய சாமான் நிறைந்த பையுடன் எனப் பெண்கள் கூட்டம் அதிகமாக இருந்தது. முதுகில் புத்தகப் பையுடன் மாணவியர் கூட்டமும்.

எவரும் கவனிக்காதபடி, சாய்ந்து நின்ற சுவரில் சற்றே நகர்ந்து இடது கால் நிலத்திலும் வலதுகால் கயமையின் சுவரொட்டி ஓரத்திலுமாக நின்றான். மற்றெவரும் கவனிக்கிறார்களா என்றாய்ந்து சுவரொட்டி உருவத்தின் கழுத்தையும், கன்னத்தையும் செருப்புக் காலால் தேய்த்தான். இன்னும் சிரித்துக் கொண்டிருந்தது முகம். எத்தனை ஆயிரம் கோடிகளோ? எத்தனை கள்ள விலைக் கலவியோ? அனைத்து நகரங்களிலும் இடமிருக்கும் தலம் எல்லாம் ஓட்டப்பட்டு குடி மக்களை நோக்கி, “போங்கடா புல்லே!” என எகத்தாளமாகக் கண்களில் தன்னலக் கொடு நஞ்சு கசியும் சிரிப்பு.

வால் போஸ்டர் ஒட்டியவனோ, கட்சிக்காரனோ கண்டுவிடலாகாது என்ற அச்சம் இருந்தது. அத்தனை அறிவுடையவர் கட்சிக்காரர்களாக இருப்பார்களோ என்ற ஆறுதலும்! பார்த்தாலும் தான் என்ன, அவனுக்கே கூட நமக்கிருக்கும் எண்ணம் இருக்கக்கூடும் என்று நினைத்தான். எல்லோரும் கூலிக்கோ ஆதாயத்துக்கோதானே ஊருக்காக 'அம்மாடி தாயாரே!' அடிக்கிறார்கள்? மேலும் வெளி கிடைத்த இடத்திலெல்லாம் புன்முகங்கள் சிரித்துக் கொண்டிருந்தால், இருளும் ஒதுக்கமும் பார்த்து எவனும் முகத்துக்கு நேரே மூத்திரம் பெய்ய மாட்டானா சர்வ சுதந்திரத் துடனும்?

மேலும் சற்று மன உறுதியில், காலை அகற்றி, இரு கால்களையும் நிலத்தில் ஊன்றி, சற்று திருத்தமாக நகர்ந்து நின்றான். நடு முகத்தில், சுழுத்தில் இருந்து நெற்றிவரை, வலது செருப்புக்கால் பதியும்படி ஊன்றி நின்றான். மனம், "செருப்புப் பை நக்கு நாயே!" என்று பிளிர்யது. அவனுக்குச் சற்று ஆங்காரம் தணிந்தது போலவும் தோற்றிற்று.

சாதாரண ஒரு இந்நாட்டு மன்னர் வேறெதைப் பிடுங்கி வேறெங்கே நட முடியும்? புரட்சித் தீக்குக் காற்று வீசி வளர்க்கவா? சுயமேயைக் கருவறுக்கக் கடுந்தவம் முனையவா? பல் போய், சொல் போய், ஈனையும் இருமலும் ஆகி பிக்-அப்புப் போய்த் தள்ளாடித் தடியூன்றும் காலத்துக்கு நகர்ந்து போவதன்றி?

முகத்தின் மீது பதிந்து நின்ற காலை நீக்கி, சிரிப்பைப் பார்த்தான். "எமக்கெல்லாம் ஏதுடா பழியஞ்சும் நெறி?" என்பதுபோல் சுவரொட்டி மேலும் கணைத்துச் சிரித்தது. நாய் குரைத்து நான் புலருமோ என்று தோன்றியது அவனுக்கு!

அவன் பயணமாகும் தோதில், அவன் வழித் தடத்துப் பேருந்து ஒன்று அடைசலாக வந்தது. தனியார் பேருந்துக்கான அங்க இலக்கணங்களுடன் ஆபாசத் திரைப்படல்களுடன், பெருத்த இரைச் சலுடனும் நெரிசலுடனும்!

What to choose from rotten apples? நெரிந்து பிதுங்கி, கையிலிருந்த துணிப்பையைப் பாது காத்தபடி, கூட்டத்தோடு கூட்டமாக ஏறினான். வாகான இடம் தேர்ந்து தன்னைப் பொருத்திக் கொள்ளத் துணிந்தான். பேருந்து புறப்பட்டு நூறு மீட்டர் பயணித்து உக்கடம் சாலை சிக்னலில் நின்றது. சிக்னல் கிடைத்ததும் இடப்பக்கம் திரும்பி ஊர்ந்து, வலப்பக்கம் திரும்பி பிரகாசம் சிக்னலில் நின்றது. வியர்க்க ஆரம்பித்தது. பயணச்சீட்டு வாங்க, இடப்பக்கத்து கால் சட்டைப்பையில் கைவிட்டான். பேரண்டப் பெருவெளியாகக் கிடந்தது. வலப்பக்கத்துப் பாக்கெட்டில் செல்லிப்போன் கிடந்தது.

அதற்குள் அடித்து மாற்றிவிட்டார் என்று புரிந்தது. சுவரொட்டியில் சிரித்த முகத்தின் மாயக்கரமாக இருக்குமோ? ஏறிய நிறுத்தத்தில் இருந்து முந்நூறு மீட்டர் கூடப் பேருந்து

நகர்ந்திருக்காது. அடுத்த நிறுத்தம் இன்னும் வரவில்லை.

பக்கத்தில் நின்றவர் கேட்டார், "என்ன சார்? பாக்கெட் அடிச்சிட்டானா? இப்பத்தான் ரெண்டு பேர் இறங்கிப் போனான்... கண்டக்டருக்குத் தெரிந்திருக்கும், சொல்ல மாட்டானாக... இறங்கிப் பாருங்க..."

அவனும் அவசரமாக இறங்கினான். எவரிடம் கேட்பது? எவரிடம் முறையிடுவது?

சிக்னல் தாண்டி நூறடி நடந்தால் காவல் நிலையம். முறையிடலாமா என்று தோன்றியது. கூடவே மனக்குறளி பேசியது. எலி ராச்சியத்துக்குப் பயந்து புலி ராச்சியத்துக்குப் போவாயா என்று.

சட்டைப் பையில் வேறு காந்தித் தாள்கள் ஏதும் இல்லை. கால்சட்டைப் பின் பாக்கெட்டில் ஆறு பணத்துக்கான நாணயங்கள் கிடந்தன. ஆறு ரூபாய்க்கான பயணச் சீட்டு வாங்கிவிட்டு, பதினோரு ரூபாய் பயணத்தூரம் வரை போக இயலுமோ? அதுவரை போய் இறங்கி நடக்கலாம். மாற்றாக, மதியம் இரண்டரை மணி வெயிலில், பசித்த வயிற்றுடன், புட்டுவிக்கி குறுக்குப் பாதையில் ஆறேழு கிலோமீட்டர் நடக்கவும் ஆகலாம்.

முன்றாவதைத் தேர்ந்தெடுத்தது மனம். தனது கவனக்குறைவுக்கான சுய தண்டனை. Penance. அலகு குத்திக் கொள்வதைப் போன்ற, நடந்து மலையேறுவதைப் போன்ற, நோன்பு போன்ற...

சற்று ஆயாசமாக இருந்தது அவனுக்கு.

பிக்பாக்கெட்காரனை நினைத்தால் பாவ மாகவும் இருந்தது. அரை நாள் கூலி கூடத் தேறாது அவனுக்கு. அவனுக்கும் பால் விலை பாக்கெட் ஐம்பது பணம்தானே! பிள்ளைகள் பள்ளியில் பயில்பவர்களாகக் கூட இருக்கலாம். நடிகர் மகன் நடிகன், தலைவன் மகன் தலைவன் என்ற ரீதியில் பிக்பாக்கெட் மகன் பிக்பாக்கெட்டாக ஆகிவிடலாகாது!

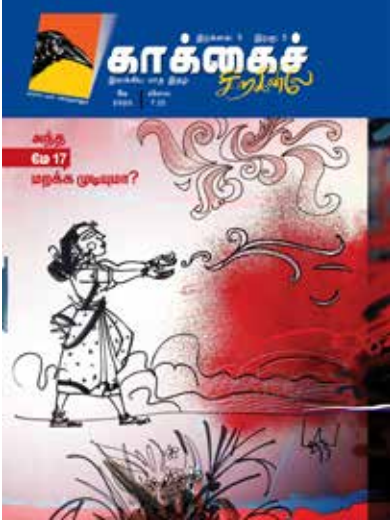
இந்தக் காலத்திலும் இதையோர் தொழிலாகச் செய்வாரும் உளரே என்றும் தோன்றியது. ஒருவேளை இந்தத் தொழில் அனுபவத்தில் மக்கள் சேவைக்கு எனப் புகுந்தால் சில ஆயிரம் கோடிகள் ஆட்டையைப் போடலும் ஆகும். வழி நடக்கும் மக்களைப் பார்த்து, 'கேண்பயல்கள்' என்று சுவரொட்டியில் எகத்தாளமாகச் சிரிக்கவும் செய்யலாம். 'தென்னிந்தியாவின் தீக்கொழுந்தே!' எனத் தொண்டர் அடியார்கள் போற்றி, பரணி, கலம்பகம், உலா, பிள்ளைத்தமிழ், அந்தாதி பாடலாம்.

ஒரு தேநீர் குடித்தால் நன்றென்று தோன்றியது அவனுக்கு. ஆறு ரூபாய்க்குத் தேநீர் பருகவேண்டும் என்றால் ஜார்க்கண்ட் மாநிலம் வரை நடக்க வேண்டியது வரலாம்!

மே 'காக்கைச் சிறகினிலே' இதழ் பலவகையிலும் மேதின இலட்சியத்தை அர்த்தப் படுத்தி வெளியாகியுள்ளது. அது தலையங்கப் பாடலில் தொடங்குகிறது. நோம்சாஸ்கியின் கட்டுரையாக்கம், நேர்காணல்- என அழுத்தம் கொள்கிறது. கொரோனா நெருக்கடி, மனித விழுமியங்களுக்கான ஒரு சமுதாயத்தை மீள்கட்டமைவு செய்யக் கோருகிறது என்ற நோம்சாஸ்கியின் பதிவு மிக முக்கியமானது. அமெரிக்காவின் முதலாளித்துவ 'பபூனாக' டிரம்பை நோம்சாஸ்கி காணுகிறார்.

இரு ஆண்டுகள் முன்னர் ஈரோஸ் இயக்கத்தின் முன்னோடி பாலகுமாரின் மகள் திருமணம் திருச்சியில் நிகழ்வுற்றவேளை, முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், முன்னாள் அமைச்சர் சேக் தாலுதைச் சந்தித்துப் பேசியது நினைவுக்கு வருகிறது. ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் உள்முகப் பிரச்சினைகளை சேக் தாலுத்தின் நேர்காணல் வெளிக் கொணர்ந்திருக்கிறது. மொத்தத்தில் ஒரு விடுதலைப் போராட்டம் எப்படி நடைபெறவேண்டுமோ அப்படி நடைபெறவில்லை என்பதான நிதரிசனம் அவரது வாசகங்களின் உட்கிடக்கையாக வெளிப்பட்டுள்ளது. நேர்காணல் செய்வது என்பது ஒரு ஆய்வினும் மேலான தேடலைக் கோருகிற தனீத் துறை. அதனை மூவர் கொண்ட கூட்டுக்குழு மிகத் திறம்படச் செய்துள்ளது.

ஊர் சுற்றிக் காக்கையார், ஊர் சுற்றி என்ன கொண்டு வந்து ஊட்டுவார் என இளந்தளிர் நாக்கு நீட்டி காத்திருக்கும் காக்கைப் பொன்குஞ்சுகளில் நானும் ஒருவன் என மகுட்டி ரத்துடன் சொல்லிக்கொள்வேன். (மகுட்டிரம் = பெருமிதம் தென் மாவட்டச் சொல்). விதவிதமான ஆரோக்கியத் தீனிகளைக் கொண்டு வந்து ஊட்டுவார். இம்முறை அவர் மிக அக்கறையுடன் ஏந்திக் கொண்டு வந்து 'ஈழம் தந்த வாழ்நாள் கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன்' அவர்களின் சாதனைகளை வழங்கி யிருக்கிறார். அவர் ஒரு பஸ்துறைக் கலைஞர் என முகுந்தனின் பதிவு விவரிக்கிறது. முகுந்தன் விளம்பிய செய்திகளில் முக்கியமான ஒரு பதிவு "ரகுநாதன் என்ற கலைஞர் கூத்தராக இருந்திருக்கிறார்" ; தருணம் கிடைக்கிற போதெல்லாம் தன்னை ஒரு கூத்தராக வெளிப்படுத்த முன்னிற்பார். இதனால்தான் இவர் நிறுவியுள்ள அமைப்புக்கு ' தமிழாள் கூத்தவை' எனப் பெயரிட்டிருந்தார் போலும்" என்ற பதிவு.

இப்பதிவு நாட்டார் கூத்துக் கலைகளின் குவிமையமாக, அல்லது உரக்குமியாக விளங்கும் தென்மாவட்டங்களை நினைக்கச் செய்கிறது. எனது மாவட்டமான தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் இதுபோல் முன்னின்ற வில்லிசைக் கலைஞர் பிச்சைகுட்டி, விளாத்திகுளம் ராஜலட்சுமி, திரை இசைநாடகங்களில் பேர்பெற்ற 'பபூன்' கலைஞர்கள் கமுகுமலைச் சுப்பையா, தோப்பூர் கோவிந்தன், பாடகர் ஓம் முத்துமாரி, குறவன் குறத்தியாட்டக் கலைஞர்கள் நரிப்பூர் சுப்பையா , விளாத்திகுளம் கடற்கரை, செங்குளம் புலவர், ஓயில்கும்மி வாத்தியார் சிவசங்கரன், தேவராட்டம் குமாரசாமின் என்று பேர்பெற்ற கூத்துக் கலைஞர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள்." மூவாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட நாட்டுப் புறக் கலைஞர்கள் இருப்பதாக" சமூகச் செயற்பாட்டாளரான இளையராஜா மாரியப்பன் அணமையில் ஒரு அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர்கள் அனைவரும் இப்போது கொரோனா நிவாரணம் கேட்டு கையேந்திகளாகிப் போனார்கள். தத்தம் கலையில் பிடிசாதனையாயிருந்து வாழ்ந்த கலைஞர்கள் பற்றியெல்லாம் பதிவாக்கவேண்டும் என்ற தூண்டுதலை முகுந்தனின் வரைவு எனக்கு நெம்புகோல் போடுகிறது.

மே மாத இதழ் அறிவுக்குப் படைத்த 'வாழை இலைப்' பரிமாறல்தான். ஆசிரியர் குழுவுக்கு வாழ்த்துகள்.

-பா. செயப்பிரகாசம்

65/66 காக்கைச் சிறுகினிலே

ரலாறு தன் நீண்ட பக்கங்களின் குறுக்கும் நெடுக்குமாக கோடானுகோடி கொடுமைகளையும் சித்திரவதைகளையும் பதிவுசெய்து வைத்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு சித்திரவதையும் ஒவ்வொரு விதமானது. அவற்றை வாசகனிடம் கொண்டுபோக வேண்டிய பொறுப்பு நமக்கிருக்கிறது. அவற்றை அறிந்துகொண்டால்தான் இன்றைய அவனது வாழ்க்கைக்கு முன்னோர்கள் கொடுத்த விலை புரியும்.

அப்படியான மிக முக்கியமான ஒரு சித்திரவதையை இங்கு வைத்துவிட வேண்டும் என்று “65/66” ஐத் தொடங்கிய நாள் முதல் நினைத்து வருகிறேன். ஆனால் எப்போதோ வாசித்த “பாபிலோ நெருதா நினைவலைகள்” என்கிற ‘சவுத் ஏஷியன்’ வெளியிட்ட நூல் கைகளில் அகப்படாமலே எங்கோ ஒளிந்து கொண்டிருந்தது. வேறு ஏதோ ஒரு புத்தகத்தைத் தேடும்போது அது வசமாக நம்மிடம் மாட்டிக் கொண்டது.

“மரியளவேனா” சிலியில் உள்ள சுரங்க நகரம். சிலியின் சுரங்கத் தொழிலாளர்கள் நெருதாவை தங்களது கவியாக நேசிப்பவர்கள். ஒருமுறை அவரைத் தங்களிடம் உரையாட வரவேண்டுமாய் அழைத்திருந்தார்கள். அவரை ஒரு அறைக்கு அழைத்துப் போகிறார்கள். அந்த அறையின் தரை தண்ணீரும், எண்ணெயும் ஆசிடும் கலந்த சேற்றுக் குழியாக இருந்தது. அதன் மேலே பலகையைப் போட்டு அதன்மேலே அமர்ந்துதான் உரையாடினார்கள்.

அதிர்ந்துபோன நெருதா தரை ஏன் இப்படி இருக்கிறது என்று அவர்களை வினவுகிறார். உலர்தரைக்கான அனுமதி தங்களுக்கு இல்லை என்றும் இப்படி பலகையை சேற்றின்மேலே போட்டு வாழ்வதற்கான அனுமதியும்கூட மிக நீண்ட போராட்டத்தைத் தாங்கள் நடத்தியபிறகே கிடைத்ததாகவும் கூறினார்கள். உலர்தரைக்காக எட்டு ஆண்டுகள் விண்ணப்பித்தும் பலனற்றுப் போகவே 15 வேலை நிறுத்தங்களை அவர்கள் நடத்தியதாகவும் அவர்கள் கூறினார்கள்.

இப்படியான ஒரு போராட்டத்தின்போது அவர்களது ஏழு தலைவர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட தகவலையும் நெருதாவிற்கு அவர்கள் கூறினர். இத்தனைக்கும் பிறகுதான் இந்தப் பலகைக்கான உரிமையாவது அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

தொழிற்சாலை ஊழியர்களுக்கும் சுரங்கத் தொழிலாளிகளுக்கும் இப்போது இருக்கும் உரிமைகளும் வசதிகளும் கூட போதாதுதான், இருக்கிற இந்த உரிமைகளுக்காகவும் வசதிகளுக்காகவும் நம் முன்னோர்கள் கொடுத்த விலை மிக மிக அதிகமானது. இருக்கிற இந்த அளவிற்கான உரிமைகளும் கூட இன்றைய

ஆட்சியாளர்களையும் கார்பரேட் முதலாளிகளையும் உறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன என்கிற உண்மையை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

கொரோனா, முதலாளியையும் பாதித்திருக்கிறது; தொழிலாளியையும் பாதித்திருக்கிறது. மறுக்கவில்லை. இருவருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் பொருளாதார நெருக்கடி மிக்க கடுமையானது. ஆனால் ஒப்பீட்டளவில் முதலாளியைவிட தொழிலாளியே இது மிகக் கூடுதலாகப் பாதித்திருக்கிறது. பெரும்பான்மை முதலாளிகளுக்கு இந்தப் பொருளாதார நெருக்கடி குடும்ப நிர்வாகம் வரைக்கும் வரவில்லை.

தொழிலாளியைப் பொறுத்த மட்டில் இந்த நெருக்கடி அவனது குடும்பத்தை கொடுமையாகச் சிதைத்துப் போட்டிருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்சம் நாள் ஊரடங்கு தொடருமானால் பல தொழிலாளர்கள் குடும்பத்தோடு தற்கொலை செய்துகொள்ளும் நிலைக்கு தள்ளப்படுவார்கள். இந்த நேரத்தில் இந்தக் கடுமையான பொருளாதார சிக்கலில் இருந்து மீண்டு வருவதற்காக மத்திய அரசும் மாநில அரசுகளும் நிறைய சலுகைகளை முதலாளிகளுக்கு வழங்கி வருகின்றன.

இந்த நிலையில் இந்தச் சிக்கல்களில் இருந்து மீள வேண்டுமானால் ஊரடங்கிற்குப் பிறகு ஊழியர்கள் 12 மணி நேரம் உழைக்க வேண்டும் என்று ஒரு ஆலோசனையை கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னர் இன்போசிஸ் முதலாளி வைத்திருந்தார். அந்தக் கோரிக்கையை இப்போது முதலாளிகள் கையெடுத்திருக்கின்றனர். அவர்களது கோரிக்கையை சில மாநில அரசுகளும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. மத்திய அரசும் இதை ஏற்கக் கூடும்.

இந்த நவீன யுகத்தில் தானியங்கி இயந்திரங்களுக்கு இணையாக தொழிலாளிகள் உழைக்க வேண்டியுள்ளது. இது தொழிலாளர்களின் உடல் நலத்தைப் பெரிதும் பாதிக்கும். எனவே அவர்களது வேலை நேரத்தை எட்டு மணியில் இருந்து ஆறாகக் குறைக்க வேண்டும் என்று சர்வதேச தொழிலாளர் நிறுவனம் (ILO) கோரிக்கை வைத்திருக்கிறது. ஆனால், முதலாளிகள் ஒருமாத சம்பளத்தில் ஒன்றரை மாத உழைப்பைக் கோருகிறார்கள். உஷாராக இருக்க வேண்டும்.

மருத்துவர்கள், செவிலியர்கள், துப்புறவுத் தொழிலாளிகள் ஆகியோரது கொரோனா சேவைக்காக ஹெலிகாப்டரில் இருந்து பூத்தூவி மரியாதை செய்வதாக மத்திய அரசு அறிவித்தது. அதை செய்யவும் செய்தது

மாநில அரசும் மருத்துவர்கள், செவிலியர்கள் மற்றும் துப்புறவு ஊழியர்களை ஹெலிகாப்டரை எதிர்பார்த்து தெருவில் நிற்க வைத்து அந்த மரியாதையை வாங்கிக் கொள்ளச் செய்தது. பார்த்தீர்களா, பார்த்தீர்களா பிரதமர் இவர்கள் மீது எவ்வளவு மரியாதை வைத்திருக்கிறார் என்று கூறினார்கள்

இவர்களின் கவனத்திற்கும் மாண்பமை பிரதமர் அவர்களின் கவனத்திற்கும் இரண்டு செய்திகளைக் கொண்டு செல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

திருப்பூரில் 15.04.2020 அன்று துப்புறவு ஊழியர்களுக்கான உணவு குப்பை வண்டிகளிலேயே கொண்டு வந்து தரப்பட்டது.

ஈரோடு மாவட்டத்தில் உள்ள அம்மாப்பேட்டை என்ற ஊரில் பாலன் என்ற துப்புறவு ஊழியர் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும்போதே மரணமடைந்துள்ளார். அவரது உடலை குப்பை வண்டியில் ஏற்றி கொண்டு சென்றிருக்கின்றனர்.

ஹெலிகாப்டரில் இருந்து பூத்தூவி மரியாதை செய்பவர்களால் இந்த அவமரியாதைகளை எப்படிப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியும்?

இந்த அவமானங்களைக் கண்டு கோவப்படாதவர்களால் எப்படி எளிய மக்களுக்கு மரியாதை செய்ய இயலும்.

“முடிய வாழ்ந்ததுண்டா? நாம்
வாழ முடிந்ததுண்டா?
வடியும் கண்ணீரும்-நம்
வாழவும் பிரிந்ததுண்டா?”
- கவிஞர் இன்குலாப்

சுதந்திரம் 2020
சுதந்திரம் 2020

**WE UNDERTAKE
PRINTING BOOK WORK
EVEN 1 TO 100 COPIES
IN POD PROCESS DONE
IMMEDIATELY**

POD technology completely evade your inventory maintenance! Today, Publishing a book is a very simple process because of Print on Demand Technology. It is more preferable because of high quality, low cost and on-demand. It reduces the large inventory of books and investment in publishing. It is suitable for self publishing authors, small publishers to large publishers

SREE DURGA *Printers*

**PRINT BOOKS
IMMEDIATELY
BASED ON THE
DEMAND!**

22, MJB Street, Triplicane, Chennai 600 005. 99404 80506 / 8248338118

eyeprinterss@gmail.com

4A, Bhoopathy Nagar, Keelkattalai, Chennai 600 117. 98848 07831 / 8248338118

vivekdushy@gmail.com